14 - 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2024 · ΤΕΥΧΟΣ 936 · 210 Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
· WWW.ATHENSVOICE.GR · FREE PRESS ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

ATHENS voice

Το Αλκαζάρ του ονείρου

Του **Θάνου Αλεξανδρή**

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΠΙΤΙ

HOME voice

Επιμέλεια: **Νενέλα Γεωργελέ**

Deluxe

Σπάνιες & ιδιαίτερες γεύσεις

Deluxe
Πατάτες Duchess

600 g
2,39€
1 Kg = 3,98€

Ιδιαίτερες γαστρονομικές απολαύσεις – μόνο Deluxe. Αποκλειστικά στα Lidl.

lidl-hellas.gr

LIDL

Info-diet

Της **ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ**

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΑΡΗΣ
Ο μόνος Έλληνας που έδωσε τέτοια αίγλη στην προσφώνηση «κυρ-Γιάννης».

Ο ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΟΣ ΜΟΥΣΑΚΑΣ
Στο πάρτι που έδωσε το 65ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, αφιερωμένο στον Πάνο Χ. Κούτρα, αντί για σοκολατάκια και σφηνάκια, προσφέρθηκαν άφθονες μπουκίτσες μουσακά. Η επίθεση ήταν γενική.

«ΜΟΝΟΜΑΧΟΣ 2»
Η δερμάτινη, αντρική, μίνι φούστα επανέρχεται στη μόδα.
(από σήμερα στους κινηματογράφους)

ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΚΑΝΑΣ
Έτσι ήταν η ποίησή του πάντοτε, ένας δίσκος με αντίδωρα. Κανένας δεν τη χόρτασε.
(παραφράζοντας ένα ποίημά του, αποχαιρετώ τον τρυφερό μου ποιητή)

ΠΑΝΑΤΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΠΩΛΗΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΑΓΟΡΩΝ
Με έντονη δραστηριότητα στα social media, προσπαθούν μέσω βίντεο, φωτογραφιών και προσφορών, να δείξουν στη νεολαία την αξία των τοπικών, λαϊκών αγορών.

Η ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ
«Διεκδικήστε το ανεφάρμοστο».
Στέλιος Ράμφος

ΣΥΡΙΖΑ
Συνέδριο και ταβερνόξυλο σε μπουζουξίδικο. Το θεαματικό φινάλε του μεγάλου μας τσίρκου.

ΦΡΑΣΗ ΣΕ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ
Πρώτη φορά Αριστερά.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΟΘΕΝ ΕΣΧΕΣ
Ήρθε η ώρα να εξηγήσουμε πού βρήκαμε τα χρήματα για όλα αυτά τα κότερα, τις βίλες, τα Tesla, καθώς και τα μαλακτικά, τα μωρομάντηλα, τις χλωρίνες και τα σφουγγαράκια κουζίνας που αγοράζουμε σε έκπτωση στα σούπερ μάρκετ.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
Από τον Ντόναλντ Ντακ στον Ντόναλντ Τραμπ. Σε αντίθεση με τα λόγια του θείου Μαρξ, εδώ η ιστορία επαναλαμβάνεται, την πρώτη φορά ως φάρσα και τη δεύτερη ως τραγωδία.

ΕΛΕΟΣ! ΠΕΡΑΣΕ ΜΟΥ ΤΟΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟ
Ρομπότ στην τηλεφωνική εξυπηρέτηση των τραπεζών.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΡΟΥΧΑ
Ό,τι και να λέμε, τα χειμωνιάτικα είναι καλύτερα outfits.

LIPSTICK DIOR
42 ευρώ για ένα κραγιονάκι; Δεν στύβω παντζάρια καλύτερα;

Σε βλέπω!

Της **ΛΕΝΑΣ ΔΙΒΑΝΗ**

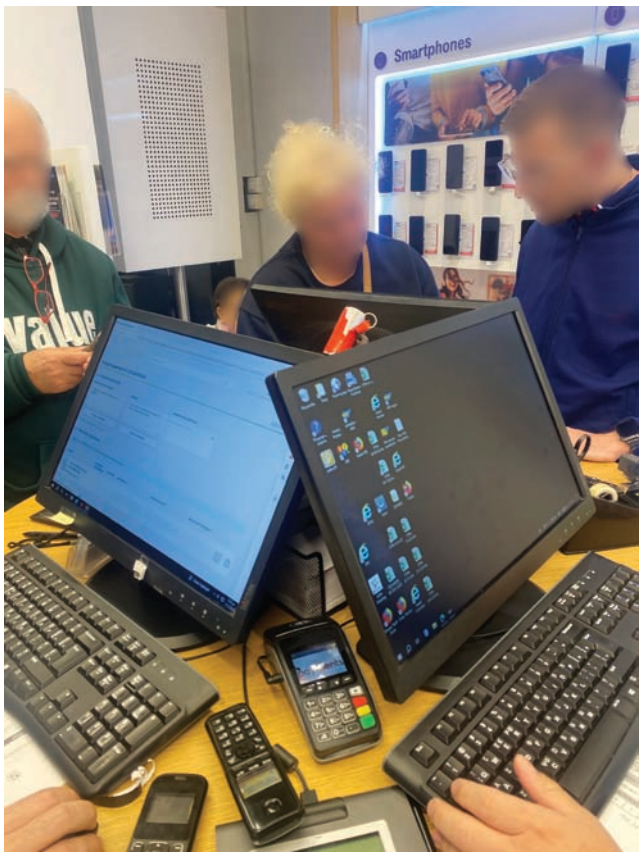

Σε βλέπω να τα έχεις παίξει

Σε βλέπω να τα 'χεις παίξει με την καταραμένη τεχνολογία. Σοβαρά τώρα, τα λέτε έξυπνα αυτά τα κινητά; Άρα με λέτε εμένα βλάκα που δεν καταλαβαίνω πού διαολο κρύβουν τις αναπάντητες κλήσεις μου. Γιατί ξαφνικά σβήνει το τηλέφωνο ενώ είναι φορτισμένο; Πώς θα βλέπω τον γιο μου στο βίντεο, ρε παιδιά;

Βροχή οι 70+ στον Γερμανό προχτές. Κουνούσαν με απελπισία τις έξυπνες συσκευές που τους έκαναν να νιώθουν βλάκες. Μερικοί δεν μπορούν να ανοίξουν καν την έξυπνη τηλεόρασή τους. Όλοι τρέμουν το μέλλον με την τεχνητή νοημοσύνη, που υπονομεύει τη δική τους. Δεν τους αδικώ που πανικοβάλλονται: το κράτος τούς έχει παρατήσει στα χέρια των παιδιών που δουλεύουν στις εταιρείες κινητής τηλεφωνίας. Πού είναι η φροντίδα; Πού είναι τα φιλικά προς τους ηλικιωμένους χρήστες σεμινάρια στις γειτονιές; Πού είναι η εκπαίδευση της ευάλωτης τρίτης ηλικίας για να μπορέσει να συμφιλιωθεί και να ζήσει στον γενναίο νέο κόσμο της υψηλής τεχνολογίας; Ή να τους ρίξουμε στον Καιάδα για να γλιτώνουμε και τις συντάξεις;

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η **Κατερίνα Ζαφειροπούλου**. Γεννήθηκε στην Καλαμάτα το 1980. Αποφοίτησε από το Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του ΑΠΘ, απο το Ε΄ Εργαστήριο Ζωγραφικής με καθηγητή τον Γ. Γκολφίνο (2001-2006). Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού με τίτλο MA Fine Art St. Martins College of Art - Byam Shaw, Λονδίνο (2008-2009) και έχει τιμηθεί με υποτροφίες από τα ιδρύματα ΙΚΥ, Χρήστου και Καλλίοπης Λεμού, Νικόλαου Κουκουφλή, Π. Μπακαλά. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Η έκθεσή της «Objectivity» στον Εικαστικό Κύκλο, σε συνεργασία με την ΔΛ Gallery, εγκαινιάζεται 23 Νοεμβρίου και θα διαρκέσει έως 31 Δεκεμβρίου 2024.

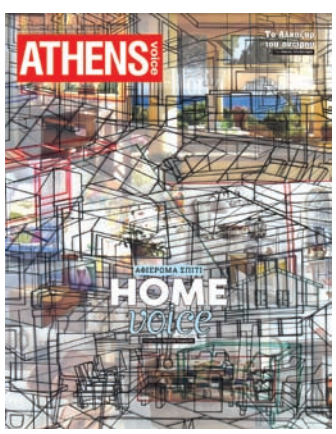

Athens Voices

Του **ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ**
panikoval500@gmail.com

Λόγια που ακούστηκαν δημοσίως στην Αθήνα

«Μαμά, εδώ είναι το μπάνιο;»

(Πιτσιρίκος ρωτάει τη μαμά του, βλέποντας τα πλακάκια στον σταθμό του Ηλεκτρικού στην Ομόνοια. Παρασκευή απόγευμα.)

«Κι εδώ είναι το μπλε μπάνιο!»

(Ο ίδιος πιτσιρίκος, σίγουρος πια για τα πλακάκια, στον σταθμό της Βικτώριας)

Αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος, στις αφίξεις από Χανιά. Κυρία που μόλις έχει φτάσει συναντάει κάποιον γνωστό της

–Πήγαμε για επτά ημέρες. Ωραία ήταν.

–Επτά ημέρες;! Εμείς τόσο πάμε το καλοκαίρι.

Θεσσαλονίκη Voices

«Αυτή βάζει αυγά στην κατάψυξη, γιατί θέλει πρώτα να κάνει εφτά χρόνια χορό και μετά να γίνει μάνα».

(Νεαροί συζητούν για οικογένειες σε μπαρ της πόλης. Κυριακή απόγευμα.)

Η ίδια παρέα

«Καλά, οι νεαροί δεν έχουν ανάγκη το Tinder. Οι φοιτητές, ρε, ό,τι να 'ναι. Περπατάς στον δρόμο: "Πάμε για καφέ;" "Πάμε"».

Η ίδια παρέα

«Ποιος σεισμός, ρε; Η πρόβα του μετρό ήταν».

Αλήθειες και ψέματα για την υποτιθέμενη οπισθοδρόμηση της δημοκρατίας

Τα αυταρχικά καθεστώτα και η έμμονη ιδέα της καταπάτησης των δημοκρατικών δικαιωμάτων

Της **ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ**

Οι όροι αλληλεπικαλύπτονται: μονοκρατορία, δικτατορία, απολυταρχία, δεσποτισμός, αυταρχία. Σήμερα, ίσως ανέκαθεν, οι δημοσιογράφοι και το ευρύ κοινό τούς χρησιμοποιούν αδιακρίτως σύμφωνα με τις πολιτικές τους πεποιθήσεις και τις προκαταλήψεις τους. Για μερικούς αυταρχισμός σημαίνει τήρηση των νόμων, για άλλους περιορισμοί στην ελευθερία του λόγου και ιδιαίτερα στην έκφραση «επαναστατικών» ιδεών. Αλλά η αλήθεια είναι μία: αυταρχικό καθεστώς είναι εκείνο που χαρακτηρίζεται από την απόρριψη της δημοκρατίας και του πολιτικού πλουραλισμού· που περιλαμβάνει χρήση ισχυρής κεντρικής εξουσίας με σκοπό τη διατήρηση του πολιτικού status quo εις βάρος του κράτους δικαίου, εις βάρος της διάκρισης των εξουσιών και της δημοκρατικής ψηφοφορίας. Οπωσδήποτε, υπάρχουν παραλλαγές αυταρχικών μορφών διακυβέρνησης: τα αυταρχικά καθεστώτα μπορεί να είναι ολιγαρχικά ή να βασίζονται στην κυριαρχία ενός κόμματος ή του στρατού —ή και τα δύο φυσικά. Τα κράτη με ασαφή όρια μεταξύ δημοκρατίας και αυταρχισμού χαρακτηρίζονται υβριδικά, ενώ μερικές φορές χρησιμοποιούνται νεολογισμοί (Dictablanda, Soft tyranny) και περιφράσεις που περιγράφουν καθεστώτα κυμαινόμενα μεταξύ δημοκρατίας και τυραννίας ή δημοκρατίας και οχλοκρατίας.

Παλιότερα, πρότυπο αυταρχικού καθεστώτος ήταν εκείνο της φρανκικής Ισπανίας, που συγκέντρωνε τέσσερις βασικές ιδιότητες: 1) περιορισμένο πολιτικό πλουραλισμό —ο οποίος επεβλήθη με περιορισμούς στο νομοθετικό Σώμα, στα πολιτικά κόμματα και στις ομάδες συμφερόντων 2) πολιτική νομιμότητα που βασιζόταν σε εκκλήσεις στο συναίσθημα και στον προσδιορισμό του καθεστώτος ως αναγκαίου κακού για την καταπολέμηση των «εύκολα αναγνωρίσιμων κοινωνικών προβλημάτων, όπως η υπανάπτυξη και η εξέγερση» 3) ελάχιστη έως μηδενική πολιτική κινητοποίηση με παράλληλη καταστολή των αντικαθεστωτικών δραστηριοτήτων 4) μη εκλεγμένες εκτελεστικές εξουσίες, συχνά ασαφείς και μεταβαλλόμενες, που χρησιμοποιούνταν για την επέκταση της ήδη υπάρχουσας εκτελεστικής εξουσίας. Εκτός του ότι η αυταρχική κυβέρνηση δεν εξαρτάται από αδιάβλητες εκλογές και δεν χαράσσει την πολιτική της μέσω ζυμώσεων και διαμάχης, ασκεί εξουσία σε περιβάλλον χωρίς «ελευθερίες»: για παράδειγμα, χωρίς ανεξιθρησκία, σεβασμό της διαφωνίας και των γενικότερα των μειονοτήτων.

Συχνά τα αυταρχικά καθεστώτα προκύπτουν από πραξικοπήματα, αλλά ακόμα συχνότερα από ολίσθηση· από σταδιακή οπισθοδρόμηση της δημοκρατίας μέσω της πολιτικοποίησης ανεξάρτητων θεσμών, της παραπληροφόρησης, του καθαγιασμού της εκτελεστικής εξουσίας, της εξόντωσης της αντιπολίτευσης, της στοχοποίησης ευάλωτων ομάδων, της υποκίνησης βίας και της εκλογικής νοθείας. Με λίγα λόγια, η εξουσία βασίζεται κυρίως στο ψέμα, στον φόβο και σε κάποιον βαθμό οικονομικής ευημερίας, συνήθως απατηλής, η οποία διατηρεί σχετική ευταξία και σταθερότητα, προάγοντας παραλλήλως τον ευρύτερο δυνατό κομφορμισμό. Ο αυταρχισμός μπορεί να εξισωθεί με την απουσία λογοδοσίας, με την αυθαιρεσία της εξουσίας, η οποία συνήθως στηρίζεται στις ένοπλες δυνάμεις και σε μια γραφειοκρατία στελεχωμένη από πρόσωπα πιστά στο καθεστώς. Έτσι, εξασφαλίζεται επ' αόριστον —στην πραγματικότητα, μέχρι νεωτέρας— η πολιτική θητεία του άρχοντα ή του κυβερνώντος κόμματος, εφόσον συνήθως πρόκειται για μονοκομματικό κράτος). Τα αυταρχικά καθεστώτα υιοθετούν τις «θεσμικές παγίδες» των δημοκρατιών, όπως είναι τα συντάγματα, τα οποία ωστόσο παίζουν διάφορους ρόλους: μερικές φορές είναι «εγχειρίδια λειτουργίας» (που περιγράφουν τον τρόπο λειτουργίας της κυβέρνησης), ή συνθήματα που συμπυκνώνουν τις προθέσεις του καθεστώτος (π.χ. Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών), ενώ συνήθως περιλαμβάνουν άρθρα που ορίζουν δικαιώματα τα οποία δεν μπορούν να ασκηθούν στην πράξη. Για παράδειγμα, ο Λένιν περιέγραφε το Σύνταγμα της Σοβιετικής Ρωσίας του 1918, τον πρώτο χάρτη της νέας Ρωσικής Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Σοβιετικής Δημοκρατίας (RSFSR), ως «επαναστατικό»: ήταν, έλεγε, εντελώς διαφορετικό από οποιοδήποτε σύνταγμα άλλου έθνους-κράτους. Ωστόσο, αν το μελετήσει κανείς, πρόκειται για δείγμα «αυταρχικού συνταγματισμού» χωρίς δεσμεύσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα όπως τα αντιλαμβανόμαστε στις φιλελεύθερες πολυκομματικές δημοκρατίες.

> Η εξουσία βασίζεται κυρίως στο ψέμα, στον φόβο και σε κάποιον βαθμό οικονομικής ευημερίας, συνήθως απατηλής, η οποία διατηρεί σχετική ευταξία και σταθερότητα

Όπως είπα, καθώς υπάρχουν πολλές μορφές αυταρχισμού και ποικίλες ιδιαιτερότητες σε κάθε καθεστώς που κρίνεται αυταρχικό, αυτό που έχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον από τον χαρακτηρισμό ενός καθεστώτος είναι οι τάσεις που παρουσιάζει: διχαστική ρητορική, άκρατο λαϊκισμό με ψευδολογία, καλλιέργεια παράλογων φόβων, φυσική εξόντωση πολιτικών αντιπάλων, δολοφονία χαρακτήρων, δημιουργία μηχανισμών για να διασφαλιστεί ότι η ένταση της διαφωνίας δεν υπερβαίνει το επίπεδο που θεωρείται ανεκτό. Προπάντων, ένα θεωρητικά «δημοκρατικό» καθεστώς τείνει να μεταμορφωθεί σε αυταρχικό όταν εμφανίζονται ηγέτες που κερδίζουν τεράστια δημοτικότητα περιφρονώντας τις θεμελιώδεις δημοκρατικές αρχές: αντίθετα απ' ό,τι τείνουμε να πιστεύουμε, οι λαοί, ιδιαίτερα οι εξω-ευρωπαϊκοί λαοί, δεν είναι δεσμευμένοι στην ιδέα της δημοκρατίας. Αν δεχτούμε αυτή την παρατήρηση, η οποία έχει επιβεβαιωθεί από την Ιστορία —αν και πράγματι οι συνθήκες και ο βαθμός ωρίμανσης των κοινωνιών μεταβάλλονται—, πολλά δημοκρατικά καθεστώτα, ιδίως εκείνα με ειδικές παραμορφώσεις, είναι επιρρεπή σε αυταρχικό μετασχηματισμό. Έτσι, η ανάδυση ατόμων που σε μια χρονική στιγμή ανταποκρίνονται στα ένστικτα των μαζών —κάποτε ο Μουσολίνι, ο Χίτλερ, ο Στάλιν· σήμερα ο Ντόναλντ Τραμπ και ο Βλαντίμιρ Πούτιν— μπορούν με φαινομενικά δημοκρατικές ή, εν πάση περιπτώσει, «φιλολαϊκές» διαδικασίες να προσδώσουν αυταρχική ουσία στα καθεστώτα χωρίς απαραιτήτως να προσφύγουν σε βία. Αλλά ένας αυταρχικός ηγέτης δεν ισούται με ένα αυταρχικό καθεστώς: το κοινωνικό περιβάλλον του Ντόναλντ Τραμπ διαφέρει από εκείνο του Βλαντίμιρ Πούτιν· η ιστορική συνέχεια των ΗΠΑ εμποδίζει εν πολλοίς την αυταρχική ολίσθηση.

Στον 21ο αιώνα, τα αυταρχικά καθεστώτα εξαρτώνται λιγότερο από τη βία και τη μαζική καταστολή και περισσότερο από τη χειραγώγηση των πληροφοριών ως μέσο ελέγχου. Οι αυταρχικοί ηγέτες αποκρύπτουν την κρατική καταστολή και μιμούνται τη δημοκρατία: είτε πρόκειται για κομμουνιστές είτε για φασίστες είτε για κορπορατιστές είτε για σύγχρονους τσάρους, βασίζονται σε μια αντίληψη της νομιμότητας που έχουν επινοήσει οι ίδιοι ή η σειρά των προκατόχων τους, οι οποίοι έχουν προετοιμάσει το έδαφος. Η προσωποπαγής εξουσία στην οποία αναφέρομαι διαφέρει, λόγου χάρη, από την αυταρχική διακυβέρνηση του Κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος, το οποίο έχει υπάρξει πολύ ανθεκτικό χωρίς να στηρίζεται σε πρόσωπα, όπως συνέβαινε επί Μάο Τσε Τουνγκ: το μυστικό της επιτυχίας του μπορεί να αναλυθεί σε τέσσερις παράγοντες: 1) στην απουσία εναλλακτικής πολιτικής διαδοχής 2) στη σχετική και υπό όρους συμμαχία του με τις ελίτ 3) στην έξυπνη και αποτελεσματική διαχείριση μιας μεικτής οικονομίας και 4) στη δημιουργία θεσμών για πολιτική συμμετοχή που ενισχύουν τη νομιμότητα του ΚΚΚ στο ευρύ κοινό και 5) στην ιστορική συνέχεια της λαϊκής συναίνεσης και υπακοής.

Τα αυταρχικά κράτη δεν είναι εγγενώς εύθραυστα: αντιθέτως, μπορούν με καταστολή χαμηλής έντασης και εθνικιστική προπαγάνδα να επιτύχουν μακροχρόνια συμμόρφωση. Η εικόνα που έχουμε για το αυταρχικό κράτος ως ζοφερό ολοκληρωτισμό, με κακουχίες, ασφυκτική λογοκρισία, εντολές δολοφονίας, βασανιστήρια και εξαφανίσεις, ίσως ταιριάζει, εν μέρει, στη σημερινή Ρωσία, αλλά γενικά είναι ξεπερασμένη: η ζωή στα αυταρχικά κράτη είναι απλώς βαρετή.

Το 1935, στο βιβλίο του «It Can't Happen Here» ο Sinclair Lewis περιέγραφε την άνοδο στην εξουσία του Berzelius "Buzz" Windrip —ενός μυθοπλαστικού χαρακτήρα—, που γίνεται ο πρώτος δικτάτορας πρόεδρος των ΗΠΑ: ο Windrip μοιάζει πολύ με τον Τραμπ, αν και ο Lewis είχε στο μυαλό του τον Χίτλερ. Αξίζει να σημειωθεί ότι η αυταρχική ολίσθηση απαιτεί πολιτικούς κλόουν που, σε μια ιστορική στιγμή, συναντούν την παθητική αποδοχή ενός μεγάλου μέρους των λαών· όχι απαραιτήτως την ενεργή στήριξη ενός μικρότερου μέρους. Αυτά εξασφαλίζονται συνήθως, όπως συμβαίνει και στην περίπτωση του Ντόναλντ Τραμπ, όχι τόσο μέσω μιας συγκεκριμένης πολιτικής ιδεολογίας, αλλά μάλλον μέσω της υπονόμευσης της υπάρχουσας νομιμότητας, μέσω της δυσφήμισης του υπάρχοντος συστήματος και μιας κραυγαλέας μεσσιανικής υπόσχεσης. Υπό αυτή την έννοια, οι πολιτικές δυνάμεις που καταγγέλλουν δήθεν αυταρχισμό στη Δυτική Ευρώπη εξυπηρετούν —ίσως ανεπίγνωστα, ίσως σκοπίμως— την απονομιμοποίηση των δημοκρατικών καθεστώτων, δημιουργώντας γόνιμο έδαφος για δικτατορίες.

Σήμερα, η περίπτωση του Ντόναλντ Τραμπ είναι αρκετά ενδιαφέρουσα, διότι, αντιθέτως από τον Πούτιν, δεν τοποθετείται σε χώρα δίχως δημοκρατικές παραδόσεις και θεσμούς. Ο Τραμπ δεν προσβλέπει ούτε σε στρατιωτικό αυταρχικό καθεστώς ούτε σε ολοκληρωτική γραφειοκρατία: το όραμά του είναι η συγκεντρωτική διαχείριση μιας τερατώδους επιχείρησης σε πλαίσιο κορπορατισμού και λευκής υπεροχής, στην οποία ενσωματώνεται ο ριζοσπαστικός προτεσταντισμός. Δεν πρόκειται καν για «χαρισματικό» ηγέτη, αν και ο όρος είναι, έτσι κι αλλιώς, αρκετά ασαφής: ο Ντόναλντ Τραμπ θα μπορούσε να θεωρηθεί φορέας μιας παραλλαγής bossism, κατά τον οποίο ο «ηγέτης» είναι μάνατζερ του κυβερνώντος κόμματος και ασκεί εξωθεσμική εξουσία χωρίς ενδοιασμούς. Η ιδιαιτερότητα του αυταρχικού καθεστώτος που οραματίζονται οι Ρεπουμπλικανοί που πρόσκεινται στον Ντόναλντ Τραμπ είναι ο οικονομικός ελευθερισμός που συνδυάζεται με προστατευτισμό: υπό αυτή την έννοια ακολουθούν μια συνταγή προσωποπαγούς καθεστώτος με κατευθυνόμενη οικονομία. Το σημερινό Ρεπουμπλικανικό Κόμμα κινείται από τη μία πλευρά προς το απόλυτο laissez faire με παράλληλη υιοθέτηση του κοινωνικού συντηρητισμού του Νότου, ενώ από την άλλη πλευρά επιδιώκει να καταργήσει το ελεύθερο εμπόριο για να τονώσει την αμερικανική οικονομία.

Αν και μία από τις ιδιαιτερότητες των ΗΠΑ είναι η ύπαρξη υποεθνικών αυταρχικών θυλάκων —φαινόμενο που συναντάμε και σε περιοχές της σύγχρονης Αργεντινής και του Μεξικού—, δεν τίθεται ζήτημα «ολοκληρωτισμού» ή «φασισμού»: τίθεται ζήτημα καπιταλιστικής τυραννίας με κατάχρηση εξουσίας η οποία εξυψώνει τον ηγεμόνα, ενώ ευνοεί την ανάπτυξη της πλουτοκρατίας και της κλεπτοκρατίας. Ούτε υπάρχει πολιτική συγγένεια του Ντόναλντ Τραμπ με τον Βλαντίμιρ Πούτιν υπό την έννοια της εφαρμογής του ρωσικού προτύπου στις ΗΠΑ με εικονικές δημοκρατικές διαδικασίες και με τις ελίτ υποταγμένες στον ηγεμόνα: οι δύο ηγέτες μπορεί να ταυτίζονται σε διάφορα κοινωνικά ζητήματα, αλλά είναι προϊόντα πολύ διαφορετικών κοινωνιών.

Παρά τη μιζέρια της ευρωπαϊκής αριστεράς, που θρηνεί για τη δήθεν ακροδεξιά στροφή παντού στον κόσμο —οι γνώριμες αριστερές φαντασιώσεις μαζί με πολιτική ανεντιμότητα—, το βέλος της ιστορίας δείχνει προς τη δημοκρατία ως φυσικό και «ανθρώπινο» πολίτευμα. Είναι αλήθεια ότι στην πορεία της ιστορίας οι δικτατορίες έχουν σημειώσει κάποιες επιτυχίες —π.χ. ταχεία εκβιομηχάνιση, χαμηλά ποσοστά εγκληματικότητας— κι ότι πολλές χώρες, παρά τις δημοκρατικές παρορμήσεις στο εσωτερικό τους, έχουν σταθεροποιηθεί σε θεοκρατικά καθεστώτα. Παρατηρείται οπισθοδρόμηση της δημοκρατίας; Και ναι και όχι. Εξαρτάται από τα κριτήριά μας: όταν η ελληνική αριστερά καταγγέλλει τη χώρα μας ως μη κράτος δικαίου χωρίς να σκέφτεται ότι για τα πιθανά ελλείμματα φταίει, πρωτίστως, το αριστερό κατεστημένο, η «δημοκρατική οπισθοδρόμηση» καταγράφεται ψευδώς· χωρίς να υφίσταται. Αν για την οπισθοδρόμηση της δημοκρατίας ενοχοποιείται ο «νεοφιλελευθερισμός» (μια ανύπαρκτη οντότητα) και όχι, λόγου χάρη, ο ισλαμικός εξτρεμισμός και ο αριστερός κρατικισμός, οδηγούμαστε σε λανθασμένα συμπεράσματα. Τούτου λεχθέντος, πράγματι στις ΗΠΑ, ορισμένες δημοκρατικές κατακτήσεις —που, εξαιτίας της ίδιας της κατασκευής της χώρας, βρίσκονται σε διαρκή ακροβασία— απειλούνται από μαχητικές μορφές εξεγερτικής δεξιάς, τις οποίες ενσαρκώνει σήμερα ο Ντόναλντ Τραμπ. **A**

ΕΚΛΟΓΕΣ ΗΠΑ 2024

Η πραγματικότητα έναντι της ιδεολογίας

Της ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΛΑΜΑΝΤΗ

Για ακόμη μία φορά οι δημοσκόποι διαψεύστηκαν. Το περιβόητο «ντέρμπι», η «μάχη στήθος με στήθος», που θα κρατούσε μέρες μέχρι να δώσει ένα αξιόπιστο αποτέλεσμα καθαρού νικητή των προεδρικών εκλογών στις ΗΠΑ, δεν συνέβη ποτέ. Ο Ντόναλντ Τραμπ σάρωσε σε ψήφους και τα 7 «swing states», τις πολιτείες που καθορίζουν τον νικητή βάσει του εκλογικού συστήματος των ΗΠΑ. Ο Τραμπ συγκέντρωσε συνολικά 312 ψήφους στο κολέγιο των εκλεκτόρων, ενώ επικράτησε και στο «Public Vote», δηλαδή τη λαϊκή ψήφο, με διαφορά άνω των 3,5 εκατ. έναντι της Κάμαλα Χάρις.

Από την ανακοίνωση της νίκης Τραμπ νωρίς το πρωί της Τετάρτης, έχει ήδη ξεκινήσει η προσπάθεια «ακτινογραφίας» του αποτελέσματος. Τα αμερικανικά μίντια, που πρόσκειντο στην πλευρά των Δημοκρατικών, εμφανίστηκαν με αμήχανη έως πένθιμη διάθεση απέναντι στη νίκη του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος. Είναι δυνατόν οι «basket of deplorables», οι «Garbage», οι «υποστηρικτές ενός νέου Χίτλερ» να επικράτησαν και μάλιστα με άνεση; Η «βαθιά Αμερική», η αποτραβηγμένη από τις επιχειρηματικές, καλλιτεχνικές και δημοσιογραφικές ελίτ, αποφάσισε, και μάλιστα χωρίς δισταγμό. Οι celebrities που δήλωσαν δημόσια την υποστήριξή τους στην Κάμαλα Χάρις μάλλον κακό της έκαναν παρά καλό. Σε παλαιότερο άρθρο του, το περιοδικό «Foreign Policy» είχε αποκαλέσει τις πολιτείες των ΗΠΑ «διαφορετικούς πλανήτες». Το ίδιο μπορεί σίγουρα να ειπωθεί και για τον κόσμο των πολυεκατομμυριούχων αστέρων με τον κόσμο των κατοίκων της Νεβάδα, της Αριζόνα ή του Μισιγκαν.

«Η Woke κουλτούρα ηττήθηκε», αυτό είναι ένα βασικό επιχείρημα στις μέχρι τώρα πρώιμες αναλύσεις για την ερμηνεία επικράτησης του Τραμπ. Αυτό ωστόσο είναι προς συζήτηση. Οι υποστηρικτές της Κάμαλα Χάρις την υπερασπίζονται, τονίζοντας πως η ίδια διατήρησε έναν εξαιρετικά μετριοπαθή λόγο στην καμπάνια της, χωρίς να χαϊδεύει πολύ τα αυτιά των ζηλωτών της πολιτικής των ταυτοτήτων, του κοινωνικού φύλου και της κοινωνικής αποδόμησης. Η ίδια φαίνεται όντως να κράτησε κάποιες αποστάσεις από αυτές τις πολιτικές φατρίες, φοβούμενη προφανώς τον εκλογικό αντίκτυπο. Όμως, το πρώτο θέμα είναι το πώς προσπάθησε η ίδια να παρουσιαστεί και ένα άλλο το πώς έχει εντυπωθεί η πολιτική της παρουσία στα μάτια των Αμερικανών ψηφοφόρων. Ένα βασικό συμπέρασμα από την αποτυχία της Χάρις είναι πως το Δημοκρατικό Κόμμα φάνηκε εντυπωσιακά αδύναμο να αποκτήσει ξανά επαφή με την εκλογική του βάση.

Οι Δημοκρατικοί μοιάζουν εν ολίγοις να έχουν αποκοπεί από τη λαϊκή βάση τους. Όσο κι αν χαίρουν της υποστήριξης των μιντιακών κολοσσών, των celebrities και των δημοσιογράφων, φαίνεται πως αυτό πλέον δεν εκπέμπει αίγλη, προοπτική και δυνατότητες, αλλά ελιτισμό και κακώς εννοούμενο «καθεστωτισμό», σε μια χώρα στην οποία ο άνοδος του Τραμπ συνέπεσε με την έξαρση του αντισυστημισμού, της συνωμοσιολογίας και των fake news. Η Χάρις δεν κατάφερε λοιπόν να απαλλαγεί από το φάντασμα του ριζοσπαστικού αριστερού «wokism», που πλανιόταν συνεχώς από πάνω της, με τις ευλογίες των Ρεπουμπλικάνων φυσικά, οι οποίοι υπενθύμιζαν με κάθε ευκαιρία τις συνδέσεις των Δημοκρατικών με τις ακροαριστερές ορέξεις.

Η συζήτηση περί ιδεολογιών είναι ενδιαφέρουσα, δεν είναι όμως σε καμία περίπτωση ο αιτιακός πυρήνας της νίκης Τραμπ. Αυτός δεν είναι άλλος από την ίδια την πραγματικότητα. Τα βασικά κίνητρα των ψηφοφόρων, με βάση τα έως τώρα στοιχεία, είναι η οικονομία και η παράνομη μετανάστευση. Η πλειοψηφία των ψηφοφόρων δεν φαίνεται να ικανοποιήθηκε από τις πρωτοβουλίες της κυβέρνησης Μπάιντεν για τον πληθωρισμό και την ακρίβεια, δεν είδε αύξηση στο εισόδημα και την αγοραστική της δύναμη. Το εντυπωσιακό είναι πως σημαντικό μέρος φυλετικών μειονοτήτων έδωσε την ψήφο του στον Τραμπ. Η παράνομη μετανάστευση φοβίζει πλέον και τους νόμιμους μετανάστες, δεν υπάρχει αρκετός χώρος για όλους να χτίσουν το «house upon a hill» του αμερικανικού ονείρου. Τα ζητήματα αυτά η Χάρις τα διαχειρίστηκε άτσαλα σε συνεντεύξεις, συχνά με αμήχανα γελάκια και προσπάθεια συμπονετικής κατανόησης. Και ο Τραμπ; «Drill baby, drill!», όπως το έθεσε ωμά και ο εκλεγμένος αντιπρόεδρος Τζέι Ντι Βανς. Η επιστροφή μεγάλου μέρους της παραγωγής στο πετρέλαιο ως πηγής ενέργειας, ο προστατευτισμός στην οικονομία με δασμούς στον μεγάλο εχθρό, την Κίνα, και μια αποφασιστική «σκούπα» παράνομων μεταναστών φαίνεται πως προσλήφθηκαν ως πειστικό πακέτο μεταρρυθμίσεων για τον αμερικανικό λαό.

> Τον Τραμπ τον αφορά πρώτα και κύρια η δική του πολιτική επιβίωση. Επιβίωση ανεξαρτήτως παγκόσμιων συνεπειών.

Μένει να φανεί τι θα αφήσει στην Ιστορία η προεδρία Τραμπ κι αν σηματοδοτεί την αρχή μιας νέας εποχής ριζοσπαστισμού στην αμερικανική πολιτική σκηνή. Το βέβαιο είναι πως κανείς δεν πρέπει να ξεχνάει ότι τον Ντόναλντ Τραμπ τον αφορά πρώτα και κύρια η δική του πολιτική επιβίωση. Επιβίωση ανεξαρτήτως παγκόσμιων συνεπειών (ο καταστροφικός χειρισμός της πανδημίας Covid-19, η απόσυρση των ΗΠΑ από τη συμφωνία για το κλίμα το 2016). Δεν είναι τυχαίο άλλωστε πως ο «τραμπισμός» περιέχει το όνομα του εμπνευστή του: ο Τραμπ έχει ως προτεραιότητα τον εαυτό του και την υστεροφημία που οραματίζεται, όχι τις παραδοσιακές ρεπουμπλικανικές αξίες και στοχεύσεις. A

Το «θερμοκήπιο λαϊκισμού» της Φλόριντα και οι νέοι ηγέτες της Ουάσινγκτον

Σιδηρά πυγμή και αγοραίο ύφος στον Λευκό Οίκο του Ντόναλντ Τραμπ

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Μια βαθιά απομονωμένη, συνδρομική και ρεβανσιστική Αμερική κατάφερε μέσα σε δέκα χρόνια να διεκδικήσει και τελικά να αναλάβει τη διακυβέρνηση της ισχυρότερης χώρας του πλανήτη.

Χολωμένη από τη φτωχοποίησή της, πικραμένη από την αδιαφορία των ελίτ για την τύχη της, αποσβολωμένη από τον εξοστρακισμό της από τα κέντρα λήψης αποφάσεων, αυτή η Αμερική βρήκε καταφύγιο σε ό,τι πιο ακραίο, βαθιά συντηρητικό, επικίνδυνα εκδικητικό και, κυρίως, συνειδητά αμόρφωτο, τόσο που να αμφισβητεί όλες τις αξίες που την ανάδειξαν ως φυτώριο αλλά και προστάτη της ελεύθερης σκέψης. Αυτή η Αμερική συμβίωνε πάντα με την άλλη, την προοδευτική, αυτήν της ανακάλυψης νέων δρόμων δημιουργίας, νέων επαναστατικών τεχνικών, νέων οριζόντων επιστημονικής έρευνας. Η δεύτερη όμως κούρασε, εξάντλησε το κοινωνικό οξυγόνο από το οποίο ρουφούσε τη δύναμή της.

Η άλλη, η κρυφή, η δυσαρεστημένη, η ποικιλοτρόπως αγανακτισμένη, αυτή του μακαρθισμού και παλαιότερα των βάρβαρων προτεσταντικών καταβολών, του κυνηγιού μαγισσών, του απόλυτα αχαλίνωτου Far West, αυτή η Αμερική τελικά ανέτρεψε μια ολόκληρη ιστορική περίοδο κεκτημένων και ανέλαβε την καθοδήγηση μιας βαθιά διχασμένης και κατά φαινόμενα προβληματικής κοινωνίας.

Ο Ντόναλντ Τραμπ είναι μια τόσο ακραία μετριότητα, ώστε να παραπέμπει σε φυσιογνωμίες που κατά καιρούς ανέλαβαν τα ηνία του κόσμου για να τον οδηγήσουν στην καταστροφή. Σε τέτοιες ιστορικές συγκυρίες αναδεικνύονται αυτές οι μετριότητες, και ο λόγος είναι απλός: η μετριότητά τους δεν απειλεί, αλλά, αντιθέτως, κολακεύει τις μάζες, οι οποίες εναποθέτουν τις τύχες τους στον επιθετικό λαϊκισμό. Η ανθρωπότητα, από τα πρώτα εικοσιτετράωρα της νέας περιόδου Τραμπ, άρχισε να αντιλαμβάνεται την ευρύτητα των επερχόμενων αλλαγών, αλλά, φευ, είναι ακόμη πολύ νωρίς για να αντιληφθεί ο κόσμος και τις επιπτώσεις.

Ο Ίλον Μασκ, ο επιτήδειος κομιστής των νέων τεχνολογιών, κατάφερε να αυξήσει την κολοσσιαία περιουσία του κατά 32 δισεκατομμύρια δολάρια μέσα σε 48 ώρες. Όνειρό του η εφαρμογή αυτών των τεχνολογιών στον Πόλεμο των Άστρων. Αυτός είναι ο «βαθύτατος πολιτικός λόγος» για τον οποίο προσχώρησε στο κίνημα MAGA (Make America Great Again); Άλλωστε, έστω και με καθυστέρηση, ο Bezos της Amazon φρόντισε να «υποβάλει τα σέβη του» στην επερχόμενη νέα τάξη πραγμάτων, εγκαταλείποντας το ήδη καταδικασμένο να βυθιστεί καράβι των Δημοκρατικών. Λένε πως οι αρουραίοι είναι οι πρώτοι που εγκαταλείπουν το σκάφος. Τους ακολουθούν οι μεγιστάνες της Γουόλ Στριτ.

Οι πρώτες επιλογές σε πρόσωπα του Ντόναλντ Τραμπ είναι απολύτως ενδεικτικές ως προς τον πολιτικό, ιδεολογικό και γεωοικονομικό προσανατολισμό της κυβέρνησης των ΗΠΑ.

Ο Τομ Χόμαν, συνταξιούχος, πρώην στέλεχος της Υπηρεσίας Συνόρων, ακραία ακροδεξιός, που υπηρετεί το δόγμα ότι οι μετανάστες είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος ασφαλείας μετά την 11η Σεπτεμβρίου, ανέλαβε καθήκοντα «τσάρου των συνόρων». Είναι αυτός που θα εφαρμόσει την επιχείρηση μαζικών απελάσεων. Το πρώτο κύμα αφορά όσους δεν διαθέτουν χαρτιά. Ο αριθμός τους ανέρχεται σε 400.000 άτομα. Σε αυτούς θα προστεθούν και 12.000 μετανάστες που εκτίουν ποινές. Το σύνολο των ανθρώπων που άμεσα ή έμμεσα απειλούνται ανέρχεται σε 12 εκατομμύρια.

Ο Μάικλ Βαλς, πρώην συνταγματάρχης της Εθνοφρουράς από τη Φλόριντα, θα αναλάβει καθήκοντα συμβούλου Ασφαλείας του Λευκού Οίκου. Προσέξτε: πρώην συνταγματάρχης, δηλαδή καραβανάς, ούτε του West Point δηλαδή. Οι θέσεις του έναντι των «εχθρών» της Αμερικής είναι ακραία επιθετικές. Ιδιαίτερα όσον αφορά την Κίνα και το Ιράν.

> Οι πρώτες επιλογές σε πρόσωπα του Τραμπ είναι ενδεικτικές ως προς τον πολιτικό, ιδεολογικό, γεωοικονομικό προσανατολισμό της κυβέρνησης των ΗΠΑ

Υπουργός Εξωτερικών θα αναλάβει ο Μάρκο Ρούμπιο. Με γονείς πρόσφυγες από την Κούβα, ο Ρούμπιο είναι κλασικό δείγμα Κουβανού δεύτερης γενιάς, ενσαρκώνοντας ό,τι πιο ακραία αντικομμουνιστικό και αντιπροοδευτικό. Οι θέσεις του έναντι της Κίνας, της Κούβας, της Βενεζουέλας, της Ρωσίας και του Ιράν θεωρούνται από τις πλέον επιθετικές. Εκφράζει όλη την πίκρα και την απογοήτευση εκείνης της γενιάς των Κουβανών προσφύγων που γεύτηκαν την ήττα και την καταφρόνια μετά την αποτυχημένη επιχείρηση της CIA στον Κόλπο των Χοίρων. Η γενιά αυτή μεγάλωσε με το απωθημένο της εκδίκησης. Ο Ρούμπιο είναι και αυτός από τη Φλόριντα. Τα πολιτικά του ίχνη εντοπίζονται στο περίφημο Tea Party, τον ιδεολογικό προθάλαμο του τραμπισμού, που λειτούργησε ως κράχτης.

Τέλος, στον ΟΗΕ ο Ντόναλντ Τραμπ στέλνει την Ελίζ Στεφάνικ, από τη Νέα Υόρκη αυτή, διαπιστωμένων σκληρών θέσεων έναντι των εν δυνάμει αντιπάλων της Αμερικής.
Σε αυτές τις επιλογές θα πρέπει να προστεθούν η τοποθέτηση του Ίλον Μασκ ως επιτηρητή και συντονιστή του κυβερνητικού έργου, και του Ρόμπερτ Κένεντι Τζούνιορ, αυτού του τελειωμένου ψεκασμένου αναλφάβητου, ως υπεύθυνου του Τομέα Υγείας και Πρόνοιας (αφ' ύψηλού προϊσταμένου του υπουργού Υγείας).

Ο καμβάς λοιπόν συμπληρώνεται με άτομα της απολύτου εμπιστοσύνης του Τραμπ, επιλεγμένα από τον σκληρό πυρήνα της Φλόριντα, του ακροδεξιού προπύργιου του τραμπισμού, και από προσωπικότητες που αποδεδειγμένα υπηρέτησαν με συνέπεια από το 2016 την ▶

πολιτική πορεία του νέου προέδρου των ΗΠΑ. Δεν χωρά αμφιβολία πως άτομα που διατήρησαν κάποια διακριτικότητα ή αποστάσεις από τη μέινστριμ στρατηγική του Ντόναλντ Τραμπ εξοστρακίστηκαν από τη σημερινή νέα τάξη πραγμάτων. Πρόσωπα όπως ο Πομπέο απορρίπτονται από την πρώτη επιλογή και ενδεχομένως να «τοποθετηθούν» σε κάποια θέση ως «επιλαχόντες» ή σε κάποια πρεσβεία, ώστε να μην υπάρχουν πυρήνες όχλησης και δυσαρέσκειας στο κυβερνητικό στρατόπεδο.

Η ιδεολογική ομοιομορφία και ομοιογένεια που αποπνέουν όλες αυτές οι πρώτες επιλογές του Τραμπ οδηγεί στο ασφαλές συμπέρασμα πως αυτή τη φορά ο Λευκός Οίκος θα διοικείται με σιδηρά πυγμή και αγοραία διάθεση. Είναι ενδεικτική η ανάρτηση του Ντον Τζούνιορ, γιου του Ντόναλντ Τραμπ, στο διαδίκτυο. «Σε 38 ημέρες θα σου κοπεί το επίδομα», γράφει ο νεαρός γόνος απευθυνόμενος στον Ζελένσκι. Η λέξη «επίδομα» παραπέμπει στην αμερικανική βοήθεια προς την Ουκρανία. Είναι χαρακτηριστική η χυδαιότητα του ύφους, αλλά και ο διάχυτος νεποτισμός του νεαρού Τραμπ. Όλα τα παραπάνω είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου.

Ο Ντόναλντ Τραμπ οφείλει την αναρρίχησή του στα σκαλοπάτια της εξουσίας στη σαρωτική φτωχοποίηση των Αμερικανών από την κρίση των τραπεζών του 2008 και τη διαχείριση αυτής της κρίσης από τον πρόεδρο Ομπάμα. Είναι εκείνες οι επιλογές που καθόρισαν αργότερα την ευρύτητα της αγανάκτησης και της δυσαρέσκειας των μεσαίων στρωμάτων, τα οποία απώλεσαν το βασικό στοιχείο που συμβόλιζε την ευμάρειά τους. Το real estate τους, το κεραμίδι τους και τον λογαριασμό τους στην τράπεζα, ο οποίος με την κρίση, την ακρίβεια και τον διαρκή πληθωρισμό, εξαϋλώθηκε.

Οι αναμενόμενες επιθετικές επιλογές για την αμερικανική οικονομία αλλά και γενικότερα –όπως η τερατώδης αύξηση δασμών στα κινεζικά προϊόντα και η μεγάλη αύξηση φόρου στα ευρωπαϊκά, ή ακόμη και η μαζική απέλαση φθηνών εργατικών χεριών, των Λατίνων μεταναστών, οι οποίοι εργάζονται σε τομείς που ο Αμερικανός πολίτης δεν προτιμά, όπως είναι η γεωργία επί παραδείγματι– σε πρώτη φάση ενδεχομένως θα επιδεινώσουν την οικονομική κατάσταση στη χώρα.

Ο Ντόναλντ Τραμπ έχει κάθε λόγο να ικανοποιήσει τους ψηφοφόρους του το συντομότερο δυνατό, διότι ο ίδιος ο λαϊκισμός που υπηρετεί ως πρόεδρός τους είναι αδηφάγος και ανυπόμονος και… εκδικητικός. Άλλωστε ο νέος πρόεδρος το 2028 θα είναι 83 ετών και θα αντιμετωπίζει το λεγόμενο «σύνδρομο Μπάιντεν». Κάποιος από τους ιέρακες του λαϊκισμού θα του τραβήξει τότε το χαλί κάτω απ' τα πόδια. A

Η Κάμαλα στο ράφι του Χιλμπίλη*

Χαμένες ταυτότητες, χαμένο χρήμα, χαμένο ηθικό πλεονέκτημα και χαμένη αυτοκριτική

4 λάθη των Δημοκρατικών που κανένα mainstream Μέσο δεν αγγίζει

Της ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Αν γκουγκλάρεις «τα λάθη της Κάμαλα Χάρις» ή «γιατί έχασε η Κάμαλα Χάρις», το τέρας του αλγόριθμου θα σου φτύσει μερικές σελίδες στα ελληνικά. Χιλιάδες στα αγγλικά. Εκατοντάδες χιλιάδες για τις παρόμοιες αναζητήσεις, τύπου «αίτια ήττας Κάμαλα Χάρις», «γιατί απέτυχε η Κάμαλα» και πάει λέγοντας.

Το ερώτημα –ίδιο αν και παραλλαγμένο– έχει απαντηθεί τεθλασμένα, συμμαζεμένα ή απλωτά, αναλόγως το (αμερικανικό) Μέσο: έφταιγε ο Μπάιντεν, που άργησε να πάρει την απόφαση να κάνει στην άκρη, έφταιγε η γκάφα της Χάρις στην τηλεοπτική της συνέντευξη στο «The View», έφταιγε η ατολμία της να διαφοροποιηθεί και να δεσμευτεί για πραγματικές αλλαγές. Στο περίπου ισχύουν όλα, έχουν γραφτεί και αναλυθεί όλα, αλλά υπάρχουν και δυο τρία πράγματα που δεν τα λέμε.

Η λέξη που αρχίζει από «Φ»

Το πρώτο από αυτά δεν το λέμε, γιατί η λέξη και το κίνημα και οι εκπρόσωποί του θεωρούνται αντιπαθείς, ξεβολεύουν και προκαλούν δυσφορία. Δεν το λέμε για τον ίδιο λόγο που δεν το είπε και η κυρία Χάρις, χωρίς να πιστεύει ότι αυτό θα της στοίχιζε. Τι δεν λέμε; Ότι παρά το γεγονός ότι η εκστρατεία της ήταν μια από τις πιο φεμινιστικές στα χρονικά της πολιτικής ιστορίας –και όχι μόνο των ΗΠΑ–, από το στόμα της ηττημένης υποψήφιας για την προεδρία δεν βγήκε ποτέ η λέξη που αρχίζει από «φ». Άχνα.
Κατά τους πολιτικούς αναλυτές –και πριν από την ήττα–, αυτή ήταν μια σοφή απόφαση. Το 2016, η Κλίντον, που έκανε τον φεμινισμό σημαία της, έσπασε τα μούτρα της. Οπότε οι σύμβουλοι της Χάρις, με όρους λανθιμικού «Κυνόδοντα», εξόρισαν τη λέξη από τις ομιλίες της. «Και τον φεμινισμό πώς θα τον λέμε;» ίσως αναρωτήθηκε η απερχόμενη αντιπρόεδρος των ΗΠΑ, και ενδεχομένως να της απάντησαν: «Δεν θα τον λέμε, θα τον υλοποιούμε».
Αλλιώς, πώς να εξηγηθεί ότι το πρόγραμμα, οι ομιλίες, η ατζέντα της Χάρις ήταν ο ορισμός της φεμινιστικής ατζέντας, αλλά η ίδια δεν την αποκάλεσε και δεν την προσυπέγραψε ποτέ ως τέτοια; Στο επίκεντρο της εκστρατείας της διατήρησε το «τζιζ» του δικαιώματος των γυναικών στο σώμα τους, έγινε η πρώτη εν ενεργεία αντιπρόεδρος που πάτησε στις εγκαταστάσεις του παρόχου αμβλώσεων Planned Parenthood (δεν έχει γίνει ποτέ ξανά κάτι αντίστοιχο από πολιτικό τέτοιου βεληνεκούς και αξιώματος) και ταυτόχρονα υποστήριξε πολιτικές για την παιδική πρόνοια ως βασικό τμήμα του οικονομικού της προγράμματος.
Ακόμα πιο μακριά από την έμφυλη ταυτότητα, η Χάρις δεν αναφέρθηκε ποτέ (ούτε μία φορά) στο γεγονός ότι ίσως γινόταν η πρώτη γυναίκα Πρόεδρος στην ιστορία των ΗΠΑ. Εδώ οι αναλυτές –και σωστά– είχαν να παρατηρήσουν ότι, όταν απαρνιέσαι συστηματικά μια τέτοια ιστορική πιθανότητα, δεν είσαι απλώς χαμηλών τόνων ή συγκεκριμένης στρατηγικής που αποφεύγει το φθηνό μάρκετινγκ του φύλου και της φυλής. Εκείνο που πραγματικά συμβαίνει είναι ότι ούτε εσύ δεν πολυπιστεύεις αυτή την πιθανότητα.
Και ενώ οι φεμινιστικές πολιτικές είναι δημοφιλείς προς τα αριστερά, η Χάρις φαίνεται πως προτεραιοποίησε την πρεμία των απογοητευμένων δεξιών αναποφάσιστων, ελπίζοντας σε ψάρεμα ψήφων και από εκεί, αλλά μάταια. Η Χάρις απομακρύνθηκε από τις πολιτικές ταυτότητας φοβούμενη τον εκνευρισμό της κεντροδεξιάς και τελικά θυσίασε ένα μεγάλο μέρος της εμπιστοσύνης της παραδοσιακής δεξαμένης ψήφων των Δημοκρατικών.
Ας αφήσουμε, όμως, τα φεμινιστικά και τις ταυτότητες. Συνέβησαν και άλλα απογοητευτικά στην προσπάθεια της Κάμαλα Χάρις να φτάσει στο Οβάλ Γραφείο. Συνέβησαν πράγματα τα οποία η φεμινιστική συσπείρωση δεν αναφέρει καν. Από αλληλέγγυο σεβασμό; Από συμβολαιακή σιωπή; Άγνωστο και αδιάφορο. Το βέβαιο είναι ότι φεμινιστική κριτική εις βάθος μέχρι στιγμής δεν έχει αρθρωθεί. Πόσο μάλλον από κραταιά φεμινιστικά Μέσα όπως το «MS Magazine» της Γκλόρια Στάινεμ, όπου η Jodie Enda στα λάθη της Χάρις συμπεριέλαβε (κάνοντας πικρό χιούμορ) τον συναισθηματισμό και τα ορμονολογικά της (αχρείαστες κρυάδες, την πλέον ακατάλληλη στιγμή).

Δεν υπήρχε το «από καρδιάς» μήνυμα

Και τέλος πάντων στην προεκλογική κούρσα του αιώνα υπήρχε πείνα για το αυτονόητο. Τι εννοούμε: Υπάρχουν σύμβουλοι, think tanks και συνθήματα. Υπάρχουν στρατηγικές. Όπως και στην Ελλάδα, όμως, έτσι και στις ΗΠΑ, δεν υπάρχει (ακόμη) εκείνος ο ένας πολιτικός, ο χαρισματικός, ο άνευ υποβολέα, που θα μιλήσει στον λαό από καρδιάς, χωρίς να υποπέσει σε σοβαρά ολισθήματα. Πόσο μάλλον εκείνη η μία.
Παντού στην Ευρώπη –και στην Αμερική και στην Ασία– οι γυναίκες στην κεντρική πολιτική σκηνή, οσάκις ακούμπησαν υψηλά αξιώματα, κατόπιν κατέπεσαν ή ως ανεπαρκείς ή ως θύματα του πολιτικού Tetris. Συνέβη με την Τερέζα Μέι και με τη Λιζ Τρας στη Βρετανία. Συνέβη με την Ελιζαμπέτ Μπορν στη Γαλλία. Η Μελόνι τα καταφέρνει στην Ιταλία ως γνήσια κόρη του πατριαρχικού συστήματος. Στην Αμερική πάλι, γυναίκα, biracial, Δημοκρατική, σε αυτή τη χρονική συγκυρία; Με όλους αυτούς τους διασταυρούμενους ρατσισμούς; Το στοίχημα έμοιαζε χαμένο από πολύ νωρίς. Και για να κάνουμε και μια σύνδεση με τα προηγούμενα: δύο φορές χαμένο, όταν η υποψήφια των Δημοκρατικών αποφάσισε να ακούσει τους συμβούλους και να χώσει τόσο την έμφυλη όσο και τη φυλετική της ταυτότητα κάτω από το χαλί, για να μην πουν ότι εκμεταλλεύεται αυτά τα δύο. Την ίδια στιγμή, ο καταδικασμένος για 34 κακουργήματα αντίπαλός της έκανε περίπατο, έχοντας ως σημαία του, φόρα παρτίδα, όλα του τα χυδαία ελαττώματα, σχεδόν κομπάζοντας. Ηρωοποιήθηκε και λόγω της απόπειρας δολοφονίας εναντίον του και την ίδια εκείνη ημέρα ξεκλείδωσε άλλη μια σούπερ δύναμη: αυτήν του άτρωτου A-male, που απευθύνεται σε όλους τους άντρες, ανεξαιρέτως ηλικίας, εισοδήματος, μορφωτικού επιπέδου, εθνικότητας (σε περίπτωση που υπάρχουν απορίες γιατί οι ισπανόφωνοι και οι μαύροι ψήφισαν τον Νοι διώκτη τους).
Ό,τι θα μπορούσε να καταστρέψει οποιονδήποτε άλλο πολιτικό, ο Τραμπ το μετέτρεψε σε τηλεβόα που θα προσέλκυε την ανδρική ψήφο. Την ψήφο όλων εκείνων των περιφρονημένων, χρεωμένων, άνεργων ή κακοπληρωμένων Αμερικανών, αλλά και των άλλων, των καλοστεκούμενων, που έχουν τον τρόπο τους και θέλουν κι άλλα από τη Γη του (καπιταλιστικού) Ονείρου. Μιλούσε από καρδιάς (κι ας ξεστόμιζε επικίνδυνες ανοησίες), έγραφε στα παλαιότερα των υποδημάτων του τις συμβουλές για λιγότερη αμετροέπεια, έκανε του κεφαλιού του, ήταν κάποιος με τον οποίο μπορούσε να ταυτιστεί και ο εύπορος Αμερικανός και ο μέσος συντηρητικός Χιλμπίλης και ο φτωχοδιάβολος που είχε διάφορες μικροκαταδίκες στην πλάτη. Νίκη combo, με λίγα λόγια.

> Η Χάρις απομακρύνθηκε από τις πολιτικές ταυτότητας φοβούμενη τον εκνευρισμό της κεντροδεξιάς θυσιάζοντας μεγάλο μέρος της εμπιστοσύνης των Δημοκρατικών

Το αριστερό ηθικό πλεονέκτημα ως βαρίδι

Όσο οι Δημοκρατικοί αντιμετώπιζαν το πρόβλημα που αντιμετωπίζει παντού στον κόσμο η αριστερά –αυτό του ηθικού πλεονεκτήματος, του αφηγήματος ότι οι αριστεροί είναι πάντα, ο κόσμος να χαλάσει, «ηθικά ανώτεροι» και πολιτικώς ορθοί– ο Τραμπ εξευτέλιζε τη woke ατζέντα, παρασύροντας στον παρακμιακό πολιτικό του λόγο και την άτεγκτη Χάρις. Τη μέρα που εκείνη αποφάσισε να του απαντήσει στη γλώσσα που καταλαβαίνει, τη μέρα που ο πειρασμός των εντυπώσεων την έπεισε να απαντήσει με ύβρεις στο «ηλίθια» που ξεστόμισε ο αντίπαλός της δεν είχε νικήσει ο Τραμπ. Είχε, όμως, χάσει η ίδια.

Χρέη πολλά, (αυτο)κριτική καμία

Έχοντας απαρνηθεί όλα τα πλεονεκτήματα των οποίων θα μπορούσε να κάνει χρήση, η Χάρις έμεινε να πολεμά «με τα εργαλεία του αφέντη» –κατά Audre Lorde–, που όμως «δεν μπορούν να καταστρέψουν το σπίτι του αφέντη». Χωρίς την ασπίδα των ταυτοτήτων, με πολλή θεωρία και προειδοποιήσεις, αλλά και με πολλή σπατάλη που ήδη τη χρεώνονται οι επιτελάρχισσες της καμπάνιας της (η Jen O'Malley Dillon και η Dana Rosenzweig) έδωσε πάτημα για λαϊκισμούς του τύπου «αυτή ξοδεύει τα λεφτά μας σε συναυλίες κι εσείς ψάχνετε για το μεροκάματο».
Σύμφωνα με δημοσιεύματα του «Politico» την Πέμπτη, παρά το γεγονός ότι συγκεντρώθηκαν τεράστια ποσά, η εκστρατεία των 107 ημερών της Χάρις κατέληξε με χρέη τουλάχιστον 20 εκατομμυρίων δολαρίων. Οι συναυλίες αστέρων των τελευταίων ημερών, αντί να βοηθήσουν, καταπόντισαν το ήδη χαμένο στοίχημα. Οι σελίδες δωρεών εξακολουθούν να είναι ενεργές, με στόχο τη δημιουργία κεφαλαίων μετά τις εκλογές για την κάλυψη του ελλείμματος. Αλλά αυτό κι αν είναι μια ήττα από μόνη της.
Και κάπως έτσι, άλλη μια ικανή γυναίκα έγινε πληγωμένο action figure στο ράφι του κάθε Χιλμπίλη*. Ναι, φυσικά και υπήρξε θύμα της «γυάλινης οροφής», αλλά και θύμα της δικής της διαχείρισης. Και, για μία φορά, θα ήταν σπουδαίο να υπάρξει κριτική, αυτοκριτική και ανασύνταξη της γυναικείας δύναμης για την επόμενη αναμέτρηση. Έτσι κι αλλιώς, χρόνος –ειδικά για αυτοκριτική– υπάρχει, καθώς η επόμενη αναμέτρηση θα αργήσει. Εκτός κι αν η αυτοκαταστροφική περίπτωση Τραμπ καταφέρει το αντίθετο. A

**Χιλμπίλης (Hillbilly): κατά κυριολεξία, ο «άνθρωπος των λόφων». Ωστόσο, στην αμερικανική καθομιλουμένη περιγράφει με περιφρόνηση τα «άξεστα χωριατόπαιδα» των αγροτικών περιοχών των ΗΠΑ, τα «λευκά σκουπίδια», τους απόκληρους πολιτειών όπως το Κεντάκι και το Οχάιο. Ο όρος χρησιμοποιήθηκε –και καθιερώθηκε και εκτός ΗΠΑ– από τον Τζέι Ντι Βανς στο βιβλίο του «Το τραγούδι του Χιλμπίλη», το οποίο έγινε και ταινία. Ο δε Τζέι Ντι Βανς, από πολέμιος του Τραμπ, σύντομα θα γίνει… αντιπρόεδρός του.*

Πώς τα κατοικίδια σώζουν τους εσωστρεφείς

Του ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Έχουμε ξαναπεί πως οι εσωστρεφείς άνθρωποι είναι γάτες, ενώ οι εξωστρεφείς είναι σκύλοι. Οι μεν πρώτοι χαρακτηρίζονται από απόλυτη ανεξαρτησία, επιλεκτική κοινωνικοποίηση, ήσυχη παρατήρηση και λατρεία του προσωπικού τους χώρου, ενώ οι δεύτεροι από ενθουσιώδη αφοσίωση, αχαλίνωτη κοινωνικότητα, ασυγκράτητη δραστηριότητα και συναισθηματική πλημμύρα. Αυτό που δεν είπαμε είναι ότι και οι μεν και οι δε μπορούν να γίνουν άριστοι σκυλογονείς και γατογονείς. Μάλιστα, ενώ στους εξωστρεφείς ταιριάζει πρωτίστως (για να μην πούμε ότι ταιριάζει αποκλειστικά και μόνο) ο σκύλος, στους εσωστρεφείς ταιριάζουν όλα τα ζώα, ανεξαιρέτως. Και οι εσωστρεφείς το ξέρουν αυτό. Και (καλά κάνουν και) το εκμεταλλεύονται.

> Ένα κατοικίδιο δεν πρόκειται ποτέ να κάνει αυτά που ενοχλούν σφόδρα έναν εσωστρεφή άνθρωπο

Καταρχάς, ένα κατοικίδιο δεν πρόκειται ποτέ να κάνει αυτά που ενοχλούν σφόδρα έναν εσωστρεφή άνθρωπο: δεν θα τηλεφωνήσει ποτέ του· δεν θα στείλει καν μήνυμα· δεν θα σας πει να πάτε «για καφέ»· δεν θα θέλει να σας κάνει χειραψία ή να σας φιλήσει σταυρωτά σαν ημίτρελος ήρωας του Ντοστογιέφσκι· δεν θα απορήσει αν δεν μιλάτε· δεν θα το κρατήσει μανιάτικο αν βαρεθείτε τη συντροφιά του και ανοίξετε το βιβλίο σας ή την τηλεόραση· δεν θα σας πιάσει την ψιλοκουβέντα για ένα σωρό ασήμαντα θέματα, που και μόνο η μνεία τους μπορεί (και δικαίως) να σας τρελάνει· δεν θα σας ζητήσει πράγματα, εκτός από τα αναγκαία και ικανά, τα προφανή: να φάει, να πιει, να βγει μια βόλτα, να πάρει ένα χάδι και ένα φιλί στη μουσούδα· δεν θα απαιτήσει από εσάς να ντυθείτε, να ετοιμαστείτε, να μακιγιαριστείτε· δεν θα σας παρεξηγήσει αν φοράτε όλη μέρα τις φόρμες σας, και μάλιστα ασιδέρωτες· δεν θα σας παρεξηγήσει ποτέ και για τίποτε.

Πέραν τούτου, τα κατοικίδια είναι ιδανικά για έναν εσωστρεφή για δύο πολύ βασικούς λόγους. Ο ένας είναι πως, έτσι και πέσετε πάνω σε κάποιον στον δρόμο (δηλαδή: δεν μπορέσετε να τον αποφύγετε...), το σκυλάκι σας είναι ιδανικό θέμα συζήτησης. Με εκείνο στα πόδια σας, δεν θα αναγκαστείτε να μιλήσετε για όλα εκείνα τα ανόητα και ελαφριά μικροπράγματα που απολαμβάνουν να λένε και να ξαναλένε οι εξωστρεφείς: είτε είναι ο καιρός και τα αθλητικά, είτε ό,τι άλλο σκαρφιστούν. Όχι: θα μιλήσουμε για τον σκύλο. Γιατί, εσωστρεφείς-ξεεσωστρεφείς, ΟΛΟΙ αγαπούν να μιλούν για τον σκύλο τους. Και έχουν πάντα πολλά και άκρως ενδιαφέροντα να πουν, ακόμη και αν ο άλλος δεν ενδιαφέρεται για κανένα ζώο πλην του εαυτού του.

Ο άλλος λόγος είναι ότι ο σκύλος σας (αλλά ΚΑΙ η γάτα σας) μπορούν να γίνουν οι καλύτεροι ανθρωποδιώχτες. Δεν είναι απαραίτητο να υιοθετήσετε έναν ποιμενικό κεντρικής Ασίας, που τον βλέπει ο άλλος από μακριά και αλλάζει πεζοδρόμιο. Ούτε καν ένα ενοχλητικό τσιουάουα, που δεν σηκώνει μύγα στο σπαθί του. Αρκεί να πείτε στον εισβολέα πως το σκυλάκι στα πόδια σας είναι άρρωστο, ότι πεθαίνει, ότι δεν πρέπει να κοινωνικοποιηθεί άλλο σήμερα γιατί ταράζεται, ότι πρέπει να πάτε αμέσως σπίτι για να πάρει τα φάρμακά του κ.λπ. κ.λπ. Το ίδιο και με τη γάτα σας: αν δείτε κάποιον στον δρόμο και θέλετε να τον αποφύγετε, πείτε του ότι, κρίμα, αλλά πρέπει να τρέξετε σπίτι γιατί δεν είναι καλά. Ίσως δεν βγάλει τη νύχτα η καημενούλα. A

Τα νούμερα της εβδομάδας

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

2 ημέρες αντί για 3 διήρκεσε τελικά το συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ. Λίγο. Ήταν τόσο καλό, που θα γέμιζε άνετα μια σεζόν στο Netflix.

2.000 υπογραφές περιείχε (κατά δήλωσή της) το στικάκι που παρέδωσε η Dora de Tzakris στον πρόεδρο του συνεδρίου, Ματζουράνη. «Οι πλειοψηφίες αναδεικνύονται με ψηφοφορίες, όχι με συλλογές υπογραφών», είπε ο Πρόεδρος, ο οποίος είχε προηγουμένως εκλεγεί διά βοής. Καθετί που εγγυάται το αδιάβλητο της διαδικασίας έχει τηρηθεί πιστά, ανέφερε ο Πρόεδρος.

4.282 ήταν τελικά οι σύνεδροι, σύμφωνα με το προεδρείο, ενώ το στικάκι περιείχε 1.900 υπογραφές. Να ακούγονται όλες οι απόψεις.

3.072 σύνεδροι ψήφισαν υπέρ της έγκρισης των υποψηφιοτήτων.

4 ήταν τελικά οι «εγκεκριμένοι» πρόεδροι: Φάμελλος, Πολάκης, Φαραντούρης και Γκλέτσος. Ο Στέφανος Κασσελάκης έφαγε πόρτα, μεταφορικά, όπως και αρκετές εκατοντάδες σύνεδροι, κυριολεκτικά.

1 υποστηρίκτρια του Στέφανου κατόρθωσε να μπει, αλλά άρχισε να βιντεοσκοπεί και οι «φουσκωτοί» την πέταξαν έξω. Σε σκυλάδικο βρισκόμασταν άλλωστε.

3η διάσπαση μέσα σε έναν χρόνο ήταν για τον ΣΥΡΙΖΑ αυτή που συνέβη έξω από το νυχτερινό κέντρο στην Ιερά Οδό. Δεν είμαι ικανός να κρίνω τους λόγους της πολιτικής σύγκρουσης. Το κεφαλοκλείδωμα Αντώναρου, ωστόσο, αφήνει παρακαταθήκη και δημιουργεί προσδοκίες για κλοτσιά DOLLYO CHAGI (τόλιο τσάκι) στην επόμενη ιδεολογική ζύμωση της αριστεράς.

13ο είχε καταταγεί το τραγούδι «Άνοιξη» της Σοφίας Βόσσου στον διαγωνισμό τραγουδιού της Eurovision του 1991. Παρά τη γρουσούζικη κατάταξη, το τραγούδι επελέγη για να συνοδεύσει τον Στέφανο Κασσελάκη στην πρώτη του είσοδο στα γραφεία της οδού Πειραιώς, προκειμένου να ανακοινώσει την ίδρυση νέου «φορέα». Το ερμήνευσε ζωντανά (karaoke) η ίδια η Βόσσου.

© ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΣΙΑΜΗΣ

82 ετών απεβίωσε ο πρώην δήμαρχος Θεσσαλονίκης, Γιάννης Μπουτάρης. «Το έζησα, το χόρτασα... Αντίο!» Όντως έφυγε χορτασμένος. Αντίο σε έναν κοσμοπολίτη που πρόσφερε όσο λίγοι στην πόλη, στη φύση και στην οικογένειά του.

31 βουλευτές διαθέτουν αμφότερες οι κοινοβουλευτικές ομάδες των ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ, αλλά, παρά την ισοβαθμία, ο ΣΥΡΙΖΑ διατηρούσε μέχρι το μεσημέρι της Τρίτης τη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης επειδή την κατείχε και προηγουμένως.

4 βουλευτές ανεξαρτητοποιήθηκαν ακολούθως της σύρραξης που συνέβη έξω από το μπουζουξίδικο της Ιεράς Οδού. Πρόκειται για τους Πέτρο Παππά, Κυριακή Μάλαμα, Αλέξανδρο Αυλωνίτη και Ραλλία Χρηστίδου. «Το Κιλκίς βγάζει ακτινίδια και επαγγελματίες αποστάτες», δήλωσε με κάθε σοβαρότητα ο –παραμένων στον ΣΥΡΙΖΑ– Χρήστος Γιαννούλης αναφερόμενος στον Παππά.

41ος ήταν ο Αυθεντικός Μαραθώνιος που διεξήχθη στην «κλασική διαδρομή» την Κυριακή το πρωί. Κλασικά ακούστηκε γκρίνια επειδή κάποιοι Αθηναίοι δεν μπορούσαν να μετακινηθούν εύκολα με τα αυτοκίνητά τους.

73.000 δρομείς έλαβαν μέρος στη μεγαλύτερη δρομική γιορτή του πλανήτη.

20.000 περίπου έτρεξαν τη διαδρομή των 42.195 μέτρων.

2:18:56 χρειάστηκε ο Χαράλαμπος Πιτσόλης του ΓΑΣ Ιλισός για να στεφθεί νικητής του αγώνα.

490 π.Χ. έγραφε το ημερολόγιο όταν ο Αθηναίος οπλίτης Φειδιππίδης έτρεξε από το πεδίο της μάχης στον Μαραθώνα έως την Αθήνα για να ανακοινώσει τη νίκη κατά των Περσών. Φώναξε «νενικήκαμεν» και ξεψύχησε εξαντλημένος.

30% μεσοσταθμική μείωση στα τεκμήρια διαβίωσης εξετάζει το οικονομικό επιτελείο. Αναζητά επίσης λύσεις για τη βελτίωση του τρόπου υπολογισμού και τη διόρθωση αδικιών στα ελάχιστα ποσά των τεκμηρίων διαβίωσης για συγκεκριμένες κατηγορίες φορολογουμένων.

1,4 εκατομμύρια φορολογούμενοι «πιάστηκαν» για επιπλέον τεκμαρτό εισόδημα 5,2 δισ. ευρώ.

1,34 δισ. ευρώ αφορούν μισθωτούς, 1,15 δισ. ευρώ συνταξιούχους, 877,6 εκατ. ευρώ ελεύθερους επαγγελματίες (χι χι χι) και 278,8 εκατ. ευρώ αγρότες (χο χο χο). Άρα οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι φοροδιαφεύγουν περισσότερο;

100 τρισ. δολάρια, ή το 93% του παγκόσμιου ΑΕΠ, θα φτάσει το παγκόσμιο χρέος φέτος, σύμφωνα με στοιχεία του ΔΝΤ. Ακόμη χειρότερα, προβλέπει ότι θα φτάσει στο 100% μέχρι το 2030.

15,6 τρισ. δολάρια αναμένεται να προσθέσουν στο δημόσιο χρέος των ΗΠΑ τα προεκλογικά σχέδια του Ντόναλντ Τραμπ.

153,7% του ΑΕΠ αναμένεται να φτάσει το ελληνικό δημόσιο χρέος στο τέλος του 2024.

133,4% του ΑΕΠ θα είναι το δημόσιο χρέος της χώρας μας στο τέλος του 2028, όπως προβλέπεται στη συμφωνία με την Κομισιόν.

5 δισ. δολάρια έχασαν τα hedge funds που «σόρταραν» την Tesla. Πόνταραν δηλαδή σε συμβόλαια που προέβλεπαν ότι μελλοντικά η μετοχή της εταιρείας θα χάσει μέρος της αξίας της.

30% κέρδισε η μετοχή της εταιρείας του Μασκ τις πρώτες τρεις μέρες που ακολούθησαν τις αμερικανικές εκλογές. Η αύξηση αντιστοιχεί σε επιπλέον 200 δισ. δολάρια κεφαλαιοποίησης.

38 τουλάχιστον άνθρωποι στην Ιταλία, την Ισπανία, τη Γαλλία και το Βέλγιο συμμετείχαν σε δίκτυο πλαστογράφησης έργων διάσημων καλλιτεχνών, όπως οι Μπάνκσι, Γουόρχολ, Νταλί, Βαν Γκογκ, Μονέ και Πικάσο. Παράλληλα έκαναν και εμπόριο κλεμμένων έργων τέχνης.

2.100 πλαστά έργα εντοπίστηκαν από τις Αρχές, η αξία των οποίων στην αγορά εκτιμάται ότι θα μπορούσε να φτάσει περίπου τα 200 εκατ. ευρώ, και ανακαλύφθηκαν έξι εργαστήρια πλαστογράφησης, από τα οποία τα δύο στην Τοσκάνη, ένα στη Βενετία και τα υπόλοιπα αλλού στην Ευρώπη.

388 κάμερες παρακολούθησης της τήρησης του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας θα τοποθετήσει το ερχόμενο διάστημα η Περιφέρεια Αττικής, σύμφωνα με σχετική σύμβαση που υπέγραψε τη Δευτέρα.

14.382.750 ευρώ είναι ο συνολικός προϋπολογισμός του έργου. Αντιστοιχούν δηλαδή περίπου 37.080 ευρώ ανά κάμερα.

5.694 ευρώ κοστίζει η ακριβότερη κάμερα που εντόπισε η στήλη σε ιστότοπο σύγκρισης τιμών. Είναι πλήρως αδιάβροχη και προσφέρει ποιότητα 4K και δυνατότητα zoom. Δεν έχει δυνατότητα καταγραφής σε απόλυτο σκοτάδι όμως.

VERBA VOLANT

ΚΩΣΤΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

«Οι έδρες ανήκουν στον ΣΥΡΙΖΑ ΠΣ. Τέρμα η πλάκα, δεν θα το ανεχτούμε». Δεν σηκώνει μύγα στο σπαθί του ο πολύ αριστερός ευρωβουλευτής. Σήκωνε ίσως παλιότερα, όταν Κουντουρά, Παπακώστα, Δανέλλης, Κόκκαλης, Παπαχριστόπουλος και Ζουράρις παρείχαν ψήφο εμπιστοσύνης το 2019 στην κυβέρνηση Τσίπρα. Σας φαίνεται παλιά και ξεχασμένη υπόθεση; Το ανέχτηκε επίσης και το 2022, όταν προσχώρησαν η Μπακαδήμα και η Αδαμοπούλου, εκλεγμένες με το ΜέΡΑ25. Βράχος!

ΔΙΚΤΥΟ ΠΟΛΑΚΗ

«ΠΡΟΣΟΧΗ. Παιδιά, όσοι είναι σύνεδροι και είναι εγκλωβισμένοι έξω από τους σκέτους να πηγαίνουν στο γκαράζ, να λένε στον αστυνομικό Δράμαλη "μας έστειλε η κυρία Τσιριγώτη"». Από πού να το πιάσεις; Αριστεροί που συνεργάζονται με την αστυνομία για να γίνουν διακρίσεις κατά άλλων αριστερών. Οι τελευταίοι είναι «σκέτοι», διότι ο αψύς «στην πιάτσα έχει βέτο, την αριστερά τη θέλει ανέρωτη, τον σύνεδρό του σκέτο».

ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

«Τον ψηφίσαμε ως επικεφαλής της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ επειδή δεν υπήρχε καλύτερη επιλογή, και το επόμενο λεπτό "γύρισε την μπιφτέκα" και υποστήριξε τους άλλους». Σκληρός ανταγωνισμός στο Master Chef. Μετά το αμφίπλευρο ψήσιμο του ψαριού από τον υποψήφιο πρόεδρο Απόστολο, έρχεται τώρα ο Παππάς (όχι ο 13-0) για να κατακεραυνώσει το γύρισμα του μπιφτεκιού από τον Παππά (τον 13-0). Πώς θα το φάμε, κύριε; Ψημένο μόνο από τη μία;

ΧΑΡΗΣ ΔΟΥΚΑΣ

«Με το νέο εκλογικό σύστημα που προτάθηκε μπορεί να βγει δήμαρχος κάποιος που είναι 2η επιλογή για την πλειοψηφία. Αυτό είναι στρέβλωση». Με το ισχύον, ωστόσο, ο ίδιος ο Δούκας εξελέγη δήμαρχος, ενώ στον Α΄ γύρο έλαβε μόνο 19.842 ψήφους έναντι 57.802 ψήφων του Μπακογιάννη. Στον Β΄ γύρο έλαβε 64.062 ελλείψει άλλων επιλογών. Μοιάζει πιο δίκαιο και έγινε πράξη.

ATHENS voice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης

Σύμβουλος Διεύθυνσης Χριστίνα Γαλανοπούλου

Αρχισυνταξία Δανάη Καμζόλα (Podcast & City Guide)

Editorial Manager Ηλένα Κρητικού
Βοηθός αρχισυντάκτη Τόνια Ζαραβέλα

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσιρμάς

Social Media Manager Τάσος Ανέστης

Υπεύθυνος ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια ύλης Δήμητρα Γκρους
Διόρθωση κειμένων Φανή Κουλούντζου, Κατερίνα Ασήμου

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Μ. Ανδριωτάκη, Ε. Βαρδάκη, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελέ,Ν. Γεωργιάδης, Κ.Γιαννακίδης, Κ. Γλυνιαδάκη, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δήμος, Θ. Κ. Ευθυμίου, Γ. Ζερβογιάννη, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Καλαμαντή, Μπ. Καλογιάννης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Α. Κασαμπαλή, Λ. Καψάλη, Ν. Κοσκινά, Σπ. Λαμπρόπουλος, Α. Μανουσάκη, Μ. Μανωλοπούλου, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Τζ. Μελιτά, Γ. Μπελεσιώτης, Α. Μπρουντζάκη, Γ. Νένες, Γ. Χ. Παπαδόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Μ. Ι. Σιγαλού, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης,Ε. Χελιώτη, Κ. Χριστοφόρου, Γ. Ψύχας, Ε. Ψυχούλη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos
LOOKmag Κωνσταντίνα Βλαχοπούλου

Creative Manager Θάνος Ψυλλίδης
Creative Marketing Manager Λαμπρινή Τρούγκου
Branded Content Editor Χαρά Αλεξανδροπούλου

Εικονογραφήσεις art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαρζώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτσης, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκέζη, Πέτρος Νικόλτσος, Λάζαρος Γραικός

Account Directors
Τίνα Γαϊτανίδου, Βόνη Ζαφειροπούλου

Direct Market Advertising Director
Άννα Αντωνίου
Direct Market Advertising Managers
Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Νώντας Ντεμπάνης, Ελεωνόρα Τζεφρόνη

Advertising & Marketing Director VOICE 102.5
Κική Μαλέρδου

Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη
marketing@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη
Digital Advertising Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Ψηφιακή Υποστήριξη Νικόλας Αργυρίου, Άγγελος Καραμανωλάκης

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαίρη Λυκούση, Μανώλης Κοττάκης

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
VOICE 102.5: 210 3648.213
Αγγελίες: 210 3617.369 **Λογιστήριο:** 210 3617.170

www.athensvoice.gr
Αν δεν βρίσκετε την Α.V. στα σημεία διανομής, επικοινωνήστε: 210 3617.360, 210 3617.369
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

ATHENS voice

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

TEZENIS COMFORTWEAR ZONE

Δεν υπάρχει τίποτα πιο χαλαρωτικό από το να γυρνάς σπίτι μετά από μια κουραστική μέρα και να απολαμβάνεις τη ζεστασιά και την ηρεμία του προσωπικού σου χώρου. Αλλά, όταν αυτός ο χώρος γίνεται το μέρος όπου νιώθεις και όμορφη, τότε η άνεση αποκτά νέο νόημα. Οι γυναίκες γνωρίζουμε καλά πόσο σημαντικό είναι να νιώθουμε όμορφες και άνετες ακόμα και στις πιο καθημερινές στιγμές – αυτές που απλώς έχουμε στο ένα χέρι το λάπτοπ και στο άλλο ένα καφεδάκι που ζεσταίνει το είναι μας. Ακριβώς εκεί έρχεται η νέα συλλογή **Tezenis Comfortwear Zone**. Φτιαγμένη για να συνδυάζει άνεση και στιλ, προσφέρει ρούχα που όχι μόνο ταιριάζουν τέλεια στις χαλαρές στιγμές στο σπίτι, αλλά σε κάνουν να νιώθεις όμορφα μέσα σε αυτό που φοράς. Γιατί, ποιος είπε ότι το homewear πρέπει να είναι αδιάφορο;

Η **Tezenis**, θέλοντας να μας ενισχύσει το comfort zone μας, προσφέρει μια ποικιλία από ιδανικά homewear. Από τα fluffy fleece σύνολα με ρομαντικές λεπτομέρειες, όπως φιόγκους και καρδούλες, μέχρι τα πιο κομψά flannel σε συνδυασμό με βαμβακερά πουκάμισα με χρυσές κλωστές lurex, κάθε κομμάτι της συλλογής έχει σχεδιαστεί για όλες τις γυναίκες και όλες τις cozy στιγμές. Δύο από τα πιο δυναμικά σύνολα της νέας σεζόν είναι το velour fleece set και το minimal salt and pepper set. Το πρώτο, με την πολυτέλεια του velvet-effect, συνδυάζει την άνεση του oversized με την πρακτικότητα, ενώ το δεύτερο με τις αποχρώσεις του γκρι και του μαύρου προσφέρει μια μοντέρνα αίσθηση που παραμένει εξαιρετικά άνετη.

Κάποιες φορές είναι τέλειο να παραμένεις στο comfort zone σου

Η νέα **Tezenis Comfortwear Zone** σειρά μάς υπενθυμίζει ότι μπορούμε να αγκαλιάζουμε τη φύση μας ακόμα ειδικότερα στην πιο χαλαρή εκδοχή του εαυτού μας. Απόλαυσε και εσύ με το καλύτερο τρόπο τις cozy στιγμές στο σπίτι μας – εκεί που νιώθουμε 100% ο εαυτός μας. Γιατί κάποιες φορές είναι τέλειο να παραμένεις στο comfort zone σου.

TEZENIS underwear

www.tezenis.com/gr/

ADVERTORIAL A.V.

ΤΟ ΑΛΚΑΖΑΡ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

Το πρώτο αντάρτικο ψυχαγωγίας, το πρώτο drag show που άνοιξε στα 70s στην Πλάκα

Του **ΘΑΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ**
Φωτό: από το προσωπικό αρχείο του **Θ.Α.**

Πάνω
Ο Δημήτρης Σουλελές ως Μαρλέν Ντίτριχ, με τον Γιώργο Χάλαρη (τη διάσημη Ραχήλ), όπου στο φινάλε ο δεύτερος πετούσε τα ρούχα των Ες-Ες και έμενε ολόγυμνος στη σκηνή του «Αλκαζάρ»
Κάτω αριστερά
Όλος ο θίασος στις καρέκλες, στο φινάλε τού show απογειώνοντας το κέφι ως τριτοκλασάτες τραγουδίστριες
Κάτω δεξιά
Ο Δημήτρης Σουλελές (κομμωτής της Μαρινέλλας) ετοιμάζει το μακιγιάζ του για τη θριαμβευτική του εμφάνιση ως Μαρινέλλα

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΕΠΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΥΡΑΝΝΙΑΣ, η δικτατορία αποχαιρετά μια αποσυντονισμένη και βασανισμένη χώρα, όπου όλα τα 'σκιαζε η φοβέρα, η απειλή και όλες οι αμαρτίες γίνονταν στα κρυφά υπό τον φόβο των ρουφιάνων, που ήταν εντεταλμένοι από τους ιθύνοντες να φυλάττουν με πάθος και αυτοθυσία το δόγμα: «Πατρίς, Θρησκεία, Οικογένεια». Το αεράκι της αλλαγής γίνεται θύελλα, που στο πέρασμά της σαρώνει καθετί σκληροπυρηνικό, φονταμενταλιστικό και ψευτοηθικό, που δημιούργησε όλα αυτά τα χρόνια μια κάστα συνταγματαρχών, οι οποία –αγκαλιά με την Εκκλησία και το παρακράτος– θέλησε να ελέγχει τις ζωές και τα γούστα των ανθρώπων. Ό,τι πολεμιέται, θεριεύει και ό,τι απαγορεύεται, αποθεώνεται πανηγυρικά από έναν λαό που ξεχύνεται παντού και μακριά πλέον από τις καταναγκαστικές παραινέσεις αγαμήτων γερόντων, αφήνεται δίχως όρια στο ένστικτο, στην ορμή και στις καύλες του.

Χωρίον η Πλάκα, όπου εδώ συντελείται σε κάθε σπιθαμή της ένα ξέφρενο πανηγύρι χαράς, ευτυχίας και διονυσιακής έξαρσης, και κάθε βράδυ χιλιάδες κόσμου πλημμυρίζουν τις μπουάτ για να ακούσουν απαγορευμένα τραγούδια του Μίκη, σε ποίηση Οδυσσέα Ελύτη, Γιάννη Ρίτσου και Γιώργου Σεφέρη. Εκείνη την εποχή –μιλάμε για χρονολογίες 1975-1976–, μια μεγάλη ποικιλία θεαμάτων για όλα τα γούστα μονοπωλούν την ψυχαγωγία του αθηναϊκού λαού, ο οποίος κουρασμένος από μια παρατεταμένη απαγόρευση και λογοκρισία που επιβάλλει η εφτάχρονη χούντα και διψασμένος για νέες προκλήσεις, δημιουργεί κάθε μέρα το αδιαχώρητο στους πλακιώτικους χώρους.

Στο ένα στρατόπεδο συνωστίζεται μια τάξη καλλιτεχνών, οι οποίοι υπηρετούν με κατανυκτική προσήλωση το πολιτικό τραγούδι και έτσι οι φοιτητές, με τη νέα γενιά, έχουν την ευκαιρία να έρθουν σε επαφή με την υψηλή ποίηση του Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα, του Μπέρτολντ Μπρεχτ και του Ναζίμ Χικμέτ. Στα στέκια αυτών των εκπροσώπων τού είδους, μεταξύ των οποίων ο Αντώνης Καλογιάννης, ο Πέτρος Πανδής, ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου με τη Μαρίζα Κωχ και τη Μαρία Δημητριάδη, η κοσμοπλημμύρα στα μαγαζιά, που φτάνει μέχρι τον δρόμο, δείχνει καθαρά τη διάθεση του κόσμου να εκτονωθεί, να διαμαρτυρηθεί και να φωνάξει με όλη του τη δύναμη: ποτέ πια φασισμός.
Στην αντίπερα όχθη οι μεγαλοαστοί, οι κατασκευαστές και όλοι οι πάμπλουτοι πελάτες, κλείνουν πρώτο τραπέζι στα πολυτελή θεάματα του Γιώργου Μαρίνου και της Μαρινέλλας. Ένα εντελώς διαφορετικό κοινό, που πάντα θα είναι στα

ΣΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΕΝΑΣ ΚΥΡΙΟΥΛΗΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΣ, ΜΕ ΠΡΑΣΙΝΑ ΣΠΙΝΘΗΡΟΒΟΛΑ ΜΑΤΙΑ, ΝΤΥΜΕΝΟΣ ΚΟΥΝΕΛΑ, ΟΛΟΣ ΛΑΜΕ, ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΜΕΧΡΙ ΚΑΤΩ, ΜΑΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΥΠΕΡΒΑΤΙΚΟ ΠΟΥ ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ. ΜΑΣ ΣΥΣΤΗΝΕΤΑΙ ΩΣ MAMMY BLUE.

πράγματα και αενάως θα τα ελέγχει επιμελώς. Υπάρχει όμως και μια άλλη εντελώς ιδιόρρυθμη μάρκα καταστημάτων, που υπηρετούν θέαμα εντελώς ξεχωριστό απ' τα προηγούμενα, και το είδος αυτό με τη σειρά του δημιουργεί εντυπώσεις, ποικίλα σχόλια, πολλαπλές αντιδράσεις, άρα είναι πιο ενδιαφέρον και γοητευτικό. Είναι τα καλτ στέκια, τα απαγορευτικά για οικογενειακές συνεστιάσεις και για την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας. Εκεί συνυπάρχουν διανοούμενοι, καλλιτέχνες, πρωτοεμφανιζόμενες τρανς, υδραυλικοί και εργαζόμενοι στην Ναυπηγοεπισκευαστική του Περάματος.
Σε ένα παλιό εγκαταλελειμμένο από χρόνια κτίριο, πίσω ακριβώς από την εκκλησία της αγίας Αικατερίνης στην Πλάκα και κοντά στην πλατεία Λυσικράτους, δημιουργείται ένα παράξενο μαγαζί, που άμα τη εμφανίσει, προκαλεί αίσθηση, έκπληξη και πολύ σούσουρο στον καλλιτεχνικό κόσμο. Το στέκι αυτό, που κλέβει αμέσως τις εντυπώσεις ιδιαίτερα υποψιασμένων και πιο περπατημένων ανθρώπων, είναι ένα μαγαζί τύπου καμπαρέ με το όνομα «Αλκαζάρ». Επί της ουσίας, από εκεί ξεκινάει ένα Αντάρτικο ψυχαγωγίας, κόντρα στις προκαταλήψεις και στα ηθικολογήματα που μέχρι πρότινος είχε επιβάλει ένα ηθικοχριστιανικό παρακράτος.

Ιδρυτής του εισαγόμενου, θα λέγαμε, πονήματος είναι ο **Γιώργος Δαρζέντας**, καταξιωμένος χορευτής και γνώστης της γαλλικής κουλτούρας, ο οποίος, αφού δούλεψε επί μακρόν στα παρισινά καφέ σαντάν, με σπουδαία μπαλέτα και μόνιμη παρτενέρ την Ντόροθι Μουρ, αποφασίζει να δημιουργήσει το πρώτο κλαμπ με drag show στην Αθήνα. Την ιδέα σίγουρα την κλέβει από καμπαρέ του συγκεκριμένου είδους, που εκείνη την εποχή ανθούσαν στη γαλλική πρωτεύουσα. Καταλαβαίνετε, στην αρχή δημιουργείται πανικός και ένα σοκ στους περαστικούς, οι οποίοι περνώντας από τη γειτονιά με τα αμπέχονα και τα άρβυλα –απαραίτητο φοιτητικό styling της Μεταπολίτευσης– για να προφτάσουν το πρόγραμμα του Πάνου Τζαβέλα στο «λημέρι» με τα Αντάρτικα, έβλεπαν στις προθήκες τού καταστήματος φωτογραφίες ανδρών έντονα μακιγιαρισμένων, με ποικιλόχρωμες παγέτες και τίγκα στα φτερά και στα πούπουλα, να ποζάρουν με ηδυπάθεια, υποδυόμενοι εγχώριους και καταξιωμένους καλλιτέχνες τού εξωτερικού.

Ένα βράδυ, ο **Γιώργος Μαρίνος**, μετά από εξαντλητικές πρόβες, αποφασίζει να βγάλει έξω όλο τον θίασο για ψυχαγωγία και μας πηγαίνει στο «Αλκαζάρ», χωρίς πολλές εξηγήσεις για το τι εστί το συγκεκριμένο μέρος, με έναν **Βλάσση Μπονάτσο** να μου διευκρινίζει πως πρόκειται για ένα μέρος όπου θα ακούσουμε χριστιανικές μπαλάντες.Έτσι λοιπόν εγώ το αθώο, παρέα με όλη τη Μέδουσα, τελικά δεν θα απολαύσω μπαλάντες, θα έχω όμως την ευκαιρία να θαυμάσω το πιο πρωτοποριακό, ακραίο και αληθινά πρωτοφανές υπερθέαμα εκ Παρισίων.
Στην είσοδο ένας κυριούλης ηλικιωμένος, με πράσινα σπινθηροβόλα μάτια, ντυμένος κουνέλα, όλος λαμέ –από πάνω μέχρι κάτω–, μας προετοιμάζει για το υπερβατικό που θα ακολουθήσει. Μας συστήνεται ως Mammy Blue, μας καλωσορίζει με πολλή χάρη και εύχεται σε όλους καλή διασκέδαση, χορεύοντας στον ρυθμό εκκωφαντικής μουσικής κι εκτοξεύοντας άγνωστες λέξεις – εκεί, για πρώτη φορά, ακούω και μαθαίνω πως οι λέξεις αυτές ανήκουν σε μια γλώσσα, την ▶

καλλιαρντή. Η αίθουσα σχεδόν σκοτεινή, λες και έχει γίνει τμηματική διακοπή ρεύματος, ο χώρος ασφυκτικά μικρός –με το ζόρι στοιβάζονται εκατό–, με τους θαμώνες να είναι ο ένας πάνω στον άλλον και η ανύπαρκτη, σχεδόν ντεκαντάνς, διακόσμηση, ακυρώνει αυτόματα, με όλα αυτά που αντικρίζουμε, το χλιδάτο όνομα του «Αλκαζάρ».

Οδηγούμαστε σαν επίσημοι προσκεκλημένοι, φυσικά λόγω Μαρίνου, στο πρώτο τραπέζι, ακολουθώντας φοβισμένα τον Γιώργο, τη Μαρίνα και τον Βλάσση. Παρατηρώ αμήχανα και αποσβολωμένα έναν καινούργιο παράξενο κόσμο, που ξεδιπλώνεται μπροστά μου. Στο διπλανό τραπέζι, με έκπληξη, βλέπω τη Μελίνα Μερκούρη να χαριεντίζεται και να ανταλλάσσει φιλοφρονήσεις με τον Μαρίνο, ενώ γύρω μας ανακαλύπτω πολύ οικεία πρόσωπα του σινεμά και του θεάτρου. Η πίστα μπροστά μας τσιμεντένια και ίσαμε το πάτωμα, τσιμεντένιο κι αυτό, λαμπιόνια που θυμίζουν στημένα πάλκα στο πανηγύρι της Παναγίας της Φανερωμένης στο χωριό μου και ένας φτωχοπροβολέας που δεν νομίζω να επαρκεί για να καλύψει όλη τη διάμετρο. Ενώ το όνομα προδιαθέτει σε πολυτέλεια και φαντασμαγορία, τελικά καταλήγουμε σε ένα καλτ οίκημα, που μετά από χρόνια θα συναντήσω την ίδια ακριβώς διακόσμηση, με το ίδιο απαράλλαχτο αποσμητικό χώρου, στη «Λάσσυ» Καστοριάς και στον «Μαύρο Πάνθηρα» στη Σκάλα Λακωνίας. Η συνέχεια όμως θα μας εκπλήξει ευχάριστα και θα μας ανταμείψει, αφού το θέαμα που ακολουθεί είναι συναρπαστικό και κεφάτο, σαν ένα ξεκάθαρο μήνυμα της σεξουαλικής απελευθέρωσης και της χαράς που ερχόταν μετά από τόση δικτατορική στέρηση.

Παρά το πρωταρχικό συναίσθημα της μελαγχολίας, όλο αυτό το αλμοδοβαρικό σκηνικό με τη θριαμβευτική έναρξη του προγράμματος –όπου όλα τα αγόρια τού «Αλκαζάρ», με τον κώλο έξω, μας καλωσορίζουν και μας εύχονται καλή διασκέδαση, με μια άψογη χορογραφία– δημιουργεί ένα θέαμα εντελώς ξεχωριστό και καθόλου σχετικό με όσα είχαμε δει. Πού θα είχες την ευκαιρία να δεις σε άλλο μαγαζί της περιοχής καλλιτέχνη με τον κώλο έξω; Στην μπουάτ του Γιάννη Μαρκόπουλου, δίπλα στον δωρικό Λάκη Χαλκιά να ερμηνεύει το *«Πάτερ Γυμνάσιος, καλόγερος άξιος»* από τον «Θεσσαλικό Κύκλο»; Στο μαγαζί του Αντώνη Καλογιάννη, ο οποίος κατάγεται από την Καισαριανή και όλο αυτό το νεωτεριστικό ίσως και να έκανε κόντρα στην ιδεολογία του, αλλά κυρίως στο επάγγελμα του τσαγκάρη, που ήταν και η πρώτη του δουλειά;
Στο πρόγραμμα συμμετέχουν αγόρια ντυμένα γυναίκες, που, με μπρίο εξαιρετικό και αριστοτεχνική θηλυκότητα, προσφέρουν ένα εκρηκτικό μείγμα γέλιου σε ένα show, το οποίο δεν είχα φανταστεί. Ο σταρ του κλαμπ, ο **Δημήτρης Σουλελές**, αγαπημένος μου φίλος από την εποχή της «Μέδουσας» και ήδη διάσημος στο καλλιτεχνικό κύκλωμα ως αποκλειστικός κομμωτής και make up artist της Μαρινέλλας, ο οποίος βοήθησε τα μέγιστα στις εκπληκτικές μεταμορφώσεις αυτής της μεγάλης τραγουδίστριας, εμφανίζεται στη σκηνή σαν Μαρινέλλα και κόβει την ανάσα των θαμώνων. Η χαρακτηριστική αέρινη κίνηση του χεριού, το ίδιο στήσιμο και πόζα, σε συνδυασμό με το κλασικό τίναγμα του μαλλιού, σου δίνει την αίσθηση πως η Μαρινέλλα πετάχτηκε για λίγο απ' το μαγαζί της για να κάνει μια έξτρα εμφάνιση στο «Αλκαζάρ». Ο ίδιος μου έλεγε πως όταν τέλειωνε εκεί την πρώτη του εμφάνιση, επειδή ο χρόνος ήταν περιορισμένος και η απόσταση πολύ μικρή, πεταγόταν με την ίδια αμφίεση στο «ZOOM», περνούσε βιαστικά ανάμεσα σε έκπληκτους πελάτες για να πάει να χτενίσει τη Μαρινέλλα στο καμαρίνι της. Θα χρειαστούν πολλά ακόμη χρόνια για να υποδυθούν πάλι τους ίδιους ρόλους Ζαχαράτοι και μια ατέλειωτη σχολή μιμητών, όμως η υπεροχή των παιδιών τού «Αλκαζάρ» είναι εμφανής.

Στο πρόγραμμα ακολουθεί ο **Γιώργος Χάλαρης**, ένας πανύψηλος, εκπληκτικός, κλασικός χορευτής, ο οποίος ξεκίνησε στην Ελλάδα από το μπαλέτο του Μανώλη Καστρινού και στη συνέχεια, όπως και ο Γιώργος Χάλαρης, έκανε κι αυτός καριέρα στα music halls του Παρισιού. Μετά ακολούθησαν θριαμβευτικές τουρνέ με πολυμελή μπαλέτα στον Λίβανο, την Περσία και την Αίγυπτο, σταλμένος από διεθνείς ιμπρεσάριους, σε μια εποχή όπου στην Ανατολή όλα ήταν μαγικά και ελεύθερα, με χρήμα που έρεε, πολύτιμα δώρα από τους πελάτες και πολύ έρωτα. Υποδυόμενος μοναδικά τη Μελίνα Μερκούρη, και μάλιστα με τη διάσημη σταρ να είναι απέναντί του, δεν είναι απλώς και μόνο συγκλονιστικός. Το μαγαζί να σείεται από τα χειροκροτήματα, με μια Μελίνα στα πρόθυρα λιποθυμίας από τα γέλια και εμείς να νιώθουμε μια απίστευτη ευφορία, γιατί τελικά άξιζε που ήρθαμε στο συγκεκριμένο μέρος και δεν πήγαμε να ακούσουμε τον Μανώλη Μητσιά να μας λέει για πεντηκοστή φορά, με κατάθλιψη: *«Λούζεται η αγάπη μου στο Γουαδαλκιβίρ και τ' άνθη παίρνουν ευωδιά απ' το γλυκό κορμί της»*. Στη συνέχεια, οι καλλιτέχνες παρελαύνουν στη σκηνή με κορμάκια, εσάρπες, καυτά σορτς και μαύρα δικτυωτά καλσόν, πάνω σε δωδεκάποντες γόβες, μιμούμενοι ιέρειες της πίστας και του σινεμά. Ο **Ζαν Πιέρ** κλέβει την παράσταση ως Μινέλι, ο **Ανδρέας Φέρτης**, με το ψευδώνυμο Ρούντυ, κάνει εξαιρετικά τη Νάνα Μούσχουρη, ενώ αργότερα στο ίδιο νούμερο θα τον αντικαταστήσει ο φίλος μου **Δημήτρης Σαραβάνος**, ένας εξαιρετικός καλλιτέχνης που θα κάνει μεγάλη καριέρα σε μαγαζιά της Αθήνας και της επαρχίας.

ΟΔΗΓΟΥΜΑΣΤΕ ΣΑΝ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ, ΦΥΣΙΚΑ ΛΟΓΩ ΜΑΡΙΝΟΥ, ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ, ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ ΦΟΒΙΣΜΕΝΑ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ, ΤΗ ΜΑΡΙΝΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΒΛΑΣΣΗ ΜΠΟΝΑΤΣΟ

Στο πρόγραμμα συμμετέχει ένας φοβερός Κύπριος χορευτής ο **Στέλιος Παυλίδης**, με τον οποίο θα συνεργαστούμε αρκετά χρόνια αργότερα στο κοσμικό μαγαζί «Λυχνάρι» Χανίων, έτερος με το προσωνύμιο Ναριμάν, κάνει θριαμβευτική εμφάνιση ως Σοφία Βέμπο, αλλά και ως Κάρμεν Μιράντα, με βερνίκια παπουτσιών Camel για σκουλαρίκια. Ενώ, στη συνέχεια, η **Mammy Blue**, που υποδέχεται το κοινό στην είσοδο, υποδυόμενη την Εντίθ Πιάφ, απογειώνει το πράγμα, δημιουργώντας καταστάσεις εκρηκτικές. Ο Δημήτρης Σουλελές, αφού έχει τελειώσει τα χτενίσματα της Μαρινέλλας, επανέρχεται δυναμικά στο δεύτερο μέρος ως Μάρλεν Ντίντριχ, παρέα με τον Γιώργο Χάλαρη, ο οποίος, υποδυόμενος έναν Γερμανό Ες-Ες, σιγά σιγά αρχίζει το στριπτίζ και στο φινάλε του τραγουδιού μένει ολόγυμνος στην πίστα. Το πρόγραμμα θα τελειώσει με ένα σκυλάδικο show, που είναι και το κλου της παράστασης, όπου ένα μαγαζί σχεδόν αλαλάζει από γέλια υστερίας και χειροκροτήματα ενθουσιασμού. Όλοι αυτοί οι υπέροχοι και υπερταλαντούχοι αρτίστες τού «Αλκαζάρ», καθισμένοι σε ψάθινες καρέκλες επαρχιακού καφενείου, παριστάνουν παρακμιακές τραγουδίστριες της δεκαετίας του '60. Ντυμένοι με κουρέλια και ψεύτικες χάντρες, αναβιώνοντας εξαιρετικά εποχές μπουλουκιών, τραγουδούν, χορεύουν τσιφτετέλι, δημιουργούν ίντριγκες μεταξύ τους, φλερτάρουν ασύστολα με τους πελάτες, και το υπερθέαμα απογειώνεται. Είναι αυτό ακριβώς το ίδιο νούμερο που θα αρπάξει ο Μαρίνος, θα το υιοθετήσει για τη «Μέδουσα» και θα γίνει το γνωστό «λαϊκό πάλκο» με luben τραγούδια, που θα αποτελέσει τον προσωπικό μας θρίαμβο στην πρεμιέρα. Το πρόγραμμα του μαγαζιού θα μεταφερθεί το καλοκαίρι στην ταράτσα και θα αντέξει μόνο δύο χρόνια, ίσως γιατί δεν υπάρχει ακόμη μεγάλο κοινό να δεχτεί τέτοια προγράμματα.

Τη δεύτερη σεζόν θα δημιουργηθεί ρήξη στις σχέσεις με την εργοδοσία και ο Γιώργος Χάλαρης με κάποιους συναδέλφους θα προσπαθήσουν να στήσουν, χωρίς επιτυχία, κάτι αντίστοιχο σε διαφορετικό χώρο. Αργότερα, μετά την επέμβαση αλλαγής φύλλου και πλέον σαν Ραχήλ Χάλαρη, παράλληλα με την έκδοση του βιβλίου του *«Ωραίο το φουστάνι σου, Γιώργο μου»*, θα προσπαθήσει στο «Κους- Κους» να στήσει μια μουσικοθεατρική αβάν γκαρντ σκηνή, όμως όλο το εγχείρημα αποτυγχάνει.
Θα παντρευτεί στην εκκλησία του Αγίου Παντελεήμονα με έναν 25χρονο νεαρό, ο οποίος έχει συνεργείο αυτοκινήτων, όμως ο γάμος δεν θα κρατήσει πολύ και η Ραχήλ θα εξαφανιστεί από τα καλλιτεχνικά δρώμενα ύστερα από δεινά και κακουχίες. Σήμερα, το μοναδικό μαγαζί με drag show είναι οι «Κούκλες», σε εντελώς ευρωπαϊκή εκδοχή, με καταπληκτικό θέαμα, υπερλουσάτα κουστούμια και τρανς καλλιτέχνες με μεγάλο σουξέ στο αθηναϊκό κοινό για αρκετά χρόνια, και με την Εύα Κουμαριανού να ηγείται του προγράμματος. Η διαφορά έγκειται στο γεγονός ότι στο «Αλκαζάρ» οι γυναίκες επί σκηνής ήταν άντρες, χωρίς ουδεμία επέμβαση και σίγουρα υπήρχε μια πιο ντεκαντάνς ερωτική ατμόσφαιρα, ενώ εδώ οι καλλιτέχνες είναι σχεδόν όλοι τρανς.

Για την ιστορία, πριν το «Αλκαζάρ» υπήρχαν κάποια περιθωριακά μαγαζιά, όπως η **«Χαβάη»**, με ανεπιτυχείς μεταμφιέσεις από αγόρια, σε μια πιο καρναβαλίστικη εκδοχή για να προσελκύσουν το αντικείμενο του πόθους τους. Όπως επίσης και στην **ταβέρνα «Μπαρμπούτσογλου»** στο Παγκράτι, όπου έκανα το πρώτο μου ρεπορτάζ για το *Φαντάζιο*, όμως εκεί το θέαμα με ηλικιωμένους που παρίσταναν γυναίκες, έφερνε πιο πολύ σε ρεβί πίστας.

Ο **Μίνως Αργυράκης**, σκιτσογράφος της *«Οδού Ονείρων»* και αγαπημένος φίλος του Χατζιδάκι, ένας άνθρωπος που αγάπησε υπερβολικά τις γυναίκες, μεταφέρει ρεπορτάζ για λογαριασμό της εφημερίδας *Ελευθερία*, όπου ενθουσιασμένος περιγράφει ένα διάσημο drag show στο παρισινό «Καρουσέλ». Χρονολογία; Το 1959 παρακαλώ. Σε μια χώρα που έχει περάσει δύο πολέμους και έναν εμφύλιο, με νωπά τα σημάδια του σπαραγμού και με ξερονήσια γεμάτα από αριστερούς αγωνιστές, ένας διανοούμενος παρουσιάζει ένα πρόγραμμα με άνδρες μεταμφιεσμένους σε γυναίκες, με τίτλο *«Στα θεάματα, όπου ο παράγων φύλον δεν παίζει ρόλο»*, ενώ εμείς στον 21ο αιώνα ανακαλύπτουμε σαν πρωτοποριακό το θέαμα στις «Κούκλες». Γράφει ο Αργυράκης...

Πάνω
Ο Δημήτρης Σαραβάνος υποδύεται τη Νάνα Μούσχουρη σ' ενα ξεκαρδιστικό ποτ πουρί με μεγάλες επιτυχίες της διάσημης ερμηνεύτριας
Στη μέση
Ο Δημήτρης Σουλελές ως εξαιρετική Μαρινέλλα, από το Ρεσιτάλ με τον Κώστα Χατζή
Κάτω
Ο Δημήτρης Σαραβάνος ως Νάνα Μούσχουρη, σε μια φοβερή παρωδία που δημιουργούσε ντελιριο γέλιου και ενθουσιασμού

«Ένα από τα περίεργα και πιο γοητευτικά θεάματα, που μονάχα στο Παρίσι μπορείς να το απολαύσεις είναι αυτό που βλέπει κανείς στο "Καρουσέλ". Μετά τα μεσάνυχτα, στο μικρό αυτό κέντρο οι προβολείς ρίχνουν τις χρωματιστές τους ακτίνες πάνω σε κάτι πολύ αλλόκοτο. Μπροστά στα μάτια σου παρελαύνουν, η μια μετά την άλλη, γυναίκες εκπάγλου καλλονής και κάνουν τα νούμερά τους με τέτοια θηλυκότητα που σπάνια θα συναντήσεις. Κι όμως εδώ είναι το περίεργο. Όλες οι γοητευτικές αυτές γυναίκες είναι νεαροί. Μπορεί μάλιστα κανείς να τους δει όταν περνάνε από τον διάδρομο για να μπουν στα καμαρίνια να αλλάξουν. Η μεταμόρφωσή τους είναι καταπληκτική. Η πιο ενδιαφέρουσα ατραξιόν είναι η εμφάνιση της Κοκσινέλ. Γι' αυτήν άλλωστε έρχονται οι περισσότεροι, όχι μόνον από το Παρίσι, αλλά από όλον τον κόσμο, γιατί πουθενά αλλού δεν μπορείς να δεις κάτι τέτοιο.
»Η Κοκσινέλ, δηλαδή αυτός ο νεαρός, μοιάζει έτσι όπως εμφανίζεται στη σκηνή χίλιες φορές πιο γοητευτική κι από την Μπριζίτ Μπαρντό και αν δεν το ξέρεις, αδύνατον να υποψιαστείς ότι είναι άντρας. Πάνω στη σκηνή είναι σαν μια θεά, σαν ιέρεια που μεταδίδει μια περίεργη μαγεία, η οποία παρ' όλη την προκλητικότητα που έχει, είναι απαλλαγμένη από καθετί ερωτικό και ερεθιστικό. Κατορθώνει δηλαδή να ερεθίσει το πνεύμα σου όχι με πνεύμα, αλλά με τη σωματική ομορφιά που εκπέμπει, απαλλαγμένη όμως από τα ενοχλητικά σύνορα του σεξ. Δεν τη βλέπεις ούτε σαν γυναίκα ούτε σαν άντρα. Την βλέπεις μονάχα σαν ομορφιά. Κι εδώ βρίσκονται τα αίτια αυτής της ανεξήγητης μαγείας που νιώθεις μέσα σε αυτό το κέντρο. Μπροστά στα μάτια σου λάμπει η γυναικεία ομορφιά, χωρίς εκείνο το αποκρουστικό γυναικείο νάζι και τα πληκτικά επακόλουθά του. Είναι γιατί μέσα στην ομορφιά αυτή βρίσκεται ένας άντρας που κινεί και δίνει με την προσωπικότητά του αυτό το καταπληκτικό αποτέλεσμα. Μόνη της η γυναίκα δεν έχει καμιά δύναμη. Δεν μπορεί να τη θεοποιήσει από μόνη της. Χρειάζεται αντρικά χέρια. Εκτός φυσικά αν είναι η Γκρέτα Γκάρμπο ή η Μάρλεν Ντίντριχ.

»Η Κοκσινέλ χορεύει, τραγουδάει, σκορπά γύρω με τον τρόπο που κινείται, με τον τρόπο που φέρεται, έναν αέρα σιγουριάς. Σαν να 'ναι όλος ο κόσμος δικός της. Κατακτά τους ανθρώπους και κάνει δικά της τα αντικείμενα γύρω της. Ρίχνει ένα τόσο γοητευτικά περιφρονητικό βλέμμα γύρω της, είναι τόσο αυτάρκης και τόσο ερωτευμένη με τον εαυτό της, τόσο απαλλαγμένη από μικροανάγκες, που δημιουργεί με τον χορό της και το τραγούδι της, ένα συγκεκριμένο και χειροπιαστό ιδανικό, καμωμένο όμως από μια οπτική απάτη.
»Η γυναικεία χάρη που κρύβουν, άλλωστε, οι περισσότεροι χορευτές του καμπαρέ αυτού φτάνει σ' ένα ανώτερο επίπεδο. Πολλές φορές μου θύμιζαν τις γκέισες που είδα στο Τόκιο, στις παραστάσεις του θεάτρου Καμπούκι, οι οποίες πάλι παίζονται από άντρες. Μαζί με την Κοκσινέλ εμφανίζονται καμιά δεκαριά ακόμη γυναίκες, όλες διαλεχτοί και εκπάγλου καλλονής νέοι, που μόλις βγάλουν την περούκα τους είναι σαν να βλέπεις τον Απόλλωνα. Από τη μια στιγμή στην άλλη μεταμορφώνονται. Γίνονται πότε θεοί και πότε θεές.
»Ανάβουν τα φώτα. Τα νούμερα συνεχίζονται το ένα πίσω από το άλλο. Τώρα βγαίνει η Καπουσίν, δηλαδή ένα ωραιότατο παιδί που μοιάζει στη φωτογραφία του προγράμματος απαράλλακτος ο Ερμής, και μιμείται μια νεαρή νόστιμη μα πουριτανή και από καλή αγγλική οικογένεια κόρη, που βρίσκεται στο Μπράιτον κάνοντας τις διακοπές της, εκεί γύρω στα 1925.
»Ύστερα υπάρχει μια άλλη σειρά από σατιρικά νούμερα, καμωμένα πάλι από άντρες αλλά ηλικιωμένους που μιμούνται θείες, γεροντοκόρες, συγγενείς, χοντρές τραγουδίστριες. Όλα τα νούμερα παρ' όλη την τολμηρότητα που έχουν και τον ρεαλισμό που εκφράζουν, διατηρούνται σ' ένα αφάνταστα υψηλό επίπεδο. Μέσα στο "Καρουσέλ" συνειδητοποίησα πόσο η σωστή σάτιρα, άμα γίνεται με τόσο σοβαρό και υπεύθυνο τρόπο, καταλήγει να σου αποκαλύψει έναν μαγικό κόσμο που όλοι κρύβουμε μέσα μας, μα φοβόμαστε να το παραδεχτούμε».

Τα χρόνια πέρασαν, οι αντιλήψεις έγιναν πολύχρωμες και το ευρύ κοινό πλέον, χωρίς ταμπού, αποδέχεται το διαφορετικό σε όλες του τις ενδυματολογικές και καλλιτεχνικές εκφάνσεις... Σήμερα το club **«Κούκλες»** γίνεται talk of the town και η νεολαία, αγκαλιά με διάσημους, απολαμβάνει εντελώς απενοχοποιημένα την **Εύα Κουμαριανού**, παρέα με υπέροχα κορίτσια, σ' ένα φαντασμαγορικό drag show στο στέκι της Μαριλούς... όμως, κακά τα ψέματα, τίποτα δεν θα είναι σαν το «Αλκαζάρ»... τίποτα δεν θα θυμίζει αυτό που νιώσαμε εκείνο το χειμωνιάτικο βράδυ, όταν όλοι εμείς οι καλλιτέχνες της «Μέδουσας» γίναμε θεατές μιας απρόσμενης αλλά υπερβατικής παράστασης. Με χαμηλωμένο βλέμμα, σχεδόν συνωμοτικά, σαν μέλη μυστικιστικής οργάνωσης, νιώθαμε ότι συμμετείχαμε σε κάτι παράνομο και αμαρτωλό που συντελείτο εκείνη την ώρα, παράλληλα με τραγούδια και ορατόρια του Μίκη Θεοδωράκη, τα οποία αντηχούσαν θριαμβευτικά απ' τις διπλανές μπουάτ.
Όλοι εμείς κουρασμένοι από τα αντάρτικα του Πάνου Τζαβέλα, με ένα μυαλό υπερφορτωμένο και κορεσμένο από τη μελοποιημένη ποίηση των Βολφ Μπίρμαν και Ναζίμ Χικμέτ, αισθανθήκαμε ένα περίεργο και ανεξήγητο συναίσθημα. Ήταν σαν να 'βλεπες δίπλα σου τον Ζαν Ζενέ να χαριεντίζεται με τον Κοκτώ και στο απέναντι τραπέζι ο Τεννεσί Ουίλλιαμς παρέα με τον Μάνο Χατζιδάκι να χειροκροτούν με πάθος τους καλλιτέχνες εκείνης της μαγικής παράστασης, οι οποίοι, χωρίς να το γνωρίζουν, γίνονταν πρόδρομοι σ' ένα καινούργιο καλλιτεχνικό είδος, που με την πάροδο των χρόνων θα αποκτούσε ατέλειωτους μιμητές και θαυμαστές. **Α**

Ο ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ, ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΝΥΜΙΟ ΝΑΡΙΜΑΝ, ΚΑΝΕΙ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΩΣ ΣΟΦΙΑ ΒΕΜΠΟ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΩΣ ΚΑΡΜΕΝ ΜΙΡΑΝΤΑ, ΜΕ ΒΕΡΝΙΚΙΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΩΝ CAMEL ΓΙΑ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΙΑ

Ο VOICE 102,5 ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

QUENTIN TARANTINO TRIBUTE

Live και συζήτηση

Παρασκευή
22 Νοεμβρίου 20:00

Αμφιθέατρο Ιδρύματος
Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή

Ίδρυμα
Βασίλη & Ελίζας
Γουλανδρή

Μιλούν
Λουκάς Κατσίκας
Γιώτα Κοτσέτα
Άρης Σφακιανάκης

Ερμηνεύουν
Αλεξάνδρα Σιετή
Θάλεια Παλιβίδα
Τζερόμ Καλούτα

Συντονιστής της βραδιάς
ο **Γιώργος Μουχταρίδης**

Προσκλήσεις
από τον
VOICE 102,5

The Writers Sessions

voice 102.5

powered by
protergia

HOME

VOiCE

χορηγός

ΔΕΗ

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΠΟΣΗΜΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Η καθημερινότητα της πόλης αλλάζει, μαζί και η ζωή μας

Της **ΤΑΝΙΑΣ ΣΚΡΑΠΑΛΙΩΡΗ**

Από το νέο **Αρχαιολογικό Μουσείο** μέχρι τα **νέα ξενοδοχεία** και **κτίρια γραφείων** κι από τη μεγάλη ανάπλαση του **Ελληνικού** στη νέα ζωή **παλιών εργοστασίων**, η πόλη αλλάζει καθημερινά, παραμένοντας κατά βάθος ίδια. Ίσως κάποια ραντεβού να δίνονται στο μέλλον μπροστά από ένα νέο (ή και παλιό) **αρχιτεκτονικό ορόσημο**.

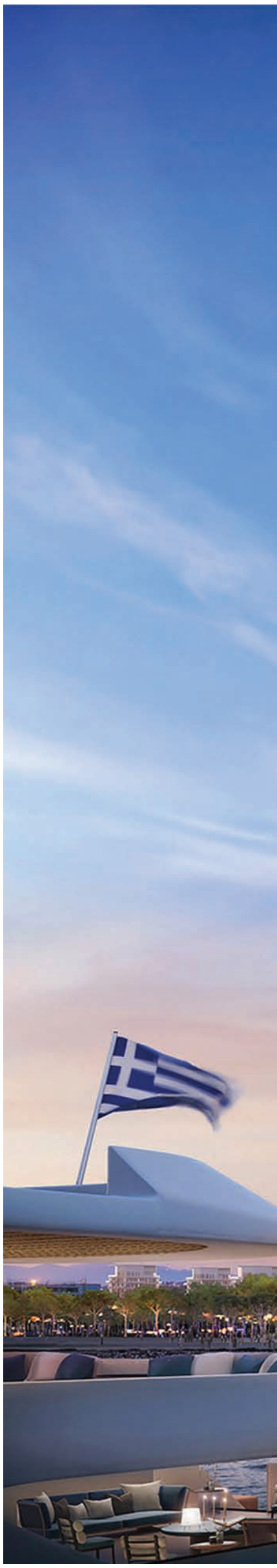

Τα παιδιά που μεγάλωναν τη δεκαετία του '90 ίσως να ήταν η τελευταία φουρνιά που έζησε την έννοια του ραντεβού μπροστά από ένα συγκεκριμένο σημείο, σαν αφετηρία για μια βόλτα στην πόλη. Σε χρόνια που τα κινητά δεν ήταν τόσο διαδεδομένα,η φράση «ραντεβού έξω απ' το Μινιόν» ή «να πούμε έξω απ' το Μουσείο και βλέπουμε;» ακούγονταν πολύ συχνά όταν κάποιος ήθελε να συναντήσει κάποιον άλλον έξω, στους δρόμους της Αθήνας.

Τριάντα χρόνια μετά, αυτή η Αθήνα αλλάζει καθημερινά, παραμένοντας κατά βάθος η ίδια, με τα καλά και τα λιγότερο καλά της. Χαρακτηριστικό παράδειγμα τα δύο αυτά τοπόσημα και αρχιτεκτονικά ορόσημα,που μπροστά από τις προσόψεις τους έχουν ανταμώσει και περπατήσει γενιές και γενιές Αθηναίων, και είναι σταθερά εκεί. Το πρώτο περιμένοντας να ξαναγεννηθεί κυριολεκτικά από τις στάχτες του, το δεύτερο φυλώντας σταθερά τις Θερμοπύλες της Πατησίων, αναλλοίωτο στον χρόνο, περιμένει κι εκείνο υπομονετικά το νέο του πρόσωπο. Γιατί, αν μια πόλη είναι οι άνθρωποί της, αμέσως επόμενο συστατικό στοιχείο στη συνταγή είναι τα κτίριά της, και ίσως οι νέες γενιές των Αθηναίων να δίνουν ραντεβού μπροστά από ένα νέο Αρχαιολογικό Μουσείο, έξω από ένα νέο Μινιόν, να γνωρίζουν ως σήμα κατατεθέν του κόμβου Βασιλίσσης Σοφίας εκτός από τον Δρομέα και το «The Ilisian» (αντί για Χίλτον), να δουλεύουν σε ένα κτίριο γραφείων που θα είναι αρχιτεκτονικό έργο τέχνης και να κατεβαίνουν στα νότια προάστια με τον φάρο του Riviera Town να δεσπόζει στο μέτωπο του Ελληνικού. ▶

Riviera Town, ουρανοξύστης των νοτίων προαστίων

Νέο Αρχαιολογικό Μουσείο, ένα πράσινο καταφύγιο

> ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ, ΑΜΕΣΩΣ ΕΠΟΜΕΝΟ ΣΥΣΤΑΤΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΣΤΗ ΣΥΝΤΑΓΗ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΚΤΙΡΙΑ ΤΗΣ, ΚΑΙ ΙΣΩΣ ΟΙ ΝΕΕΣ ΓΕΝΙΕΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΝΑ ΔΙΝΟΥΝ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΜΠΡΟΣΤΑ ΑΠΟ ΕΝΑ ΝΕΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ, ΕΞΩ ΑΠΟ ΕΝΑ ΝΕΟ ΜΙΝΙΟΝ

The Orbit, κτίριο γραφείων στη Λ. Κηφισίας

ΣΤΟ ΜΙΝΙΟΝ, ΟΠΩΣ ΠΑΛΙΑ

Για όσους υπήρξαν παιδιά πριν από το millennium, η επιστροφή του ιστορικού πολυκαταστήματος είναι αδιαμφισβήτητα κάτι συγκινητικό, μια υπενθύμιση του τρόπου που βίωναν την πόλη, ένας αστικός φίλος από τα παλιά. Το κτίριο στη συμβολή των οδών Πατησίων και Βερανζέρου, που βρισκόταν καιρό σε αχρησία, καθώς η επιχείρηση του Μινιόν δεν κατάφερε να συμβαδίσει με τη νέα εποχή μετά την καταστροφική πυρκαγιά του 1980 και ιδίως από τη δεκαετία του '90 και μετά, έχει ήδη αρχίσει να παίρνει νέα ζωή, καθώς η μεγάλη επένδυση της Dimand για το επαναλανσάρισμά του βρίσκεται στην τελική φάση της ολοκλήρωσης. Υπό την αρχιτεκτονική επιμέλεια του Μίνου Διγενή και τους ιδιαίτερους φωτισμούς του Θάνου Ντανίλοφ, το Μινιόν θα δώσει ξανά ζωή στην περιοχή πίσω απ' την Ομόνοια με ένα συγκρότημα καταστημάτων και γραφείων, ενώ τον επόμενο χρόνο θα ανοίξουν στην αγορά και οι νέες σύγχρονες κατοικίες που έχουν προβλεφθεί για το κτίριο. Δεν ξέρουμε ποιοι θα μπορέσουν να μείνουν εκεί, ωστόσο θα είχε μεγάλο ενδιαφέρον ένα «Ήμουν κι Εγώ Εκεί» –ένα από τα σλόγκαν των παιδικών events του Μινιόν– να μετατραπεί, 30 και 40 χρόνια μετά, σε ένα «Μένω κι Εγώ Εκεί».

ΤΟ ΝΕΟ, «ΠΡΑΣΙΝΟ» ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Ίσως το πιο μεγάλο αρχιτεκτονικό στοίχημα, για ένα από τα πιο εμβληματικά μουσεία και αυθεντικά τοπόσημα αυτής της πόλης. Το κτίριο του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου, αυτό το στιβαρό νεοκλασικό στολίδι των Ludwig Lange και Ernst Ziller που χρονολογείται από το τέλος του 19ου αιώνα, ετοιμάζεται να αλλάξει πρόσωπο στα έμπειρα χέρια του διεθνώς πολυβραβευμένου γραφείου David Chipperfield Architects. Τα σχέδια και οι μακέτες δίνουν υποσχέσεις για μια επέκταση που θα σεβαστεί την ήδη υπάρχουσα αρχιτεκτονική προσέγγιση και τον αστικό περίγυρο, ακουλουθώντας τις βασικές αρχές της αρχιτεκτονικής τοπίου και της βιώσιμης αρχιτεκτονικής.
Η ιδέα του ρομαντικού πάρκου του 19ου αιώνα ως προαύλιου χώρου του παραδοσιακού ευρωπαϊκού μουσείου θα αναδειχθεί μέσω ενός σχεδιασμού που θα εκμεταλλευτεί τη φυσική κλίση του εδάφους και των γύρω κάθετων δρόμων, δημιουργώντας ένα πράσινο καταφύγιο, που θα ξεκινά από τον εξωτερικό χώρο του μουσείου, θα συνεχίζει στην εσωτερική αυλή και θα γίνεται ένα με το ίδιο το μουσείο, επεκτεινόμενο προς τον χώρο του δώματος. Ενώ στο εσωτερικό, οι νέες ιστορικές διαδρομές θα αναλάβουν την περιήγηση του επισκέπτη σε μερικά από τα πιο σημαντικά αρχαιολογικά εκθέματα παγκοσμίως μέσα από ένα νέο παιχνίδι φωτός και σκιάς, στον εξωτερικό χώρο ένα νέο φιλόδοξο πράσινο καταφύγιο θα προσπαθήσει να δώσει στους κατοίκους της πολύπαθης αυτής γειτονιάς τις ανάσες που έχουν ανάγκη. Μαζί και ένα νέο, υψηλών προδιαγραφών σημείο για να δίνουν τα ραντεβού τους.

ΤΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΩΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ ΕΡΓΑ: ΑΠΟ ΤΟ THE ILISIAN ΣΤΟ SANS RIVAL

Η (υπερ)τουριστική ανάπτυξη της Αθήνας είναι ο κύριος λόγος για την εκρηκτική ανάπτυξη επενδύσεων σε ξενοδοχειακές μονάδες και τουριστικά καταλύματα, σύμφωνα με τον αιώνιο οικονομικό νόμο της προσφοράς και της ζήτησης. Κι ενώ αδιαμφισβήτητα η σαρωτική αυτή οικονομική, επιχειρηματική και αρχιτεκτονική τάση προμηνύει –αν δεν τις έχει φέρει ήδη– περαιτέρω δυσμενείς επιπτώσεις στην ήδη υπάρχουσα στεγαστική κρίση που βιώνουν οι κάτοικοι της πόλης, στο μισογεμάτο ποτήρι της βρίσκουμε μερικές από τις πιο ενδιαφέρουσες αστικές αρχιτεκτονικές ιστορίες. Τα νέα αθηναϊκά ξενοδοχεία έχουν γίνει πεδίο μικρών καθημερινών αρχιτεκτονικών διαγωνισμών, με το ξενοδοχειακό –τόσο εξωτερικό όσο και εσωτερικό– design να έχει αναχθεί σε τέχνη.
Η πιο πολυαναμενόμενη άφιξη είναι φυσικά το «νέο Χίλτον», με την ανάπλαση του ιστορικού κτιρίου με τις διαχρονικές προσόψεις-έργα τέχνης του Γιάννη Μόραλη να αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά σύγχρονα στοιχήματα ανακατασκευής στην ελίτ των αθηναϊκών τοποσήμων. Και στο κέντρο της Αθήνας, όμως, πολλά ιστορικά νεοκλασικά παίρνουν τον δρόμο της αναγέννησής τους διά της ξενοδοχειακής οδού. Ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα περίπτωση αυτή του αρχοντικού ▶

Μινιόν, συγκρότημα καταστημάτων, γραφείων αλλά και σύγχρονες κατοικίες

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΠΟΣΗΜΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Πειραιώς 252, το παλιό εργοστάσιο Viohalco θα γίνει κατοικίες, Food Hall, ξενοδοχείο και Art District

The Grid, φιλοδοξεί να γίνει το μεγαλύτερο «πράσινο» office campus της χώρας

Καλλιμασιώτη (από το 1925, σε αρχιτεκτονικό σχέδιο του σπουδαίου Ανδρέα Κριεζή), που οι παλιότεροι το θυμούνται ως κτίριο Χυτήρογλου, ενώ οι νέοι το γνωρίζουν ως ξενοδοχείο The Dolli (του ομίλου Grecotel).

Σε μια άλλη, λιγότερο καλόφημη γωνιά της πόλης, ένα παρόμοιο στοίχημα μοιάζει να έχει ήδη κερδηθεί, καθώς ένα από τα παλαιότερα ξενοδοχεία της Αθήνας, ένα art-deco διαμάντι των πρώτων δεκαετιών του 20ού αιώνα στον Σταθμό Λαρίσης, το ιστορικό Sans Rival, έχει αναβιώσει ως κομψό boutique hotel με ισόγειο καφέ-εστιατόριο, που θυμίζει κάτι από τις δόξες της «παλιάς Αθήνας». Με έργα όπως αυτό του Sans Rival, η στερεοτυπική εικόνα με την οποία μεγάλωσαν πολλές γενιές Αθηναίων για ένα «ξενοδοχείο στον Σταθμό Λαρίσης» πιθανότατα θα αρχίσει να αλλάζει.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΒΑΡΕΤΑ: ΑΠΟ ΤΟ THE GRID ΣΤΗ ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 80

Την ολοένα και πιο «απαιτητική» εργασιακή γενιά Ζ επιδιώκουν να εξευμενίσουν οι εργοδότες, δελεάζοντάς τη να μένει περισσότερες ώρες στο γραφείο, προσφέροντας, μεταξύ άλλων, ανακαινίσεις ή μετακομίσεις σε κάποια από τα νέα κτίρια που αντανακλούν την τελευταία λέξη της αρχιτεκτονικής μόδας στην κατηγορία «συγκροτήματα γραφείων». Είναι γεγονός πως πολλά γραφεία εκεί έξω δεν είναι πια βαρετά, αλλά συναγωνίζονται το ένα το άλλο σε αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς ομορφιάς, κάνοντας την καθημερινότητα πολλών εργαζομένων έστω και κατά τι καλύτερη. Από το μοντέρνο συγκρότημα της Μιχαλακοπούλου 80 στο κέντρο της Αθήνας, στο στολίδι του «The Orbit»–του εννιαώροφου κτιρίου γραφείων στο νούμερο 115 της Λεωφόρου Κηφισίας–, μέχρι και το πολυαναμενόμενο «The Grid» της ΤΕΡΝΑ ΑΕ στην οδό Χειμάρρας στο Πάτημα Αμαρουσίου-Χαλανδρίου, που φιλοδοξεί να γίνει το μεγαλύτερο «πράσινο» office campus της χώρας, τα γραφεία των μεγάλων εταιρειών και ομίλων αλλάζουν πρόσωπο, υιοθετώντας φιλικότερες προσεγγίσεις προς την πόλη και τους ανθρώπους της. Μένει να μάθουμε πώς θα καταγραφεί στην πράξη η νέα αυτή εργασιακή καθημερινότητα μέσα από τους τοίχους ενός αρχιτεκτονικού τοπόσημου.

> «ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΚΑΙ ΟΜΙΛΩΝ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΠΡΟΣΩΠΟ, ΥΙΟΘΕΤΩΝΤΑΣ ΦΙΛΙΚΟΤΕΡΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΗΣ»

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΙ RIVIERA TOWER: Ο ΟΥΡΑΝΟΞΥΣΤΗΣ ΤΩΝ ΝΟΤΙΩΝ ΠΡΟΑΣΤΙΩΝ

Αν υπάρχει ένα έργο εκτός στενών αστικών τειχών που συναγωνίζεται από μόνο του σε έκταση, φήμη και προσδοκίες όλες τις αναπλάσεις και ανακατασκευές του ιστορικού ▶

internistore.com modabagno.gr

50
years of style

moda bagno
INTERNI

Μιχαλακοπούλου 80, μοντέρνο συγκρότημα γραφείων που ήδη δεσπόζει στην περιοχή των Ιλισίων

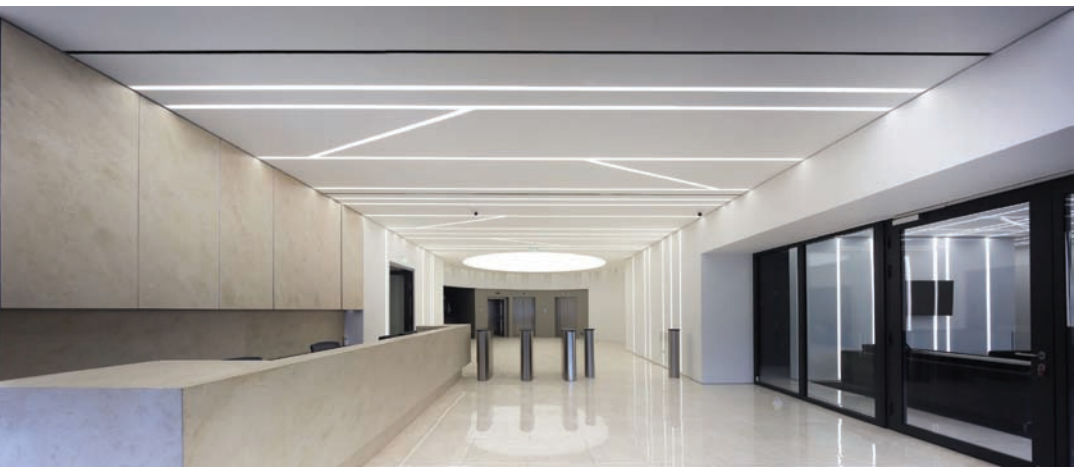

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΠΟΣΗΜΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

αθηναϊκού κέντρου μαζί, αυτό δεν είναι άλλο από το project Ελληνικό, με τα έργα στο νότιο μέτωπο να προχωρούν με ταχύτατους ρυθμούς. Φάρος και αιχμή του δόρατός του ο πύργος Riviera Tower, σε σχέδια των Foster & Partners, που θα χαρίσει στο νότιο παραλιακό μέτωπο τον δικό του παγκόσμιας κλάσης ουρανοξύστη. Ένα συγκρότημα προνομιακών πολυτελών κατοικιών, με πανοραμική θέα και τη θάλασσα σχεδόν στο πιάτο, περαιτέρω ευνοημένων από τις πιο καινοτόμες μεθόδους βιοφιλίας και μια προσέγγιση ολιστικής βιωσιμότητας. Δεν θα είναι τόσο εύκολο να δίνουμε τα ραντεβού μας εκεί, ωστόσο θα βλέπουμε τον πύργο να μας δείχνει τον δρόμο κατεβαίνοντας την Ποσειδώνος για τα «μπάνια του λαού».

URBAN REGENERATION: Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΤΗΣ VIOHALCO

Σε μια πόλη που προσπαθεί να αναγεννηθεί καθημερινά, ο τίτλος «Urban Regeneration» για ένα μεγάλο έργο ανάπλασης φαντάζει φυσικά αυτονόητος. Στην προκειμένη περίπτωση, αντικείμενο της αστικής αναγέννησης αποτελεί το παλιό εργοστάσιο της Viohalco στον Ταύρο, με τη Noval Property να κάνει σχέδια στην Πειραιώς 252 για ένα συγκρότημα με (τι άλλο;) κατοικίες, ξενοδοχείο και Food Hall, αλλά και (επιτέλους) ένα Art District που θα προσθέσει και το επίθετο «πολιτιστική» δίπλα στα συνήθη «εμπορική» και «τουριστική» για τον χαρακτηρισμό της συγκεκριμένης επένδυσης. Ειδικότερα, αναμένεται να αναπτυχθούν και να χωροθετηθούν μουσειακές χρήσεις και χώροι ψηφιακών τεχνών σε αγαστή γειτνίαση με τα νέα γραφεία, εργαστήρια, κατοικίες και τουριστικές εγκαταστάσεις, που σχεδιάζονται για την εκμετάλλευση αυτού του ακινήτου έκτασης 69.599 τ.μ. Ίσως ένα νέο τοπόσημο ξημερώνει στα σύνορα Μοσχάτου-Ταύρου, με σημαντική συμβολική αξία για τη γειτονική περιοχή του Ελαιώνα. Τα ευρωπαϊκά πρότυπα των μεγάλων πολυλειτουργικών χώρων έχουν έρθει και στα μέρη μας και, ως συνήθως, λειτουργούν καλύτερα εκτός του, συχνά αποπνικτικού, πρώτου δακτυλίου του αστικού ιστού. ●

The Ilisian, η πολυαναμενόμενη άφηξη του «νέου Χίλτον»

KÄRCHER

Η **KÄRCHER** ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΤΟ ΤΡΙΠΤΥΧΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

Πες αντίο στην κούραση του καθαρίσματος

Έχεις κουραστεί να σπαταλάς ώρες στον καθαρισμό, ενώ οι φίλοι σου διασκεδάζουν έξω; Αν ναι, ήρθε η ώρα να πεις «όχι» στο άγχος και «ναι» στην ευκολία. Η **Kärcher** έχει τις λύσεις που θα κάνουν το καθάρισμα παιχνιδάκι – και θα σου αφήσουν περισσότερο χρόνο για να απολαμβάνεις τη ζωή σου… όπως σου αξίζει. Σίγουρα χωρίς γάντια καθαρισμού και πόνο στη μέση από την ορθοστασία.

Ηλεκτρικές σκούπες: Η ασύρματη ελευθερία
Ας μιλήσουμε για τις ηλεκτρικές σκούπες **VC** της **Kärcher**, γιατί αυτές οι ασύρματες σκούπες είναι ο απόλυτος «σωτήρας» σου. Τα καλώδια και οι περιπέτειες να μπλέκεις με τις πρίζες είναι πια παρελθόν. Θυμάσαι πόση ώρα σου πήρε την τελευταία φορά να ξεμπλεχτείς; Τώρα, με μοντέλα όπως οι **VC 7** και **VC 6**, μπορείς να καθαρίσεις όλο το σπίτι χωρίς περιορισμούς. Και να το καλύτερο: έχουν αισθητήρα σκόνης που προσαρμόζει την ισχύ της σκούπας αυτόματα. Αυτό σημαίνει λιγότερος κόπος για σένα. Τέλειο; Και όταν οι ρύποι γίνουν ατίθασοι, η λειτουργία «Boost» έρχεται να σε σώσει – γιατί ποιος έχει χρόνο για δύσκολες δουλειές;

Ατμοκαθαριστές: Καθαριότητα χωρίς χημικά
Φαντάσου να καθαρίζεις χωρίς χημικά και να απομακρύνεις το 99,99% των ιών και το 99,99% των βακτηρίων. Να τι κάνουν οι ατμοκαθαριστές της **Kärcher**. Τα μοντέλα **SC 2 Deluxe** και **SC 2 EasyFix** είναι οι ήρωες του νοικοκυριού. Ρυθμίζουν την ένταση του ατμού ανάλογα με την επιφάνεια, καθαρίζοντας σε βάθος όλες τις επιφάνειες: από το πάτωμα του σαλονιού, μέχρι το μπαλκόνι, τα μπάνια και την κουζίνα. Επίμονοι λεκέδες; What is this?

Σύστημα ατμού κάθετου σιδερώματος: σιδέρωμα χωρίς άγχος
Κάπου εδώ στο τρίπτυχο της επιτυχίας, έρχεται να κουμπώσει το νέο σύστημα κάθετου σιδερώματος της **Kärcher**. Πες αντίο στην αγωνία του σιδερώματος και «καλησπέρα» στην ταχύτητα. Με αυτό το εξάρτημα μπορείς να φρεσκάρεις και να ισιώνεις τα ρούχα σου σε χρόνο μηδέν. Τώρα θα είσαι πάντα έτοιμος/η για την έξοδο στο αγαπημένο σου μπαράκι, χωρίς να περιμένεις το σίδερο να ζεσταθεί – η μάστιγα των 20s, 30s, 40s!

Γιατί να επιλέξεις την Kärcher;
Γιατί να χάνεις χρόνο με κουραστικές δουλειές όταν μπορείς να κάνεις το καθάρισμα οριακά διασκέδαση; Ανακάλυψε τις λύσεις της **Kärcher** –ναι, είναι ο νέος μας σύμμαχος– και μπες σε έναν κόσμο όπου το καθάρισμα γίνεται εύκολο και γρήγορο και όχι ο εφιάλτης σου. Η νούμερο 1 συμβουλή από εμάς για εσένα με αγάπη: Κέρδισε χρόνο γι' αυτά που αγαπάς!

Ενεργειακές λύσεις
για εξοικονόμηση ενέργειας από τη ΔΕΗ

ΑΝΤΛΙΕΣ ΘΕΡΜΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΑ ΚΑΝΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ ΕΥΚΟΛΟΤΕΡΗ, ΠΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ

Την αγορά της ενέργειας αλλάζουν η ενεργειακή μετάβαση και η τεχνολογία, με τη **ΔΕΗ** να αναδεικνύεται πρωτοπόρος και σε αυτόν τον τομέα. Θυμηθείτε: μέχρι και πριν από λίγα χρόνια, αυτό που έκαναν νοικοκυριά και επιχειρήσεις ήταν μια απλή σύνδεση στο δίκτυο, αναμένοντας στη συνέχεια τον λογαριασμό της οφειλής. Πλέον, στην εποχή του νέου εξηλεκτρισμού, ανοίγεται ένας ολόκληρος νέος κόσμος λύσεων για εξοικονόμηση ενέργειας, μηδενικό αποτύπωμα, αυτοπαραγωγή και έξυπνες λύσεις που κάνουν τη ζωή ευκολότερη και φθηνότερη. Μεταξύ των ενεργειακών λύσεων, οι αντλίες θερμότητας και τα φωτοβολταϊκά συστήματα αναδύονται ως κομβικές τεχνολογίες για την εξοικονόμηση ενέργειας και τη βελτίωση του οικολογικού αποτυπώματος.

© ALLISON SAENG/UNSPLASH

ΓΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΓΥΡΝΑΜΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΗΛΙΟ!

Γνωρίστε κι εσείς τις ολοκληρωμένες λύσεις Φωτοβολταϊκών Συστημάτων, με πράσινη ενέργεια από τον ήλιο, προσωποποιημένες προτάσεις και εξειδικευμένη συμβουλευτική.

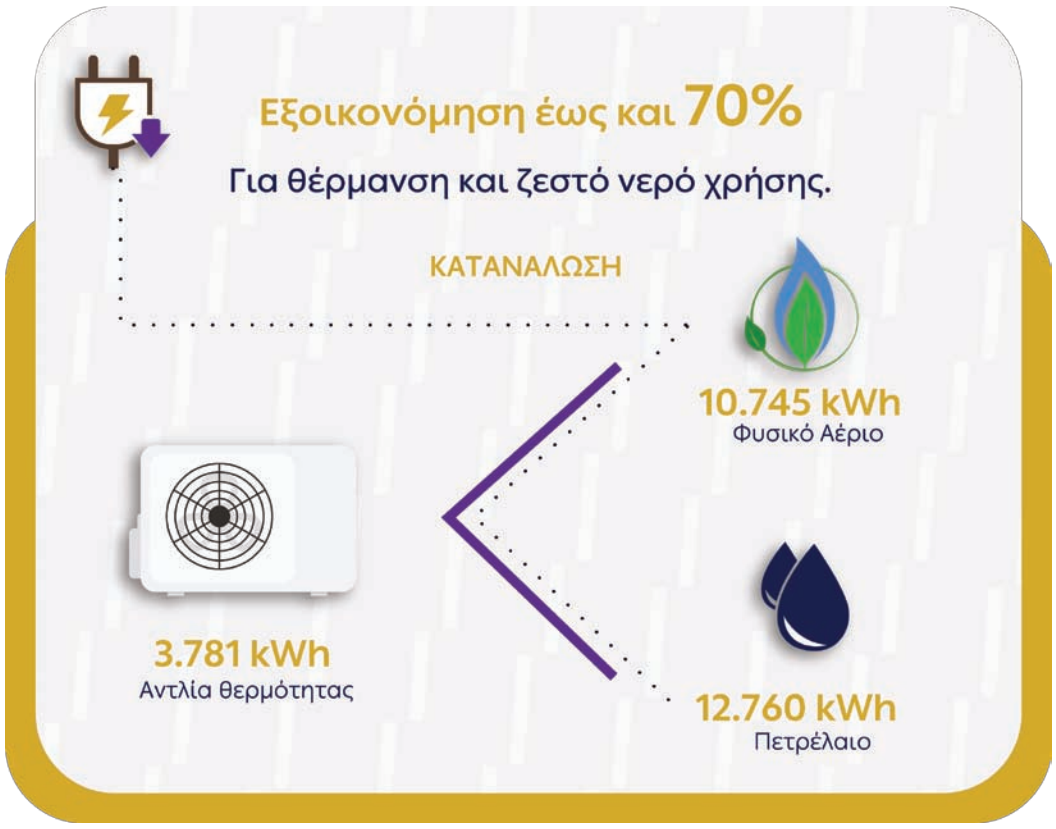

ΟΙ ΔΗΜΟΦΙΛΕΙΣ ΚΑΙ ΕΞΥΠΝΕΣ ΑΝΤΛΙΕΣ ΘΕΡΜΟΤΗΤΑΣ

Σκεφτείτε τον χώρο σας. Θέρμανση και ζεστό νερό είναι δύο από τα στοιχεία που επηρεάζουν σημαντικά την κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας και συνεπώς τα έξοδα, αλλά και την εκπομπή ρύπων. Ένα από τα δημοφιλέστερα και αποδοτικότερα συστήματα για θέρμανση και ψύξη του σπιτιού, αλλά και για ζεστό νερό, είναι οι αντλίες θερμότητας, που βασίζονται στη μεταφορά ενέργειας από έναν χώρο χαμηλής θερμοκρασίας σε έναν χώρο υψηλότερης. Συγκρινόμενες με τα συμβατικά συστήματα, όπως για παράδειγμα οι καυστήρες πετρελαίου, αποδεικνύονται μακράν η πιο βιώσιμη λύση, αφού ένα μέσο νοικοκυριό, εγκαθιστώντας την κατάλληλη αντλία θερμότητας, μπορεί να επιτύχει έως **70% εξοικονόμηση ενέργειας**, ανάλογα πάντα με το μέγεθος του σπιτιού, το υφιστάμενο σύστημα θέρμανσης και, φυσικά, τις εκάστοτε ανάγκες. Ανάμεσα στα άλλα πλεονεκτήματα, κρατήστε τη σημαντική μείωση στο κόστος θέρμανσης σε σχέση με το πετρέλαιο, τη σημαντική μείωση στις εκπομπές ρύπων, τη γρήγορη και εύκολη εγκατάσταση. Η **ΔΕΗ** μάλιστα ενθαρρύνει τη συγκεκριμένη αγορά, επιβραβεύοντας με 500€ τους πελάτες για αγορά αντλίας θερμότητας μέσω της ειδικής εφαρμογής που έχει δημιουργήσει.

ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΑ: ΑΠΟ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗΣ «ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ» ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Όσα νοικοκυριά διαθέτουν χώρο, είτε στη στέγη είτε στην ταράτσα, η λύση είναι να μετατραπούν από καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας σε «παραγωγούς». Μάλιστα, με την τοποθέτηση των απαιτούμενων μπαταριών, ο «παραγωγός» μπορεί να γίνει και αποταμιευτής ηλεκτρικής ενέργειας.

Η **ΔΕΗ** μας δίνει τη δυνατότητα να γίνουμε **παραγωγοί ενέργειας** με τις ολοκληρωμένες λύσεις φωτοβολταϊκών συστημάτων **ΔΕΗ myEnergySolar**, μειώνοντας το κόστος προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας, αλλά και το περιβαλλοντικό αποτύπωμα.

Έτσι, μπορούμε να παράγουμε στη στέγη τού σπιτιού μας ηλιακή ενέργεια, η οποία είτε θα καταναλώνεται από εμάς είτε θα μπορεί να πωληθεί στο δίκτυο. Κι αν επιλέξουμε τη λύση που περιλαμβάνει και σύστημα αποθήκευσης με μπαταρίες, μπορούμε να παράγουμε την ενέργεια που καταναλώνουμε και να τη χρησιμοποιούμε ακόμη και σε ώρες που δεν μπορεί να γίνει άμεση χρήση του φωτοβολταϊκού συστήματος. Σημειώστε ότι δίπλα σας θα βρίσκεται εξειδικευμένη ομάδα συμβουλευτικής και υποστήριξης σε όλα τα στάδια, με άμεση παράδοση και εγκατάσταση, σε έως και 24 άτοκες δόσεις!

Για περισσότερες πληροφορίες κλείστε ραντεβού με έναν myEnergy Coach στο 800-500-6000

ΔΕΗ

ADVERTORIAL A.V.

Για, είμαι η

AIRIS

Η AI Color Decorator της Vitex!

Σκανάρετε
ΕΔΩ

vitex.gr

Η Vitex συστήνει την **Airis**,
την προσωπική σου
AI Color Decorator,
που βρίσκει τις
αγαπημένες σου
αποχρώσεις και τις
εφαρμόζει στον
χώρο σου.

210.5589.400

vitex

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦ MINI

Γιατί ένα κίνημα που γεννήθηκε στα μέσα του προηγούμενου αιώνα είναι σήμερα **πιο επίκαιρο παρά ποτέ;**

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ**

Whistling Rock Golf Clubhouse, Chuncheon, Νότια Κορέα. Αρχιτέκτονας: Mecanoo, 2012.

ΦΗ ΤΟΥ ΜΑΛΙΣΜΟΥ

© CHRISTIAN RICHTERS

Πριν λίγο καιρό μου συνέβη ένα περιστατικό τρομερά γοητευτικό: είχα την τύχη να περάσω δύο ώρες στο ακριβώς κάτω διαμέρισμα από το δικό μου. Ένα διαμέρισμα ολόιδιο με το δικό μου σε τετραγωνικά και διαρρύθμιση, αλλά όχι (προφανώς) σε ύφος. Σκεφτείτε να μπαίνετε σε ένα δωμάτιο, το δικό σας δωμάτιο, στο ίδιο που μπαίνετε κάθε μέρα, με τα ίδια κουφώματα, τις ίδιες πόρτες, το ίδιο απαράλλαχτο πάτωμα, τις ίδιες ακριβώς διαστάσεις, αλλά να είναι τελείως διαφορετικό από αυτό που έχετε συνηθίσει λόγω των χρωμάτων, των επίπλων, των αντικειμένων, όλων δηλαδή των μικρών λεπτομερειών του. Ήταν σαν να μπαίνω σε ένα παράλληλο σύμπαν. Κι αυτό δεν ήταν καν εκείνο που μου έκανε τη μεγαλύτερη εντύπωση.

Οι γείτονές μου είναι αρχιτέκτονες. Πράγμα που σημαίνει αφενός ότι αντιλαμβάνονται τον χώρο τελείως διαφορετικά από εμένα κι αφετέρου ότι έχουν δημιουργήσει οι ίδιοι πολλά από τα αντικείμενα και τα έπιπλά τους. Αλλά η μεγαλύτερη διαφορά που εντόπισα σε σχέση με το δικό μου διαμέρισμα, ήταν αυτή η ηρεμία του χώρου, που ποτέ δεν αισθάνθηκα στο σπίτι μου. Τέτοια γαλήνη απέπνεε όλη αυτή η παντοκρατορία του λευκού, οι απελευθερωμένοι από μικροέπιπλα χώροι, η απουσία των άχρηστων αντικειμένων, που με έκανε να αναθεωρήσω τις επιλογές στο γεμάτο χρώμα κι αντικείμενα σπίτι μου. Και έτσι ανακάλυψα τον μινιμαλισμό. ▶

© HANS NAMUTH/PHOTO RESEARCHERS HISTORY/GETTY IMAGES

Ο αρχιτέκτονας Ludwig Mies van der Rohe θεωρείται ο πατέρας του μινιμαλισμού

Το Farnsworth House στο Plano του Illinois κατασκευάστηκε μεταξύ του 1945 και του 1951 και είναι ένα από τα πιο διάσημα έργα του Ludwig Mies van der Rohe

© CAROL M. HIGHSMITH/BUYENLARGE/GETTY IMAGES

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΙΝΙΜΑΛΙΣΜΟΣ;

Η λέξη minimal προέρχεται από το λατινικό minimus και σημαίνει «ελάχιστος». Για αυτό και ο μινιμαλισμός είναι γνωστός και ως η «Τέχνη του ελάχιστου». Ο όρος μινιμαλισμός δημιουργήθηκε για να περιγράψει ένα νέο καλλιτεχνικό ρεύμα, που άρχισε να αναδύεται στην Αμερική τη δεκαετία του '60. Καλλιτέχνες, όπως οι Dan Flavin, Donald Judd, Carl Andre, Robert Morris κ.ά., πειραματίστηκαν με τον συλλογισμό της αφαίρεσης, με σκοπό να φτάσουν στον πυρήνα του, στη πραγματική ουσία του. Πίστευαν ότι η τέχνη πρέπει να έχει τη δική της πραγματικότητα αντί να μιμείται ένα τοπίο ή να αντανακλά ένα συναίσθημα. Έτσι, στον μινιμαλισμό δεν γίνεται καμία προσπάθεια αναπαράστασης της εξωτερικής πραγματικότητας, ο καλλιτέχνης επιθυμεί ο θεατής να ανταποκρίνεται μόνο σε αυτό που έχει μπροστά του. Όπως έλεγε και ο μεγάλος μινιμαλιστής καλλιτέχνης Frank Stella, *«Αυτό που βλέπετε είναι αυτό που βλέπετε»*.
Το καλλιτεχνικό αυτό κίνημα που ξεκίνησε από τις εικαστικές τέχνες και τη γλυπτική, επηρέασε επίσης τη μουσική, την αρχιτεκτονική και φυσικά το design.

Ο ΜΙΝΙΜΑΛΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Στοιχεία του μινιμαλισμού υπάρχουν στην αρχιτεκτονική πριν καν εφευρεθεί ο όρος, όπως για παράδειγμα στην ιαπωνική αρχιτεκτονική που κρατά μόνο τα απολύτως απαραίτητα, στην αυστηρή γεωμετρία του κυβισμού, στη λειτουργικότητα του design όπως το εξέφρασε το κίνημα του Bauhaus. Παρ' όλο που καθένα από τα παραπάνω ρεύματα έχουν τα δικά τους ξεχωριστά χαρακτηριστικά, όλα μοιράζονται ένα κοινό στοιχείο: την καθαρότητα, την απογύμνωση από καθετί περιττό, με σκοπό να δημιουργηθεί ένας ήρεμος, γαλήνιος χώρος.

Πατέρας του αρχιτεκτονικού μινιμαλισμού θεωρείται ο αρχιτέκτονας Ludwig Mies van der Rohe. Είναι αυτός που είπε την περιβόητη φράση «Less is More» (βασικά, είπε «weniger ist mehr!», μια που ήταν Γερμανός), φράση που μέχρι σήμερα παραμένει το βασικό μότο του μινιμαλισμού. Ο Mies van der Rohe άλλαξε την αρχιτεκτονική γλώσσα του 20ού αιώνα εισάγοντας ένα αρχιτεκτονικό στιλ βασισμένο στην απλότητα. Πίστευε ότι η αρχιτεκτονική θα πρέπει να επικεντρωθεί περισσότερο στη λειτουργικότητα, παρά στον οπτικό εντυπωσιασμό (γεγονός καθόλου τυχαίο, αφού ο Mies van der Rohe διατέλεσε, μεταξύ άλλων, και διευθυντής της περίφημης σχολής Bauhaus). Έτσι, η δουλειά του χαρακτηρίζεται από απλές γεωμετρίες με εκτεταμένη χρήση των γυάλινων προσόψεων, τους μεγάλους, ανοιχτούς χώρους και τα αυστηρά περιγράμματα. Ο ίδιος χαρακτηρίζει την αρχιτεκτονική του ως «skin and bones» (μτφ. πετσί και κόκαλα). Στα πιο διάσημα έργα του ανήκουν το The Seagram Building στη Νέα Υόρκη, το The Chicago Federal Complex, η Εθνική Πινακοθήκη του Βερολίνου (Neue Nationalgalerie), αλλά και η περίφημη Barcelona Chair – το object of desire κάθε ορκισμένου design lover εκεί έξω.

> "ΟΙ ΠΙΟ ΑΚΡΑΙΟΙ ΜΙΝΙΜΑΛΙΣΤΕΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΤΟΥΣ ΜΟΛΙΣ 100 ΠΡΑΓΜΑΤΑ. ΛΕΝΕ ΟΤΙ ΑΥΤΗ Η ΕΛΑΧΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥΣ ΒΟΗΘΑΕΙ ΝΑ ΔΟΥΝ ΚΑΘΑΡΑ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΙ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ Μ' ΑΥΤΗ."

Ο μινιμαλισμός στην αρχιτεκτονική απογειώνεται τη δεκαετία του '60 στις ΗΠΑ, μαζί με το αυξανόμενο ενδιαφέρον για τα μινιμαλιστικά έργα τέχνης. Γιατί τότε όμως; Γιατί ακριβώς εκείνη τη στιγμή ο κόσμος αλλάζει τελείως. Οι πόλεις γίνονται ολοένα μεγαλύτερες, πιο χαοτικές, ακόμη πιο θορυβώδεις και ο μινιμαλισμός φαίνεται να έχει την απάντηση σε όλη αυτή την «αναστάτωση». Η μινιμαλιστική αρχιτεκτονική, όπως και το design, στοχεύουν στο να μειώσουν στο ελάχιστο την οπτική ακαταστασία και τον θόρυβο. Για να το καταφέρουν, εστιάζουν στο φως, τα υλικά, τα δομικά στοιχεία του χώρου, αφαιρώντας κάθε περιττό ή διακοσμητικό στοιχείο και αναδεικνύοντας την ομορφιά της απλότητας, ακολουθώντας κατά γράμμα τη φράση κλειδί «Less is More» του Ludwig Mies van der Rohe.

Σε άλλα αρχιτεκτονικά στιλ η απλότητα μπορεί να μην πετυχαίνει πολλά, αλλά στον μινιμαλισμό θριαμβεύει. Κενοί χώροι για να διαχέεται το φως, γεωμετρικές μορφές, προσεγμένες γωνίες, όλα κατευθύνουν την προσοχή στα βασικά αρχιτεκτονικά στοιχεία ενός χώρου ή στην έλλειψή τους. Εδώ, το υψηλότερο οπτικό αντίκτυπο επιτυγχάνεται με τη μικρότερη δυνατή ποσότητα αντικειμένων. Σε αυτή τη λογική, τα χρώματα κινούνται μεταξύ λευκού, γκρι και μαύρου, τα δομικά υλικά είναι απλά (χάλυβας, πέτρα, σκυρόδεμα, γυαλί), οι γραμμές λιτές και καθαρές.

Ο ΜΙΝΙΜΑΛΙΣΜΟΣ ΩΣ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ

Σήμερα, αυτό το ρεύμα που ξεκίνησε από την Τέχνη έχει εξελιχθεί σε κάτι τελείως διαφορετικό: ένα lifestyle. Μεγάλη συμβολή σε αυτό είχαν ο Joshua Fields Millburn και ο Ryan Nicodemus, γνωστοί και ως «The Minimalists». Οι δυο τους ξεκίνησαν το blog τους (*www.theminimalists.com*) το 2009 μιλώντας για τον μινιμαλιστικό τρόπο ζωής ως *«ένα εργαλείο για να απαλλαγείς από οτιδήποτε περιττό, έτσι ώστε να μπορείς να εστιάσεις στο σημαντικό»*. Η δημοτικότητά τους εκτοξεύτηκε το 2016 με το ντοκιμαντέρ, που προβλήθηκε και στο Netflix, *«Minimalism: A Documentary About the Important Things»*, σκηνοθετημένο από τον Matt

Μία από τις βασικές αρχές του μινιμαλισμού είναι η χρήση όσο το δυνατόν λιγότερων επίπλων, με σκοπό τη δημιουργία ελεύθερου χώρου

© INSIDE WEATHER, UNSPLASH

D' Avella, το οποίο ακολουθεί τον Joshua Fields Millburn και τον Ryan Nicodemus σε μια περιοδεία τους ανά την Αμερική.

Το ντοκιμαντέρ αυτό (που ολόθερμα συστήνω να παρακολουθήσετε) μιλάει, κυρίως, για τον υπερκαταναλωτισμό στις δυτικές κοινωνίες και για το πώς αυτός μας παγιδεύει σε ένα μοντέλο ζωής που τελικά μας θλίβει. Λέει ο Ryan Nicodemus: *«Ενιωθα ένα κενό. Και προσπάθησα να γεμίσω αυτό το κενό με τον ίδιο τρόπο που πολλοί άνθρωποι προσπαθούν να κάνουν το ίδιο: αγοράζοντας πράγματα. Ξόδευα χρήματα γρηγορότερα από ό,τι τα κέρδιζα, σε μια προσπάθεια να αγοράσω την ευτυχία μου. Ζούσα από μισθό σε μισθό, ζούσα για έναν μισθό, ζούσα για τα πράγματα. Αλλά στην πραγματικότητα δεν ζούσα καθόλου»*. Οι The Minimalists, λοιπόν, λένε ότι εξορίζοντας συνειδητά οτιδήποτε περιττό από τις ζωές μας, στην πραγματικότητα κάνουμε χώρο για αυτά που πραγματικά έχουν σημασία.

Υπάρχει ακόμη η θεωρία ότι οι πιο ακραίοι μινιμαλιστές έχουν στην κατοχή τους μόλις 100 πράγματα. (Για να καταλάβετε πόσο μικρός αριθμός είναι αυτός, απλώς μετρήστε κάθε αντικείμενο στο πιο μικρό δωμάτιο του σπιτιού σας ή τα ρούχα στην ντουλάπα σας.) Κι όλη αυτή η ελαχιστοποίηση τους βοηθάει να δουν καθαρά τη ζωή τους και το τι θέλουν να κάνουν με αυτή.

Για την ιστορία, οι The Minimalists (που από το 2009 μέχρι σήμερα έχουν εκδώσει αρκετά βιβλία, έχουν δώσει εκατοντάδες ομιλίες και έχουν μια από τις πιο επιτυχημένες σειρές podcast στον κόσμο), εκτός από εκατομμύρια ακόλουθους έχουν και πολλούς επικριτές που τους κατηγορούν ότι είναι ελιτιστές. Γιατί, εδώ που τα λέμε, όταν ο μισθός σου είναι π.χ. €1000/μήνα και το νοίκι σου €500/μήνα, πόσα πράγματα που δεν χρειάζεσαι μπορείς να αγοράσεις στα αλήθεια;

ΠΩΣ ΘΑ ΦΕΡΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΝΙΜΑΛΙΣΜΟ ΣΠΙΤΙ ΣΟΥ

Παρ' όλα αυτά, ο μινιμαλισμός είναι σήμερα πιο επίκαιρος από ποτέ, και όχι μόνο ως lifestyle. Ας θυμηθούμε ότι ο μινιμαλισμός στην αρχιτεκτονική διαδόθηκε ως ένα ρεύμα που θα έφερνε πρεμία στον ένοικο ενός χώρου, σε αντιδιαστολή με τη φασαρία, οπτική και ηχητική. Ζούμε, για πρώτη φορά, στην εποχή της ατέλειωτης πληροφόρησης. Ίσως, λοιπόν, να είναι πραγματικά βοηθητικό για το μυαλό μας, το σπίτι μας να υπάρχει με κάποιον τρόπο έξω από όλο αυτό, να μην έχει δηλαδή τόση πληροφορία. Πώς το πετυχαίνουμε αυτό; Να μερικές αρχές τού μινιμαλισμού που μπορούν να βοηθήσουν:

Λιγότερα έπιπλα; Τόσο το καλύτερο
Ένας καναπές, ένα τραπεζάκι, μία βιβλιοθήκη. Αυτά είναι αρκετά έπιπλα για το σαλόνι σου. Επιπλέον τραπεζάκια, σκαμπό, πολυθρόνες, ράφια, πουφ, μαξιλάρες, έπιπλα για τηλεοράσεις κ.λπ., απλώς επιβαρύνουν αυτή την «οπτική πληροφορία» που ο μινιμαλισμός μισεί. Να θυμάσαι: όσο περισσότερη επιφάνεια του πατώματός σου βλέπεις, τόσο καλύτερα τα πας.

Μη φοβάσαι τον κενό χώρο
Είναι αυτό ακριβώς που προσπαθεί να αναδείξει ο μινιμαλισμός. Για παράδειγμα, αν έχεις ένα χολ γεμάτο με πράγματα, δοκίμασε να το αδειάσεις σχεδόν τελείως, κρατώντας μόνο τα απαραίτητα (για παράδειγμα μία κρεμάστρα για τα παλτό ή έναν καθρέφτη) και δες αμέσως πόσο διπλασιάζεται ο χώρος.

Λευκό για πάντα
Ο μινιμαλισμός αγαπά όσο τίποτα το λευκό και τις ουδέτερες αποχρώσεις. Λευκοί τοίχοι, ανοιχτόχρωμες (και μονόχρωμες!) κουρτίνες και άσπρα σεντόνια. Το λευκό αντανακλά το φως, κάνει ένα δωμάτιο να μοιάζει μεγαλύτερο από ό,τι είναι και πρεμεί τον εγκέφαλο. Για να μην το παρακάνεις, μπορείς να σπάσεις όλο αυτό το λευκό με μερικές χρωματιστές λεπτομέρειες, για παράδειγμα με ένα σκούρο ριχτάρι στον καναπέ ή με λίγα φυτά.

Τάξη και ησυχία
Ένα από τα πιο βασικά στοιχεία του μινιμαλισμού είναι η ελαχιστοποίηση των αντικειμένων, που αφενός θα σε βοηθήσει να διατηρήσεις τον χώρο σου καθαρό και τακτοποιημένο και αφετέρου θα μειώσει τα οπτικά ερεθίσματα. Βασική αρχή εδώ είναι να διατηρείς όλες τις επιφάνειες (των τραπεζιών, του πάγκου της κουζίνας, των κομοδίνων) σχεδόν άδειες. Για παράδειγμα, αν το τραπεζάκι του σαλονιού σου αυτή τη στιγμή είναι γεμάτο με πράγματα, δοκίμασε να τα απομακρύνεις όλα και να κρατήσεις μόνο ένα βάζο με λουλούδια. Αν έχεις δεκάδες μπουκαλάκια στον νιπτήρα του μπάνιου, σκέψου πρώτα πόσα από αυτά χρειάζεσαι πραγματικά και κρύψε τα υπόλοιπα στα ντουλάπια του μπάνιου. ●

Home sweet home

Τι μας κάνει να νιώθουμε «σπίτι μας»

Έχουμε το κρεβατάκι, το μαξιλαράκι, το παπλωματάκι μας, τις αγαπημένες μας σαγιονάρες, μια φόρμα σπιτιού, χιλιοτρυπητή αλλά γουτσουγούτσου, και κάμποσα ακόμα πράγματα που μας κάνουν να νιώθουμε «σπίτι μας»…

Της **ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ**

Τ**ελευταία, για διάφορους λόγους,** έχω περάσει μέρες και νύχτες μακριά από το σπίτι μου – ταξίδια, επαγγελματικές και οικογενειακές υποχρεώσεις, λοιπές μετακινήσεις με κάνουν να νοσταλγώ το μαξιλάρι μου. Δεν έχει κάτι το ιδιαίτερο, ένα ταλαίπωρο, κοινό μαξιλάρι είναι, αλλά το έχω συνηθίσει. Το σέρνω από μετακόμιση σε μετακόμιση, από το πατρικό μας σπίτι, το οποίο σπίτι κατάπιε μια κακή τράπεζα τη δεκαετία του '80, μέχρι φοιτητικούς κοιτώνες, χάλια διαμερίσματα, μετά καλούτσικα διαμερίσματα, μετά οικογενειακά διαμερίσματα, μέχρι… σήμερα. Κάποτε ήταν αφράτο και γεμάτο πούπουλα, από τα 60s-70s μάλλον, που τα μαξιλάρια ποιότητας ήτανε πουπουλένια. Με τα χρόνια και τα καθαριστήρια, έχει μείνει πετσετέ, μικρούλι, μισοάδειο – αν το διπλώσω στα δύο, ίσα που γίνεται παιδικό μαξιλαράκι, ούτε φτερά μισής χήνας δεν έχει στη γέμισή του. Εννοείται, δεν το κουβαλάω μαζί μου στα εκτός έδρας· η μαμά μιας φίλης το έκανε αυτό και η φίλη γελούσε… μέχρι που έκλεισε κι η ίδια τα 50 κι έπαψε να γελάει.

Κάτι συμβαίνει μάλλον όταν αρχίζεις να μεγαλώνεις και ξεκινάς να συνδυάζεις το σπίτι σου με αντικείμενα. Η βολή σου στον χώρο στον οποίο ζεις καθημερινά συνδυάζεται σιγά σιγά με πράγματα που σηματοδοτούν αυτόν τον χώρο, που τα έχεις διαλέξει επειδή σε εξυπηρετούν: μια κουβέρτα, ένα μαξιλάρι, ένα σκαμνάκι που βγαίνει το ένα του πόδι αλλά πολύ σε βολεύει όταν αλλάζεις (χαμηλούς) γλόμπους, ένα πιάτο λίγο χτυπημένο στην άκρη που όμως δεν του φαίνεται, μια μικρή λεκανίτσα, ένα μεγάλο φλιτζάνι, μια μαλακή πετσέτα, το ποτήρι που πίνεις μόνο εσύ νερό, η καρέκλα, η πολυθρόνα, το κρεβάτι σου. Με τα χρόνια, μαζεύεις όλο και περισσότερα «αντικείμενα άνεσης» ή «comfort objects», όπως τα λένε οι Αμερικάνοι. Κοιμάσαι καλύτερα στο δικό σου κρεβάτι ή στον καναπέ σου, χαλαρώνεις όταν κοιτάζεις έναν συγκεκριμένο πίνακα ή μια φωτογραφία στον τοίχο, περπατάς πιο άνετα στο αγαπημένο χαλί σου, με τις αγαπημένες σου κάλτσες-αρκουδάκια, φορώντας την αγαπημένη σου φόρμα, που κάποτε ήτανε βελουτέ αλλά τώρα έχει χάσει το βελούδο, το λάστιχο και το ύφος της επειδή την έλιωσες μέσα στο σπίτι.

Ένας φίλος κάποτε δεν άντεξε και χώρισε με μια καλή κατά τα άλλα κοπέλα, επειδή η κοπέλα καθόταν συνέχεια στην αγαπημένη του πολυθρόνα, παρά τις έντονες ματιές, παρακλήσεις, παρατηρήσεις και ικεσίες του (να διαλέξει άλλη πολυθρόνα). Η σχέση ήταν οκέι, αλλά ο φίλος δεν άντεχε χωρίς την πολυθρόνα του. Γύριζε σπίτι, έβρισκε την κοπέλα αραγμένη εκεί και σφιγγόταν η ψυχή του. Επειδή η υπόθεση «χωρισμός για την πολυθρόνα» συνέβη πολλά χρόνια πριν, και τότε δεν ήξερα από «αντικείμενα άνεσης», τον είχα ρωτήσει γιατί δεν αγόραζε άλλη μια πολυθρόνα, ίδια. Μου απάντησε ότι δεν είναι αυτό το θέμα, εκτός του ότι δεν υπήρχε στην αγορά ίδια ίδια πολυθρόνα, το θέμα ήταν η ανάγκη του για τη συγκεκριμένη πολυθρόνα και η αδιαφορία της κοπέλας του γι' αυτήν του την ανάγκη. Δεν πατούσε απλώς πάνω στα όριά του, στον τρόπο που είχε οριοθετήσει τον προσωπικό του χώρο, αδιαφορούσε για την πολυθρονο-λατρεία του, κι αυτό τον έκανε τελικά να χωρίσει κακήν κακώς. («Πας καλά; Επειδή καθόμουν στην πολυθρόνα σου; Α, εσύ είσαι του γιατρού!»)

Όλοι είμαστε λίγο πολύ του γιατρού, όμως. Γιατί όλοι σχεδόν έχουμε αντικείμενα άνεσης, συνδυασμένα με τον χώρο, το σπίτι μας. Μερικές φορές τα αγοράζουμε διπλά, μήπως και προκύψει δεύτερο σπίτι ή μήπως χαλάσει π.χ. το αγαπημένο μας σάλι, η εσάρπα, το φλις, το κουβερτάκι που ρίχνουμε απάνω μας στα μεγάλα κρύα, και ξεμείνουμε έναν χειμώνα άνευ. Μερικά αντικείμενα είναι προσωπικής χρήσης – το σφουγγάρι, ο καθρέφτης μας, το τσιμπιδάκι για τα φρύδια που ΜΟΝΟ ΑΥΤΟ βγάζει σωστά φρύδια, ένα μαντίλι, στιλό, μολύβι, τετράδιο, βιβλίο, μπολ, που έχει συναισθηματική αξία επειδή ήταν της γιαγιάς, του παππού, της μαμάς, του μπαμπά, αγαπημένου φίλου ή φίλης που δεν ζει πια… Έχω μια παλιά τουαλετίτσα με καθρέφτη, από αυτές που τις έλεγαν «μπουντουάρ», με δύο μικρά συρτάρια και ξεχαρβαλωμένα πορτάκια – από τα τελευταία δώρα πολυαγαπημένου φίλου που έφυγε από τη ζωή το 2008. Δεν είμαι hoarder, δεν είμαι άτομο που μαζεύει πράγματα ή που δεν πετάει άλλα πράγματα, αλλά κάθε φορά που κάποιος με ρωτάει «μα τι το κρατάς αυτό;» για το συγκεκριμένο έπιπλο, έρχεται στον νου μου η εικόνα του κολλητού όταν το κουβάλησε στο τότε σπίτι μου το παλιοέπιπλο. Κάπως το έχω συνδυάσει, κάπως τον θυμίζει όταν το βλέπω ή όταν προσπαθώ να διορθώσω τα πορτάκια του, λες και θα αλλάξει κάτι έτσι και τα καταφέρω να ανοιγοκλείνουν σαν καινούργια.

Ίσως να γινόμαστε όλο και πιο ιδιόρρυθμοι όσο μεγαλώνουμε – ήμασταν που ήμασταν, ήρθε η προχώ ηλικία και απογίναμε. Όταν φεύγω από το σπίτι για λίγες ή πολλές μέρες, μαζεύω στην άκρη το μαξιλαράκι μου, μην τυχόν και μπει κανένας διαρρήκτης κι αποφασίσει να την πέσει πάνω σ' αυτό, το δικό μου, το στραπατσαρισμένο πλην όμως αγαπημένο μου. Δεν ανησυχώ για τίποτε όταν απομακρύνομαι από τη βάση μου, δεν σκέφτομαι κανένα αντικείμενο ημι-αξίας, λεφτά, το ένα ασημικό της γιαγιάς μου, παρά μόνο το σαχλό μαξιλαράκι με τη μισή μαδημένη χήνα… Και κάθε φορά που γυρνάω από σύντομη απουσία, χαίρομαι βλέποντας το φλιτζάνι, το σκαμνάκι, το σάλι, τον πίνακα, την καρέκλα, την πολυθρόνα μου – αλλά πιο πολύ χαίρομαι που βρίσκω το μαξιλαράκι στη θέση του.
Καταλαβαίνω ότι σας φαίνεται τρελό και σάχλα: είναι επειδή δεν περάσατε ακόμα τα 50, οπότε δεν το παίρνω προσωπικά. Σε βάθος χρόνου, σας περιμένει ένα αντίστοιχο μαραγγιασμένο μαξιλαράκι, που θα σας κάνει να νιώθετε σπίτι σας με το «καλημέρα σας»… ●

Designing Comfort
Delivering Luxury

dafi · dafi

dafi-dafi.gr

Στο «Γυαλί και Φως» θα φτιάξεις το πιο οικονομικό και του ονείρου φωτιστικό

Σπίτι με φαντασία σε αφάνταστες τιμές

Άλλαξε το ντεκόρ ΤΩΡΑ με αντίτιμο που θα σε ενθουσιάσει. Οι μυστικές μου διευθύνσεις.

Της **ΕΛΕΝΗΣ ΨΥΧΟΥΛΗ**

Το σπίτι αντανακλά τη μοναδικότητά μας, είναι κομμάτι του χαρακτήρα μας, είναι η ψυχή μας σε εκδοχή βιβλιοθήκης και σκρίνιου. Ή, τουλάχιστον, έτσι θα έπρεπε να είναι. Και αυτή την ψυχή δεν πρόκειται ποτέ να την εκφράσει με τα δικά σου λόγια, ακόμη και ο πιο έμπειρος διακοσμητής. Το σπιτίσιο στιλ ακολουθεί την εποχή, για την ακρίβεια την αποτυπώνει, κυλά μαζί με τον σύγχρονο χρόνο, θέλει να ταυτίζεται με την ψυχολογία και το γούστο της κάθε μας στιγμής, αλλιώς το σπίτι δεν μας χωράει ή δεν του χωράμε εμείς. Και τότε έρχεται η στιγμή μιας αλλαγής. Παλιότερα οι άνθρωποι αγόραζαν επίπλωση μια φορά στη ζωή τους, ένας γάμος ήταν το σύνθημα για να στολιστεί ένα σαλόνι άπαξ και διά παντός εις τον αιώνα τον άπαντα.

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΘΑ ΒΡΕΙΣ ΤΑ ΠΑΝΤΑ

Σήμερα, η ύλη που μας περιτριγυρίζει διαθέτει μια ελαφρότητα, ένα φθαρτό, μισεί τα ακριβά υλικά. Και όλο αυτό ενέχει μια απελευθέρωση και μια ελευθερία μαζί. Δεν χρειάζεται να σκάσεις αν λέκιασε το φλοράλ μιας καρέκλας, αν η γάτα τρόχισε τα νύχια της στο μπράτσο του καναπέ και αν ξεχαρβαλώθηκε το χερούλι από το αντικολλητικό σου τηγάνι. Όλοι είμαστε θνητοί, το «για πάντα» δεν ισχύει ούτε στον πιο καλοκουρδισμένο γάμο, οπότε ξεφορτώσου: το γούστο που είχες πρόπερσι και την κρεβατοκάμαρα που σου φέρνει αϋπνίες γιατί σου θυμίζει τον πρώην. Γίνε φίλος κολλητός με το **Market Place,** ή αλλιώς την εφαρμογή της σωτηρίας, υπάρχει υλικό για σκρολάρισμα ωρών, σε αντίτιμο που θα σε ενθουσιάσει. Από έπιπλα, μέχρι ηλεκτρικές συσκευές, μπουχάρες, χειροποίητα κιλίμια, αντικείμενα, κουζινικά και συλλεκτικά Μπλεκ και Μίκυ Μάους, μέχρι υφάσματα, κεντήματα, μπόλικο ΙΚΕΑ, μοναδικά κομμάτια και σαβούρα πλάι πλάι, το Market Place είναι κόλλημα έτη φωτός μεγαλύτερο από το FB και αποκλείεται να μπεις και να βγεις με άδεια χέρια. Το μόνο που μπορεί να το συναγωνιστεί είναι το **παζάρι της Αγίας Άννης στον Ελαιώνα**, στις κάθετες της Ιεράς οδού, κάθε Κυριακή πρωί, κατά προτίμηση αξημέρωτα. Εκατομμύρια θησαυροί, σε ό,τι χωράει ο νους σου και ο χώρος σου, σε τιμές χαμηλές. Το μόνο που χρειάζεσαι είναι χρόνος και μάτι γαρίδα να ξεσκαρτάρεις το θαύμα-μούρλια.

ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΜΑΣΤΟΡΟΙ ΚΑΙ ΥΦΑΣΜΑΤΑΔΙΚΑ

Και ας πούμε τώρα ότι βρήκες τον κεραυνοβόλο έρωτα στον καναπέ ή την πολυθρόνα που, όμως, της λείπουν κάτι ελατήρια και δεν ξέρεις από πού κρατά η σκούφια της στόφας της. Ο κύριος **Κώστας Φωτεινόπουλος** – ο ταπετσέρης που έχει ξεχάσει να ανεβάσει τις τιμές του *(Αντήνορος 28-30, Παγκράτι, 2107214301)* θα έρθει αυτοπροσώπως να σου τα παραλάβει για να τα κάνει καινούργια, να θεραπεύσει τα κινητικά τους προβλήματα και να φέρει την ταπετσαρία στα μέτρα του γούστου σου. Διαθέτει τη δική του ποικιλία από στόφες, αλλά μπορείς να κάνεις και μια βόλτα από την **«Καρολίνα»** *(Καλαμιώτου 17, 2103222708)* και την απέναντι ακριβώς **«Πάολα-Ροζέλα»** *(Καλαμιώτου 12, 2103255394)*, ▶

Το παιχνίδι ξεκινά από το έδαφος!

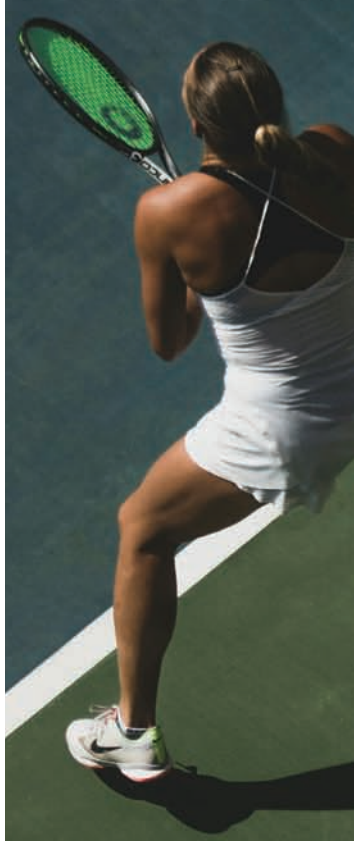

CosmoChrome

ΧΡΩΜΑΤΑ - ΒΕΡΝΙΚΙΑ - ΜΟΝΩΤΙΚΑ

...για να αντέχουν στον χρόνο

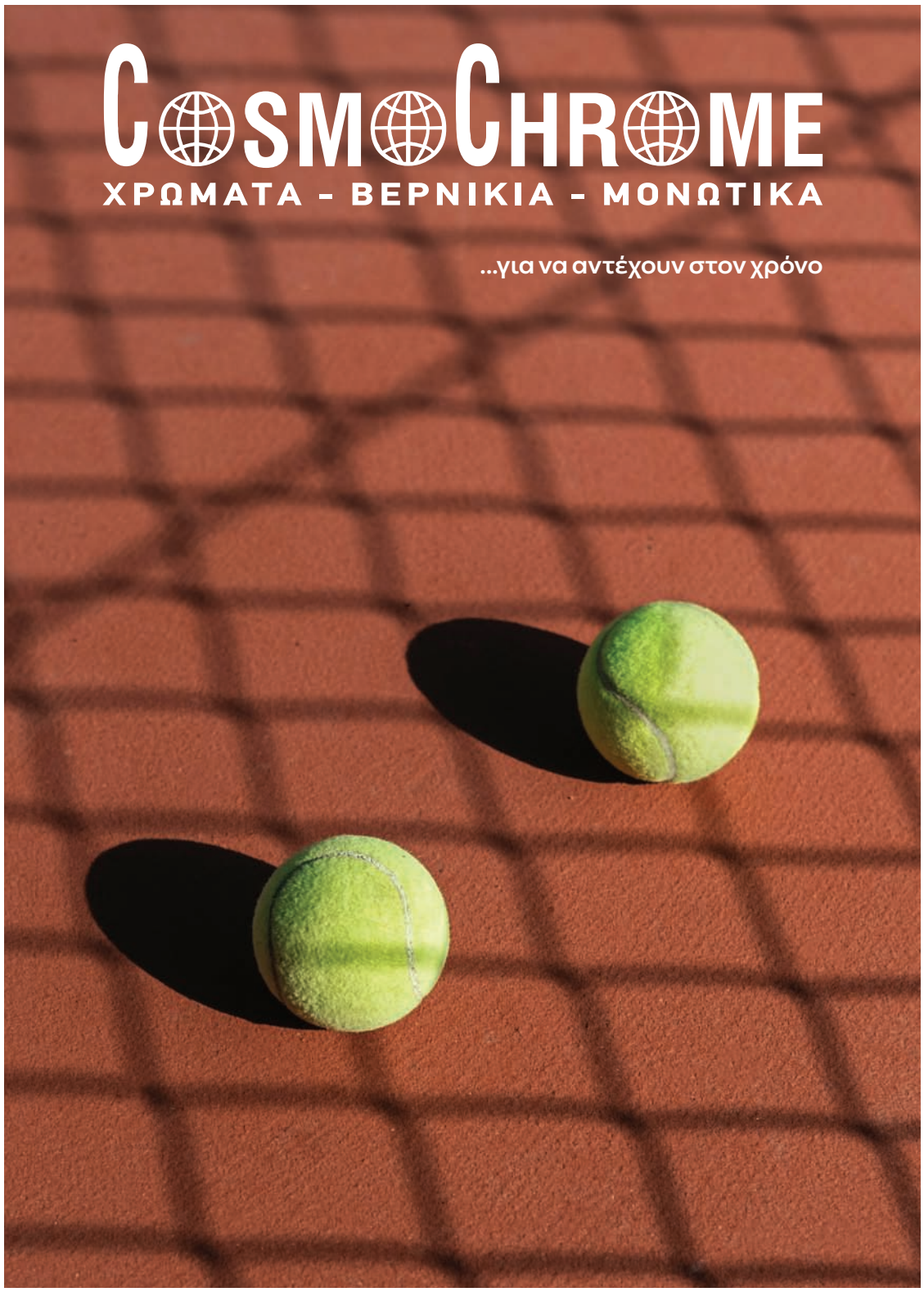

ITF CLASSIFIED COURT PACE 3 MEDIUM

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΓΙΑ ΕΠΙΣΤΡΩΣΗ ΓΗΠΕΔΩΝ ΜΠΑΣΚΕΤ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΥΛΙΩΝ

ITF CLASSIFIED COURT PACE 5 FAST

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΓΙΑ ΕΠΙΣΤΡΩΣΗ ΓΗΠΕΔΩΝ TENNIS PROFFESSIONAL ΙΔΑΝΙΚΟ ΓΙΑΠΟΔΗΛΑΤΟΔΡΟΜΟ

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΓΙΑ ΕΠΙΣΤΡΩΣΗ PARKING ΚΑΙ ΣΤΑΜΠΩΤΩΝ ΔΑΠΕΔΩΝ

PAVEMENT

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΓΙΑ ΕΠΙΣΤΡΩΣΗ ΓΗΠΕΔΩΝ ΜΠΑΣΚΕΤ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΥΛΙΩΝ

RUBBER

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΠΙΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΑΛΑΙΩΝ ΔΑΠΕΔΩΝ ΓΙΑ SBR H CUSION

TARTAN ACRYL

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΛΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΡΩΣΗ Σ ΑΚΡΥΛΙΚΗΣ ΒΑΣΗΣ ΓΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΔΑΠΕΔΑ

*Με την πιστοποίηση του Παγκόσμιου Οργανισμού Τένις

37ο χλμ. Ν.Ε.Ο. Αθηνών - Κορίνθου, 19 100 Μέγαρα • T: 22960 80796, 81564, F: 22960 82443
e-mail: info@cosmochrome.com, cosmochrome@yahoo.gr

www.cosmochrome.com

ΑΡ. ΓΕΜΗ: 112406608000

ADVERTORIAL A.V.

"ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΜΑΣ, Η ΨΥΧΗ ΜΑΣ ΣΕ ΕΚΔΟΧΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΣΚΡΙΝΙΟΥ. ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΠΟΤΕ ΝΑ ΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΕΙ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ Ο ΠΙΟ ΕΜΠΕΙΡΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ."

Στο «Retronion» για μικροέπιπλα, διακοσμητικά και αντίκες

αλλά και τον **Κιουρκτζιάν** *(Ευαγγελιστρίας 16, 2103221057)*, που έχουν σωρό το ρετάλι σε ύφασμα επίπλωσης, αλλά και όλες τις βέρι νιου κολεξιόν που σε κάνουν να ονειρεύεσαι στο Pinterest. Αν δεν θες και πολύ να πειραματιστείς, ο **Ελμαλόγλου** *(Μητροπόλεως 78, 2103234472)* διαθέτει τη μεγαλύτερη ποικιλία σε διαφορετικές ποιότητες και αποχρώσεις καραβόπανου στις πιο φτηνές τιμές της αγοράς. Πλένεται στο πλυντήριο, αντέχει σε όλες τις ταλαιπωρίες και ταιριάζει ιδανικά με τα έτοιμα πολύχρωμα μαξιλάρια που θα ράψεις στη μοδίστρα «Μεταποιήσεις» της γειτονιάς σου με 5 ευρώ, για να του κάνουν παρέα. (Αν πίσω από τις «μεταποιήσεις» κρύβεται αφεντικό ινδικής καταγωγής, οι τιμές πέφτουν κατακόρυφα.)

ΓΙΑ SUR MESURE ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ, ΜΙΚΡΟΕΠΙΠΛΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΕΣ

Από τα ρετάλια που θα περισσέψουν σε ό,τι ψωνίσεις, θα ντύσεις αμπαζούρ του ονείρου στο **Γυαλί και Φως**, *(Αθηνάς 29, 2114057492)*, ό,τι πιο οικονομικό κυκλοφορεί στον ακριβό τομέα «αμπαζούρ sur mesure». Εδώ ενδεχομένως να έρθεις με το δικό σου «πανί» και να φύγεις με κάτι σε ready made από τη λίαν γουστόζικη συλλογή τους.
Τα μαξιλάρια είναι από μόνα τους το μαγικό ραβδί που θα αλλάξει τη διάθεση ενός χώρου. Μπορείς να τα φτιάξεις με το ύφασμα του παλιού σου τζιν, ένα φόρεμα που δεν φοράς πια ή με κομμάτια από τα ρεταλάδικα της Καλαμιώτου και να τα γεμίσεις με τα έτοιμα μαξιλάρια του Jumbo, με 3 ευρώ το κομμάτι.
Το ίδιο εντυπωσιακό εφέ μπορεί να δημιουργήσουν τα φωτιστικά, τα μικροέπιπλα, τα διακοσμητικά αντικείμενα, οι απλίκες, τα κάδρα στους τοίχους. Όλα αυτά θα τα βρεις σε τιμές-χαμόγελο πλατύ στο **Retronion**, *(Τενέδου 61 & Μεγίστης 1, Κυψέλη, 2114042119)*, σε περιβάλλον περίπου μπουτίκ. Αν θες να βουτήξεις μακροβούτι στη σκόνη του χρόνου, θα περάσεις από το **Σπίτι της Γιαγιάς** *(Σερβίων 5, 2105226523)* και τις **Παλιοσυνήθειες** *(Ύδρας 10, Μοσχάτο, 2104811600)*. Και οι δυο αυτές πολυαντικερί –όπως λέμε πολυκατάστημα– διαθέτουν και του πουλιού το γάλα από κάθε στιλ αυτού του πλανήτη, από όλους τους Λουδοβίκους μαζί μέχρι τη φορμάικα του '50, τα παντός τύπου φερ φορζέ και τις έξοχες δημιουργίες του σκανδιναβικού ντιζάιν, που γνωρίζει μεγάλο γκλαμ τώρα τελευταία.

Αν το «δεύτερο χέρι» δεν σε συγκινεί ιδιαίτερα ή σε αποτροπιάζει το γεγονός του σκρίνιου που προηγουμένως έχει φιλοξενήσει τα ταγιέ ποτήρια και τα μπιμπλό κάποιας τεθνεούσης γιαγιάς, σου έχω και την «καινούργια» προοπτική. Τα έπιπλα των μεγάλων αλυσίδων στις οποίες όλοι προστρέχουμε σχεδόν «στα τυφλά» δεν διαθέτουν την ποιότητα ούτε τη μοναδικότητα, αλλά ούτε και τις χαμηλές τιμές του παρελθόντος. Υπάρχουν, όμως, στη γειτονιά σου τοπικοί επιπλοποιοί, οι οποίοι δημιουργούν με άριστα, απέθαντα υλικά αυτό ακριβώς που θα τους υποδείξεις. Στην τιμή ενός διθέσιου «της οκάς» θα βρεις τριθέσιο γωνιακό με ύφασμα βελούδο σε απείρου ποσότητας χρωματικές εκδοχές, προσωπική εξυπηρέτηση και φρι μεταφορικά. Προσωπικά βρήκα τον δικό μου επιπλοπαράδεισο στου **Koursaris design** *(Δωδεκανήσου 86Α, 2114186579)*.

ΠΟΡΣΕΛΑΝΕΣ, ΚΑΤΣΑΡΟΛΙΚΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗ ΜΠΑΝΙΟΥ

Μην αφήσεις στην «απέξω» την κουζίνα ή το μπάνιο. Για ό,τι τζάτζαλο, κατσαρόλα εμαγιέ, γκάτζετ, πιατικό, πιατελικό, πορσελάνη και ποτηρικό, υπάρχει ο **Γ. Πάσιαλης** *(Παλλάδος 5, 2103214200)*, ιδιαίτερα αν λατρεύεις τη ρετρό, νοσταλγική «εγγλέζικη πορσελάνη» ή την έθνικ αισθητική. Αν προτιμάς το λιτό ντιζάιν, υπάρχει και το **Τζάμπα Σπίτι** *(Παπαδιαμαντοπούλου 41, 2168001213)*, το οποίο, έναντι πενιχρού αντιτίμου, σου προτείνει τις κόπιες κάθε επώνυμης φίρμας που ειδικεύεται σε οποιουδήποτε είδους σούπερ μοντέρνο κουζινικό. Αν, πάλι, θεωρείς κι εσύ όπως κι εγώ ότι είμαστε πολύ φτωχοί για να τρώμε σε κόπιες και ότι η ζωή είναι πολύ μικρή για να μην τη σερβίρεις, όπως της αξίζει, σε μια αυθεντική Limoge πορσελάνη ή να την πίνεις σε κρύσταλλο Βοημίας, θα προτιμήσεις τις αντικερί της οδού Αρμοδίου, απέναντι από τα ζαρζαβατικά. Λαϊκές και υπερφορτωμένες, διαθέτουν υπέροχα, αριστοκρατικά σερβίτσια και ό,τι ποθήσεις σε art de la table με ιστορία. Αν δεν σετάρεις τη δωδεκάδα, μη σκας. Η ομοιομορφία δεν κάνει την ομορφιά. ●

Για online παραγγελίες:
www.egreeno.gr

egreeno
αγνά & φυσικά απορρυπαντικά

Καθαριστικά φιλικά προς το περιβάλλον

περισσότερες πλύσεις
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΜΠΥΚΝΩΜΕΝΗ ΣΥΝΘΕΣΗ

3% των εσόδων μας
ΠΡΟΣ "TOM-ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ" WWW.TOM.ORG.GR

δερματολογικά ελεγμένα
ΥΠΟΑΛΛΕΡΓΙΚΕΣ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ

βιοδιασπώμενη σύνθεση
ΚΑΜΙΑ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑΣ

ιδανική επιλογή για:
ΜΩΡΑ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

ασφαλές για κατοικίδια
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΓΙΑ ΙΜΑΤΙΣΜΟ ΖΩΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ

ΧΩΡΙΣ: SLEs, SLS, DEA, SILICONES, ΦΟΙΝΙΚΕΛΑΙΟ, EDTA, PEG, PARABENS, ΧΡΩΣΤΙΚΕΣ, ΑΛΛΕΡΓΙΟΓΟΝΑ

COMMON PEOPLE

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΦΑΓΗΤΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ, Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΙΔΕΑ ΤΟΥ TREMEEATS

Μιλήσαμε με τον δημιουργό και νεαρό αρχιτέκτονα, **Χάρη Τρεμετουσιώτη**

Της **ΜΑΡΙΑΣ-ΙΩΑΝΝΑΣ ΣΙΓΑΛΟΥ**

Αισθητική της απλότητας που συνδυάζεται με το ακατέργαστο της φύσης σε έναν χώρο αναπάντεχο. Κόσμος, φώτα, μουσική, φαγητό σε λευκό φόντο. Όλα αυτά σε ένα instagram reel που άγγιξε τις 2,5 εκ. προβολές – πιθανόν να το πέτυχες και εσύ. Είμαστε στα Λατομεία Διονύσου και αυτό που βλέπουμε είναι ένα event του tremeEats.

Το tremEats είναι μια νέα και δημιουργική πρωτοβουλία, που συνδυάζει την αρχιτεκτονική και την τέχνη τής συνεστίασης με έναν μοναδικό τρόπο. Πίσω από το project βρίσκεται ο Χάρης Τρεμετουσιώτης, ο νεαρός αρχιτέκτονας που στα 26 του χρόνια έφερε την επανάσταση στον κόσμο των supper clubs, με μια προσέγγιση που είναι περισσότερο «αφήγηση χώρου» παρά απλά δείπνα μεταξύ αγνώστων, όπως τα ξέραμε μέχρι σήμερα.

Τα events του έχουν κάτι το μυστήριο. Ίσως επειδή κανείς δεν ξέρει τι θα αντικρίσει. Θα πας, αλλά δεν ξέρεις πού. Θα φας, αλλά δεν ξέρεις τι. Θα γνωρίσεις κόσμο, αλλά δεν έχεις ιδέα ποιον. Είναι όλα έκπληξη και είναι όλα απρόσμενα. Το μόνο που μαθαίνεις είναι το dresscode, και αυτό λίγες ώρες πριν. Ούτε ακολουθείται κάποιο συγκεκριμένο στιλ. Τη μία μπορεί να βρεθείς σε κάποιο εγκαταλειμμένο χωριό, την άλλη σε ένα γήπεδο τένις και την άλλη μέσα στη θάλασσα. Και συνεχίζεται… τη μία μπορεί να γευτείς fine dining και την άλλη κυκλαδίτικη κουζίνα. Όσο να πεις αυτά από μόνα τους σε ιντριγκάρουν και σε κάνουν να θες να μάθεις περισσότερα για το TremEats – τουλάχιστον εμένα.

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ TREMEEATS

Όλα ξεκίνησαν τον Σεπτέμβριο του 2021, κατά τη διάρκεια της πανδημίας, όταν ο Χάρης, αυθόρμητα και χωρίς να το πολυσκεφτεί –όπως συνηθίζει πάντα να κάνει–, διοργάνωσε το πρώτο του «πιο οργανωμένο» δείπνο για φίλους, σε ένα εστιατόριο στην πόλη του, την Πάφο. Το δείπνο πήγε πολύ καλά. Από 20 άτομα που περίμενε, κατέληξαν να έρθουν 80. Αλλά εκείνος έψαχνε μέρη διαφορετικά, «ακατέργαστα», που δεν έχουν αρχικά προσεγγισθεί ή φτιαχτεί για να φιλοξενήσουν δείπνα, που είναι ικανά να μετατραπούν σε τέτοια, χωρίς να δημιουργήσουν καμία παραφωνία. Σημεία, δηλαδή, που επιδέχονται χρήσης, αλλά και πρωτόγνωρης εμπειρίας.

Και κάπου τότε αρχίζει να γεννιέται το tremeEats, αρχικά μια σελίδα με συνταγές για φίλους, που σύντομα εξελίχθηκε σε κάτι πολύ μεγαλύτερο: μια εξερεύνηση της έννοιας της κοινότητας μέσω του τόπου και του φαγητού – μια αίσθηση του come together στα καλύτερά της. Εκεί όπου οι άνθρωποι ενώνονται σε ένα κοινό σύστημα αναφοράς, το τραπέζι.

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΩΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Το πρώτο επίσημο event του νέου του εγχειρήματος, το οποίο έγινε στο πλαίσιο της διπλωματικής εργασίας του Χάρη, «Η συνεστίαση ως αρχιτεκτονικό πρόγραμμα», ήταν στο εγκαταλειμμένο χωριό της Θελέτρας στην Κύπρο. *«Το concept ήταν αυτό: Να μπορώ να δημιουργήσω χώρο και εμπειρία μέσω της διάστασης ενός τραπεζιού. Συγκεκριμένα, το τραπέζι που στήνεται στον χώρο ξαναφέρνει τη ζωή εκεί που δεν υπάρχει. Ξαναζωντανεύει την έννοια της κοινότητας και έτσι το όλο event αποκτά ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα»,* μου εξηγεί μιλώντας μου για το τραπέζι σαν ένα έμψυχο αντικείμενο, ικανό να δώσει ζωή. Και το καλύτερο είναι ότι με πείθει.

Αυτό το event, καθώς και όσα ακολούθησαν, βασιζόταν στο πώς μπορεί η αρχιτεκτονική να υπηρετήσει τη συνεστίαση ως κοινωνικό φαινόμενο και πώς μπορεί να χρησιμοποιηθεί το τραπέζι –από τα πρώτα κοινωνικά αντικείμενα που χρησιμοποίησε ο άνθρωπος– ως εργαλείο για να δημιουργηθεί μια κοινωνική εμπειρία. Ο στόχος τού Χάρη είναι να επαναπροσδιορίσει τον χώρο και την εμπειρία που βιώνουμε σε αυτόν μέσω της διάστασης του τραπεζιού, σημείο αναφοράς της κοινότητας. Είτε το τραπέζι τοποθετείται παράλληλα με έναν λόφο, είτε στα ερείπια ενός παρατημένου σπιτιού, είτε τοποθετείται για να καδράρει μία θέα. ▶

Αριστερά Ο Χάρης Τρεμετουσιώτης στην Αρχιτεκτονική Σχολή του ΕΜΠ
ΦΩΤΟ: ΧΑΡΗΣ ΤΡΕΜΕΤΟΥΣΙΩΤΗΣ

Δεξιά Εκδήλωση Polytopo στα Μάρμαρα Διονύσου, σε συνεργασία με τον καλλιτέχνη Θεόδωρο Ψυχογιό
ΦΩΤΟ: ΕΛΕΝΗ ΘΕΟΧΑΡΗ

ΤΑ EVENTS ΣΕ ΑΠΡΟΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

Όλα τα events είναι αυθόρμητα, μοναδικά και κυρίως ανατρεπτικά. Ο Χάρης, κατασκευάζοντας το καθετί από την αρχή, δημιουργεί μοναδικούς, εφήμερους χώρους σε απίθανες τοποθεσίες. *«Διαλέγω με βάση αυτού που μου φαίνεται ενδιαφέρον και με κεντρίζει»* λέει ο ίδιος. *«Οι τοποθεσίες μπορεί να είναι κάποιος χώρος μεγάλης ιστορικής σημασίας, όπως τα Λατομεία Διονύσου, κάποιο γήπεδο τένις, τα βράχια μιας παραλίας, ακόμη και η ίδια η θάλασσα – εννοώ μέσα στο νερό! Οι φίλοι μού λένε "Ρε Χάρη, δεν τους λυπάσαι; Πού τους πήγες πάλι;" Αλλά το παν είναι η εξερεύνηση...»*

Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΒΑΣΕΙ 7 ΤΡΟΠΩΝ

Οι χώροι που επιλέγονται για κάθε δείπνο δεν είναι τυχαίοι. Είναι μελετημένοι ώστε να δημιουργούν μια χωρική εμπειρία που θέτει τους καλεσμένους σε μια διαδικασία ανακάλυψης. Μέσα από την αρχιτεκτονική του μελέτη για τη διπλωματική του, ο Χάρης έχει εντοπίσει ότι επεμβαίνει στον χώρο μέσω 7 διαφορετικών τρόπων: Ανάγνωση ιχνών, Δυνάμεις πεδίου, Εφήμερο ίχνος, Συρραφή πεδίου, Διαίρεση σε πολύτοπα, Επανίδρυση και Φευγαλέο. Θέλοντας να τα εφαρμόσει στην πράξη, έστησε 7 εκδηλώσεις βασισμένες σε αυτά. Χαρακτηριστικά παραδείγματα: Οι δυνάμεις πεδίου στο άδειο χωράφι και το εφήμερο ίχνος στις θαλασσινές σπηλιές.

Μελετώντας το τοποθετημένο αντικείμενο και τις δυνάμεις τού πεδίου από τον Σταν Άλεν, σπουδαίο αρχιτέκτονα της εποχής μας, ο Χάρης επέλεξε να κάνει ένα δείπνο στο πουθενά. *«Δεν ήθελα να έχει τίποτα από το οποίο μπορώ να πιαστώ. Μόνο υψομετρικές διαφορές. Ήθελα να δω πώς ένα αντικείμενο –το τραπέζι– μπορεί να τοποθετηθεί για να αλλάξει τις συμπεριφορές του χώρου. Το να περνάει ένα κοπάδι προβάτων ανάμεσά μας όσο τρώμε στον αγρό, επιβεβαιώνει τις θεωρίες του Άλεν περί τοποθέτησης ενός αντικειμένου βάσει των δυνάμεων ενός πεδίου»*, λέει ενθουσιασμένος. Ήταν το φως του φεγγαριού σε ένα ολόλευκο τοπίο στις θαλασσινές σπηλιές στην Πάφο, τη μεγάλη πανσέληνο του Αυγούστου. *«Είχα λόξα να το κάνω. Πήγα το προηγούμενο βράδυ για να δω το σκηνικό. Τοποθετώ το τραπέζι βάσει κατόψεων και 3d προγραμμάτων, παράλληλα με τη σκιά ενός λόφου που υπήρχε εκεί. Αποφάσισα να το αφήσω τελείως σκοτεινό – ούτε κερί στο τραπέζι. Την ημέρα του event, η πανσέληνος ξαφνικά εμφανίστηκε ακριβώς εκεί που έπρεπε, όπως ακριβώς είχε μελετηθεί με βάση το ύψος, την κλίση, όλων των παραμέτρων. Ήταν μια φωτεινή γραμμή που σε λίγο θα εξαφανιζόταν»*.

ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΣΤΑ EVENTS

«Τη μία φορά μπορεί να είναι ένας μισελενάτος σεφ από τη Νέα Υόρκη και την άλλη ένας μάγειρας από κάποιο ταβερνείο του Αιγαίου. Αυτό είναι το tremeEats. Αλλάζουν οι τοποθεσίες, αλλάζει ο κόσμος, αλλάζουν οι σεφ» λέει ο Χάρης. Για με το είδος του φαγητού που σερβίρεται στις εκδηλώσεις, συνεχίζει χαμογελώντας, δημιουργώντας μου όμως μια σιγουριά σχετικά με τη νοστιμιά του: *«Ό,τι βρέξει, ό,τι κατεβάσει!»* Κάποια τρώγονται στο χέρι, άλλα σε κεραμικά, άλλα σε φύλλα δέντρων. Δεν υπάρχει τίποτα συγκεκριμένο. Το μόνο που είναι σημαντικό για εκείνον είναι η ποιότητα. *«Ακόμη κι αν έρθουν να φάνε σαλάμι και τυρί, θέλω να είναι το πιο ωραίο σαλάμι και τυρί που έχουν φάει. Αυτό θέλω»* συνεχίζει. Σχετικά με το αν το φαγητό μοιράζεται, εκείνος απαντάει: *«Δεν θέλω να είναι φαγητό to share, γιατί δεν θέλω να δώσω την αίσθηση της κοινότητας μέσω του φαγητού, αλλά μέσω του χώρου. Το φαγητό για μένα είναι απλώς ένα εργαλείο»*.

Ο ΧΑΡΗΣ ΩΣ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Για τον Χάρη, το να είναι κάποιος host σημαίνει πολλά περισσότερα από το να οργανώσει απλώς ένα event – είναι μια πρόκληση, μια διαδικασία δημιουργίας και επιμέλειας, για να καταφέρει να συνδυάσει ανθρώπους και χώρους σε κάτι νέο που θα αφήσει το ίχνος του. Παρά την έλλειψη εμπορικής σκοπιμότητας, το tremeEats κατάφερε να αποκτήσει ένα πιστό και δυνατό κοινό. Έχει ταξιδέψει από το Selfridges στο Λονδίνο, για ένα exclusive pop-up event, μέχρι την πιο ελιτίστικη περιοχή των Χάμπτονς, για ένα event αφιερωμένο στους πιο ψαγμένους συλλέκτες έργων τέχνης του κόσμου. Έχει ήδη συνεργαστεί με luxury brands παγκοσμίου φήμης. Και αυτό είναι μόνο η αρχή. Ο ίδιος οραματίζεται ένα δυναμικό community που ναι μεν θα γίνει μεγάλο, αλλά όχι mainstream. Θέλει μέσα από το tremeEats να βοηθήσει νέους (σεφ, μουσικούς, ζωγράφους κ.λπ.) να επικοινωνήσουν το έργο τους με ένα φρέσκο και διαφορετικό τρόπο.

Στα events του Χάρη δεν πας μόνο για να φας. Πας για να αντικρύσεις το αυθόρμητο που θα βγει στο τραπέζι. Πας για να δεις, να ακούσεις, να πιάσεις, να ζήσεις. Για την όλη χωρική εμπειρία που εκτυλίσσεται σε ένα blind, αλλά πετυχημένο «ραντεβού». Για όλα αυτά που δεν τα περιμένεις, αλλά μπορούν να συμβούν. ●

Αν θες να συμμετάσχεις σε tremeEats event μπες στο athensvoice.gr

> ΤΑ EVENTS ΤΟΥ ΕΧΟΥΝ ΚΑΤΙ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ. ΘΑ ΠΑΣ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙΣ ΠΟΥ. ΘΑ ΦΑΣ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙΣ ΤΙ. ΘΑ ΓΝΩΡΙΣΕΙΣ ΚΟΣΜΟ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ ΙΔΕΑ ΠΟΙΟΝ. ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΕΚΠΛΗΞΗ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΑΠΡΟΣΜΕΝΑ.

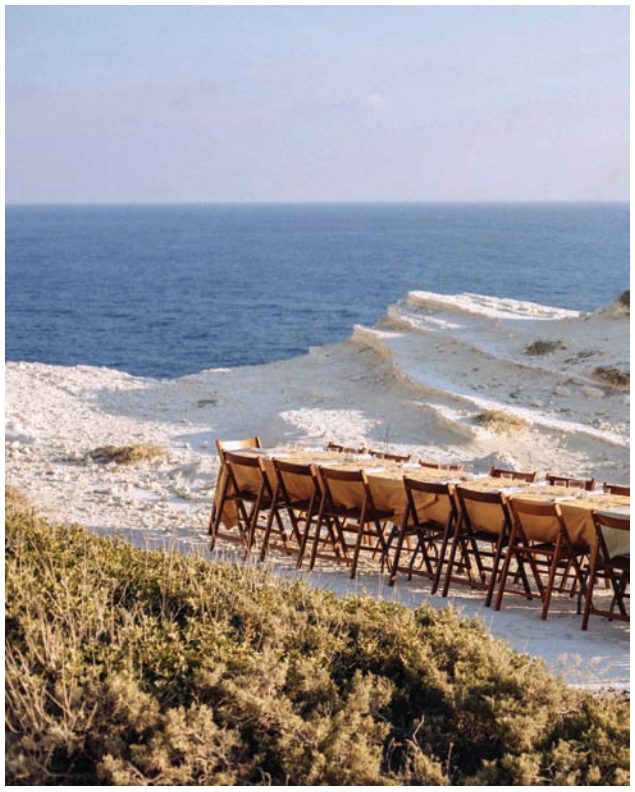

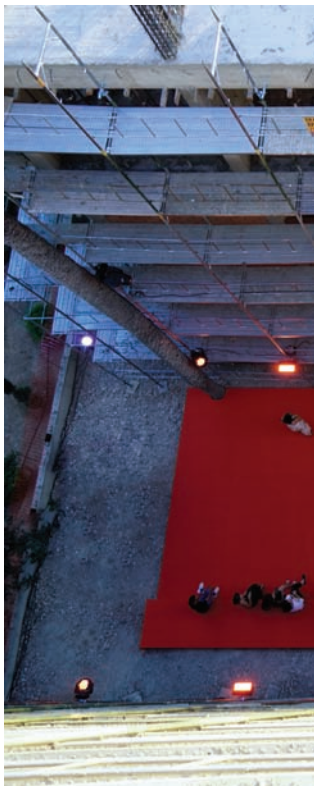

Πάνω **Η πρώτη εκδήλωση Polytopo στα Μάρμαρα Διονύσου**
ΦΩΤΟ: HENNES ALT

Κάτω, από αριστερά **The Dinner Pop-Up σε παραλία της Πάφου**
ΦΩΤΟ: ΞΕΝΙΑ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Εκδήλωση σε υπό ανέγερση έργο
ΦΩΤΟ: ΧΑΡΗΣ ΤΡΕΜΕΤΟΥΣΙΩΤΗΣ

Σκίτσο μελέτης από την εκδήλωση στην παραλία της Πάφου

Όταν ο Χάρης σχεδιάζει πικ νικ στον αγρό
ΦΩΤΟ: ΞΕΝΙΑ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

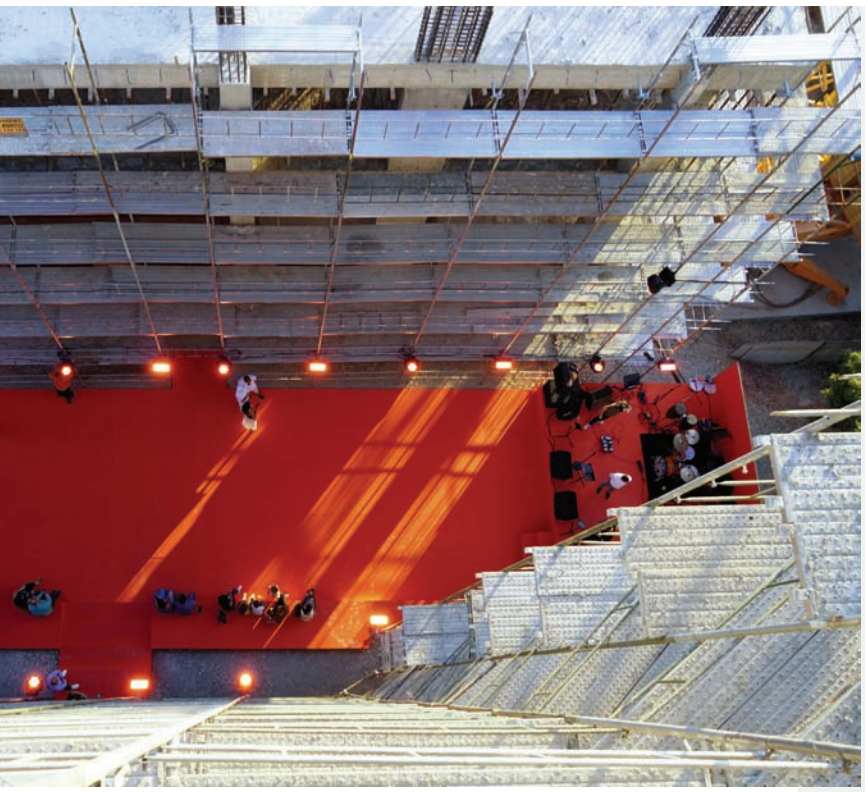

Sunset (19:33)
Altitude +20m
1 Intro/Base
2. Culture
3. Bow

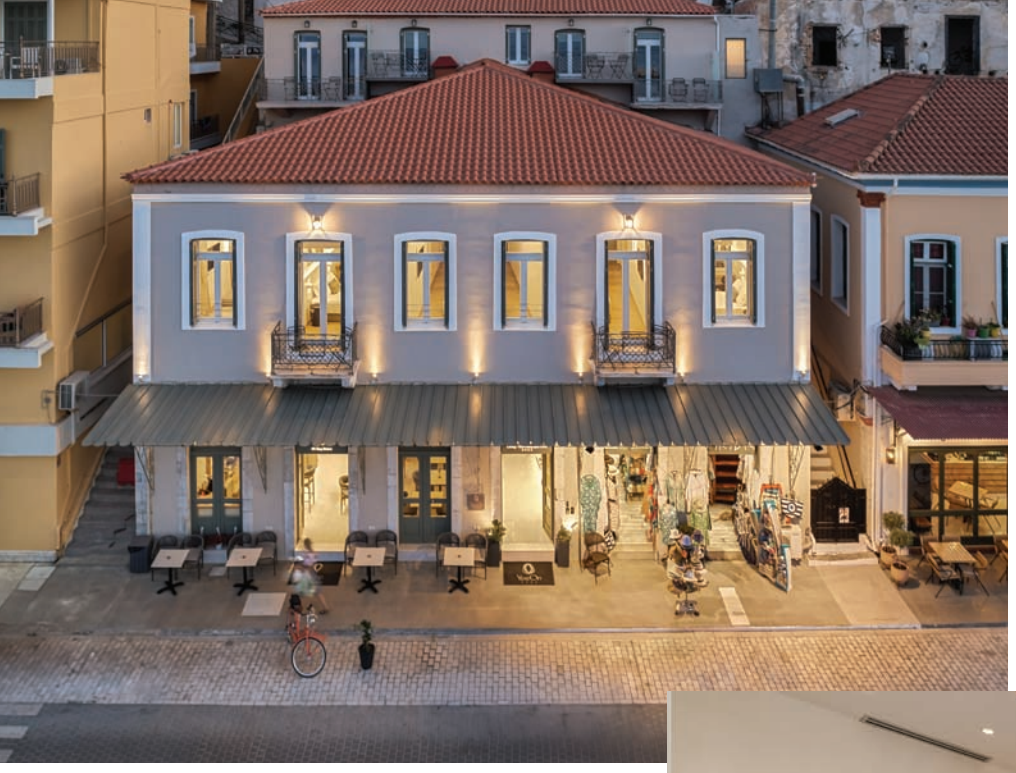

YeeOn

ΤΟ FEEL-GOOD ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΠΟΥ ΞΕΧΩΡΙΣΑΜΕ ΓΙΑ ΤΟ DESIGN ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΥ

Το παραθαλάσσιο Living-Well Boutique City Hotel 4 αστέρων, που έλειπε από την αρχοντική κωμόπολη του Γυθείου

Της **ΜΑΡΙΑΣ-ΙΩΑΝΝΑΣ ΣΙΓΑΛΟΥ**

Η **Μάνη το φθινόπωρο είναι μαγεία.** Πρόσφατα επισκεφτήκαμε το πανέμορφο Γύθειο, το γραφικό λιμάνι της Λακωνικής Μάνης, που με την περατζάδα του φέρνει μια νησιώτικη αύρα στην άκρη της Πελοποννήσου. Στο κέντρο του παραλιακού δρόμου ανακαλύψαμε ένα μικρό αρχιτεκτονικό διαμάντακι με το παράξενο όνομα **YeeOn**, που, όπως μάθαμε, είναι εμπνευσμένο από την ομηρική λέξη «γύον», που σημαίνει «γη». Το τετράστερο αυτό Living-Well Boutique City Hotel στεγάζεται σε ένα ιστορικό κτίριο παραδοσιακής αρχιτεκτονικής του 19ου αιώνα, στο οποίο λειτουργούσε επί δεκαετίες η Εμπορική Λέσχη του δημοφιλούς προορισμού.

Οικογενειακή επιχείρηση το YeeOn, πέρασε τα τελευταία χρόνια στην εγγονή του ιδιοκτήτη, **Μάρθα Ζαφειράκου**, που με τον σύζυγό της, **Πάνο Ματθαίο**, αποφάσισαν να το μεταμορφώσουν σε ένα υψηλής ποιότητας eco-friendly αισθητικής ξενοδοχείο, αφού το ανακαινίσουν πλήρως ώστε να καλύπτει απόλυτα τις σύγχρονες ανάγκες διαμονής. *«Η ιδέα ήταν, μέσα από μια νέα, υψηλών προδιαγραφών εμπειρία φιλοξενίας, να συμβάλουμε όχι μόνο στην ποιότητα ζωής των ενοίκων, αλλά και στην εικόνα και τη ζωή της πόλης του Γυθείου, φέρνοντας στο κέντρο της ένα ξενοδοχείο που στοχεύει στην άνεση, την ευεξία, την ευζωία και τη χαλάρωση»*, λέει η ιδιοκτήτρια.

Την υλοποίηση του έργου επιμελήθηκε η αρχιτέκτων **Κατερίνα Πετρουλάκη**, του αρχιτεκτονικού γραφείου Petrulakis Architects Ε.Ε. Στόχος της, όπως μας είπε, ήταν *«η προστασία, συντήρηση, αποκατάσταση και τελικά ανάδειξη της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής του τόπου μέσα από ένα κτίριο που αποτελεί μάρτυρα της τοπικής οικιστικής φυσιογνωμίας του Γυθείου»*.

Η ανάδειξη των αρχιτεκτονικών στοιχείων έγινε τόσο μέσω της αποκάλυψης των πέτρινων φερόντων αρχιτεκτονικών στοιχείων του εσωτερικού του κτιρίου, όσο και μέσω της αποκατάστασης των νεοκλασικών προσόψεων. *«Διαχρονική αρχιτεκτονική είναι για μένα η αρχιτεκτονική που συνομιλεί με το σήμερα αλλά και με το παρελθόν. Που δεν στοχεύει στον εντυπωσιασμό, ο οποίος θα ξεπεραστεί σε λίγα χρόνια, αλλά διαθέτει το όραμα και την ποιότητα ώστε να σταθεί σε βάθος χρόνου»*, εξηγεί η Κατερίνα Πετρουλάκη.

Ο ποιοτικός εξωτερικός σχεδιασμός του YeeOn εναρμονίζεται τέλεια με το living-well concept των εσωτερικών χώρων. Έτσι, μετά τη ριζική ανακαίνιση του κτιρίου, διαμορφώθηκαν οι εσωτερικοί χώροι: ο χώρος της υποδοχής και του πρωινού στο ισόγειο, από τον οποίο ένα υπερσύγχρονο ασανσέρ οδηγεί τους επισκέπτες στα δωμάτια, στον Α΄ και Β΄ όροφο. Σε αυτό συνέβαλε καθοριστικά η **Αγγελική Αμπελιώτη**, του γραφείου εσωτερικής αρχιτεκτονικής Smart Interiors, η οποία ανέλαβε τον σχεδιασμό και την εσωτερική διακόσμηση του ξενοδοχείου. Τα κομψά δωμάτια –Superior, Deluxe, Comfort ή Cave Room– είναι σχεδιασμένα και επιπλωμένα στην εντέλεια για να σου φτιάχνουν τη διάθεση και να σε βάζουν σε ένα περιβάλλον οικείο, σαν κάπου να το έχεις ξαναδεί, αλλά την ίδια στιγμή μοναδικό. Διαθέτουν όλα ιδιωτική καμπίνα χαμάμ, coffee & tea making corner –γιατί η καλή μέρα απ' το πρωί φαίνεται– και φωτεινές γωνιές ανάγνωσης και εργασίας για τους bleisure travelers. Το καλύτερο δε είναι πάντα η μοναδική, απρόσκοπτη θέα στη θάλασσα. Εμβληματική του χαρακτήρα του boutique city hotel είναι η θολωτή πέτρινη αίθουσα με την εσωτερική πισίνα-jacuzzi στη «σκιά» του γρανιτένιου βράχου, για το τέλειο ριλάξ. Η αίσθηση ηρεμίας και αποφόρτισης απογειώνονται με τη σάουνα και ένα χαλαρωτικό μασάζ κατόπιν ραντεβού. Η εμπνευσμένη interior designer επέλεξε φυσικά υλικά και στοιχεία, όπως πέτρα, ξύλο, ψάθινα φωτιστικά, και γήινα χρώματα, όπως το διαχρονικό και μοντέρνο sage, που αποπνέουν ηρεμία και συνδέουν τον επισκέπτη με το φυσικό περιβάλλον. *«Η επιλογή του πράσινου της ελιάς για τα εξωτερικά και εσωτερικά κουφώματα εναρμονίζεται πλήρως με τη φύση της Μάνης»*, μας λέει.

Αυτό είναι το YeeOn. Ένα αρχιτεκτονικό κόσμημα που εναρμονίστηκε πλήρως με το Γύθειο, όπου η ιστορία και η παράδοση συναντούν τη σύγχρονη ευεξία και την αυθεντικότητα της καλής ζωής. Ένα ξενοδοχείο που «μιλάει» στο μάτι και στην ψυχή. Δίνουμε υπόσχεση ότι θα επιστρέψουμε. Ποιος ξέρει, ίσως σας δούμε εκεί, να πίνετε το καφεδάκι σας με θέα τη θάλασσα, ενώ σχεδιάζετε να ανακαλύψετε την ιδιαίτερη φυσιογνωμία και κουλτούρα της Μάνης. ●

INFO ***YeeOn*** *Living-Well Boutique City Hotel | Βασ. Παύλου 33, Γύθειο | T: +30 27330 23452 | S: yeeonhotel.com | Virtual tour εδώ | FB: YeeOn Boutique City Hotel Gythio | IG: @yeeonboutiquecityhotelgythio*

ΔΩΣΤΕ ΝΕΑ ΠΝΟΗ ΣΤΟΥΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΧΩΡΟΥΣ ΜΕ ΤΗΝ **ECOSHADOW!**

Οι ιδανικές λύσεις για κάθε ανάγκη

Ονειρεύσαι για τον εξωτερικό χώρο του σπιτιού ή της επιχείρησής σου ένα makeover με κατασκευές και προϊόντα ανθεκτικά και όμορφα, όπως αυτά που είδες σε φωτογραφίες στο Instagram; Η αναζήτησή σου για προτάσεις και λύσεις που θα κάνουν πραγματικότητα τα όνειρά σου, ξεκινάει και τελειώνει στην **ECOSHADOW**, την οικογενειακή επιχείρηση που εξειδικεύεται στα προϊόντα διαμόρφωσης και διακόσμησης εξωτερικών χώρων, εδώ και δεκαετίες. Εδώ θα βρεις μια τεράστια ποικιλία και τις ιδανικές λύσεις σε καλαμωτές, φυλλωσιές, καφασωτά, φράχτες, τροπικά υλικά, γκαζόν και ξυλεία, με προσωπική εξυπηρέτηση βάσει των αναγκών σου, αδιαπραγμάτευτη ποιότητα και σεβασμό στο περιβάλλον.

Λύσεις Σκίασης & Περίφραξης

- Καλαμωτές, ξύλινα καφασωτά, πανιά HDPE και στρατιωτικού τύπου.
- Φυλλωσιές και συνθετικοί κάθετοι κήποι εξαιρετικής ποιότητας.

Αναβάθμιση Δαπέδου

- Deck εμποτισμού σε σανίδες ή έτοιμα πλακάκια (50x50cm / 100x100cm).
- Συνθετικός χλοοτάπητας υψηλής ποιότητας.

Επιλεγμένα Έπιπλα & Διακόσμηση

- Ξύλινα και ρατάν έπιπλα, ψάθες δαπέδου, στόρια μπαμπού.
- Μικροέπιπλα από ξύλο και ψάθα, για κάθε ανάγκη.

Ζαρντινιέρες & Ειδικές Κατασκευές

- Ξύλινες ζαρντινιέρες σε διάφορα μεγέθη.
- Ειδικές κατασκευές κατόπιν παραγγελίας.

Ψυχαγωγία για Όλη την Οικογένεια

- Αιώρες και είδη παιδικής χαράς, για μικρούς και μεγάλους!

Extra info: Εύκολη και γρήγορη παράδοση στον χώρο σου, με δυνατότητα τοποθέτησης για μια λύση «με το κλειδί στο χέρι».

INFO **Έκθεση: Λ. Εθνικής Αντιστάσεως 114, Άγιος Δημήτριος, 2109737268**
Κεντρικά και Διακίνηση: 21ο χλμ. Λ. Λαυρίου (3η Στάση Καρέλλα), Κορωπί, 2109730041,
www.ecoshadow.gr, Fb ecoshadow.gr

ECOSHADOW natural shadow systems & furniture

Home

120 ΕΝΩΜΕΝΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΠΙΠΛΟΥ

Το σπίτι στα καλύτερά του!

Κλείστε τα μάτια και φανταστείτε το σπίτι των ονείρων σας. Πώς θα θέλατε την κρεβατοκάμαρα, το σαλόνι, την κουζίνα, το δωμάτιο του παιδιού; Ό,τι κι αν περνάει από τη φαντασία σας, θα ζωντανέψει μπροστά στα μάτια σας στην έκθεση των **120 Ενωμένων Εργοστασίων Επίπλου**, με ιστορία από το 1980!

Σήμερα τα **120 Ενωμένα Εργοστάσια Επίπλου** βρίσκονται στην τρίτη γενιά και στα καλύτερά τους. Σε μία μόλις επίσκεψη, σε έναν άριστα διαμορφωμένο χώρο 1.700 τ.μ., θα συναντήσετε πολλούς διαφορετικούς σχεδιαστές, οι οποίοι θα είναι πρόθυμοι να λύσουν κάθε σας απορία, προσφέροντάς σας ποιότητα, ποικιλία, design για κάθε γούστο, αλλά και πραγματικά προσιτές τιμές.

Θα βρείτε καναπέδες, πολυθρόνες, τραπέζια μέσης και βοηθητικά, μπουφέδες και τραπεζαρίες, συνθέσεις, έπιπλα για την τηλεόραση, ολοκληρωμένες κρεβατοκάμαρες, έπιπλα για παιδικό και εφηβικό δωμάτιο, τραπέζια κουζίνας, ντουλάπες δωματίων, καναπέδες που γίνονται κρεβάτια, σε κλασικά και μοντέρνα σχέδια, φτιαγμένα με άριστης ποιότητας υλικά Ελλήνων κατασκευαστών.

Ποτέ η επίσκεψη σε μια έκθεση δεν ήταν μια τόσο εύκολη υπόθεση

Θα το έχετε ζήσει να μπείτε σε έναν πολυχώρο και να πρέπει να συμβουλευτείτε διάφορους χάρτες για να προσανατολιστείτε ή να χρειαστεί να διασχίσετε όλο τον χώρο για να φτάσετε εκεί που θέλετε. Στα 120 Ενωμένα Εργοστάσια Επίπλων τα πράγματα είναι απλά. Θα σας υποδεχθούν φιλόξενα και θα σας οδηγήσουν εκεί ακριβώς όπου θέλετε να πάτε. Διαφορετικά, θα περιηγηθείτε στον χώρο, όπου σε κάθε τμήμα θα βρείτε ανθρώπους του ίδιου του κατασκευαστή για να απαντήσουν σε κάθε σας ερώτημα. Μη διστάσετε να ζητήσετε ό,τι θέλετε. Μπορεί να θέλετε σε διαφορετικό χρώμα τον καναπέ που είδατε και φανταστήκατε στο σαλόνι σας. Γίνεται. Όλα μπορούν να γίνουν. Ακόμα και οι καλύτερες τιμές (που είναι έτσι κι αλλιώς value for money), αφού όταν συζητάς με τον ίδιο τον κατασκευαστή υπάρχουν πάντα τα περιθώρια για μια καλύτερη συμφωνία.

Κι αφού κάνατε τις αγορές σας; Μετά; Τα πράγματα εξακολουθούν να είναι απλά. Τα έπιπλά σας θα έρθουν στον χώρο σας, θα συναρμολογηθούν και θα γίνουν, πλέον, μέρος της καθημερινότητας και της ζωής σας, για να τα χαίρεστε εσείς και οι αγαπημένοι σας!

INFO **Η έκθεση των 120 Ενωμένων Εργοστασίων Επίπλου βρίσκεται στη Νέα Ερυθραία, στο 20ό χλμ. της Αθηνών-Λαμίας, στο ρεύμα προς Αθήνα και είναι ανοιχτή καθημερινά: Δευτέρα & Τετάρτη 10.00 με 15.00, Τρίτη, Πέμπτη & Παρασκευή 10.00 με 14.00 & 17.00 με 21.00, Σάββατο & Κυριακή 10.00 με 15.00**

ΚΑΝΑΠΕΣ

Το βασικό έπιπλο του σπιτιού σε σπέσιαλ εμφανίσεις

Της **ΛΕΝΑΣ ΜΕΝΔΡΗ**

INTERNI
Καναπές Sidemo της Eichholtz

IKEA
Τριθέσιος καναπές Stockholm

HOMAD
Σύστημα καναπέ Nobilis με διακοσμητικά μαξιλάρια πλάτης

CASA DI PATSI
Σύστημα καναπέ M.A.S.S.A.S. της Moroso

DAFI-DAFI
Μοντέρνος καναπές Bolzanito

NATUZZI ATHENS
Γωνιακός καναπές Memoria, σχέδιο Karim Rashid

ARMENIAKOS
Γωνιακός καναπές Liam της Bonaldo

KAVE HOME
Μοντέρνος καναπές Neom με ανάκλινδρο

INTERNI
Σύστημα καναπέ Same της Gervasoni, σχέδιο Federica Biasi

ELGRECO GALLERY
Μοντέρνος γωνιακός καναπές Pillo της Knoll

DAFI-DAFI
Καναπές Puff σε γεωμετρική φόρμα

120 ΕΝΩΜΕΝΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΠΙΠΛΟΥ
Γωνιακός καναπές Tori με μεταλλικά πόδια

DAFI-DAFI
Δερμάτινος γωνιακός καναπές Forward, με μαξιλάρια και ανακλινόμενη πλάτη

INTERNI
Καναπές με μεταλλικά πόδια

ROCHE BOBOIS
Καναπές διθέσιος Intemporel με μετακινούμενα στοιχεία

DAFI-DAFI
Μοντέρνος καναπές Bean sofa system

120 ΕΝΩΜΕΝΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΠΙΠΛΟΥ
Γωνιακός καναπές Prive με ανάκλινδρο

BURGUNDY

Το κόκκινο της Βουργουνδίας ομορφαίνει τα χειμωνιάτικα σπίτια

Της **ΛΕΝΑΣ ΜΕΝΔΡΗ**

INTERNI
Μοντέρνος μπουφές Hide & Seek της Gallotti & Radice

ISTIKBAL
Τριθέσιος καναπές Blanca

VITEX
Πλαστικό χρώμα τοίχου, σε μεγάλη γκάμα αποχρώσεων

DAFI-DAFI
Μοντέρνα πολυθρόνα Big Stool

ISTIKBAL
Μοντέρνα καπιτονέ πολυθρόνα Klinai

AREA DOMUS
Τραπεζαρία Albert της Kartell

DESIGN PLAZA
Πολυθρόνα με υποπόδιο Platner της Knoll

INTERNI
Φωτιστικό Caret από λακαριστό ατσάλι, σχέδιο Matteo Fogale

DAVRADOS
Πλακάκια μπάνιου

MOLTENI ATHENS
Μοντέρνος καναπές Paul της Molteni & Co, σχέδιο Vincent van Duysen

DEROS THE SHOP
Κρυστάλλινο βάζο Lady της Venini

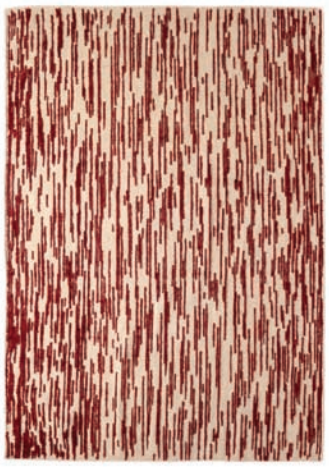

ASLANOGLOU CARPETS
Μάλλινο χαλί Doblecara της Nanimarquina, σχέδιο Ronan Bouroullec

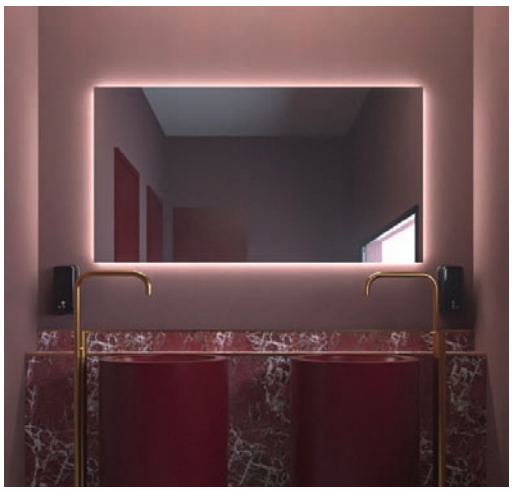

DAVRADOS
Μοντέρνος καθρέφτης μπάνιου

EL GRECO GALLERY
Βιβλιοθήκη πτυσσόμενη Joy της Zanotta, σχέδιο Achille Castiglioni

NEF-NEF HOMEWARE
Πάπλωμα Compose

GOLD FOR EVER

Χρυσές λεπτομέρειες για σπίτια που θέλουν να λάμπουν

Της **ΛΕΝΑΣ ΜΕΝΔΡΗ**

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ
Καπάκι βραστήρα Tea Rex της Alessi, σχέδιο Michael Graves

INTERNI
Επιτραπέζια πορσελάνινα βάζα Plissan glossy της Holaria

ΚΑΡΑΤΖΟΓΛΟΥ
Πορσελάνινο κηροπήγιο της Fornasetti

ROOM SERVICE
Πορσελάνινο διακοσμητικό κλειδί της Seletti

CASA DI PATSI
Φωτιστικό οροφής Dragon της Terzani

ROOM SERVICE
Επιτοίχιος καθρέπτης Tetris της Seletti

ROOM SERVICE
Επιτραπέζιο κηροπήγιο Monkos, σχέδιο Jaime Hayon για την Paola C

DESIGNISTHIS.GR
Μπουφές Lapiaz της Boca do Lobo,
λευκή λάκα και χρυσό

DAVRADOS
Πλακάκια τοίχου σε ψηφίδα LLuviaoro

ROOM SERVICE
Σετ πορσελάνινα φλιτζανάκια Melt down της Seletti

DAVRADOS
Πλακάκια τοίχου Calacatta Oro της Del Conca

LIGHT PLUS
Απλίκα οροφής Veli Aurea της Slamp

RESAIKOS
Καρέκλα τραπεζαρίας Saint Tropez της Calligaris

DESIGNISTHIS.GR
Τραπέζι Fortuna της Boca do Lobo

INTERNI
Φωτιστικό οροφής Lotus Gold της Design By Us

MYRAN SCANDINAVIAN DESIGN
Φωτιστικό επιτραπέζιο T-Lamp της Frama

ΤΑ **ΝΕΑ** ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Έξυπνες ιδέες και λύσεις για να ανανεώσετε το σπίτι σας

Της **ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ**

Νέα ζωή στους εξωτερικούς σας χώρους με την ECOSHADOW

Η επιχείρηση που εξειδικεύεται στα προϊόντα διαμόρφωσης και διακόσμησης εξωτερικών χώρων θα σας δώσει τη λύση που χρειάζεστε. Στην ECOSHADOW θα βρείτε μια τεράστια ποικιλία και τις ιδανικές λύσεις σε καλαμωτές, φυλλωσιές, καφασωτά, φράχτες, τροπικά υλικά, γκαζόν και ξυλεία, με την παράδοση να γίνεται γρήγορα στον χώρο σας, και με τη δυνατότητα τοποθέτησης. Δείτε τα προϊόντα από κοντά, στον χώρο της έκθεσης, ή από την ιστοσελίδα και τα social media της επιχείρησης. ***Έκθεση: Λ. Εθνικής Αντιστάσεως 114, Άγιος Δημήτριος, 2109737268, www.ecoshadow.gr, FB: ecoshadow.gr***

Egreeno: το νέο brand απορρυπαντικών και καλλυντικών

Η Egreeno ενσαρκώνει μια καινοτόμα φιλοσοφία στον καθαρισμό και την υγιεινή και συμπεριλαμβάνει την οικολογία, την υγεία όλων μας και την αλληλεγγύη. Ανακαλύψτε το Egreeno Eco με αιθέρια έλαια και υποαλλεργικά αρώματα, αλλά και το Egreeno Baby, χωρίς άρωμα, ιδανικά για μωρά, άτομα με αλλεργίες (ειδικά για ατοπική δερματίτιδα) και ιδιοκτήτες κατοικίδιων ζώων. Όλα τα προϊόντα Egreeno ECO και BABY μπορείτε να τα βρείτε σε επιλεγμένα καταστήματα και σούπερ μάρκετ και στο eshop της εταιρείας: ***www.egreeno.gr***, με παράδοση σε όλη την Ελλάδα.

Ανακαλύψτε τα έπιπλα Τηνιακός

Η εταιρεία Τηνιακός, με πάνω από 40 χρόνια εμπειρίας, εξειδικεύεται στην κατασκευή επίπλων υψηλής ποιότητας που συνδυάζουν τον εξαιρετικό σχεδιασμό με την αντοχή και τη λειτουργικότητα. Σε πέντε μοντέρνους εκθεσιακούς χώρους σε Νέα Ιωνία, Χαλάνδρι, Νίκαια, Ηλιούπολη και Ίλιον, μπορείτε να δείτε από κοντά τις συλλογές και να επιλέξετε ανάμεσα σε πλήθος σχεδίων και αποχρώσεων. Με ευέλικτες επιλογές πληρωμής, αλλά και μεταφορά και τοποθέτηση των επίπλων με μέσα της εταιρείας, που εξασφαλίζουν άμεση παράδοση χωρίς καθυστερήσεις. ***Τηλεφωνικό κέντρο: 2102812600, www.tiniakos.gr***

Έξυπνες λύσεις για τέλειο καθάρισμα από την Kärcher

Έξυπνες λύσεις για το καθάρισμα, τόσο που αυτό να γίνεται παιχνιδάκι, προσφέρει η Kärcher. Θα αγαπήσετε τις ηλεκτρικές σκούπες VC, ξεχνώντας καλώδια και πρίζες, φτάνοντας σε κάθε σημείο του σπιτιού χωρίς περιορισμούς. Τσεκάρετε, επίσης, τους ατμοκαθαριστές (χωρίς χημικά) που απομακρύνουν το 99,999% των ιών και το 99,99% των βακτηρίων, αλλά και το σύστημα ατμού κάθετου σιδερώματος με το οποίο μπορείτε να φρεσκάρετε και να ισιώνετε τα ρούχα σας σε χρόνο μηδέν!

Old Times chalk paints από την Cosmo Chrome

Ανακαλύψτε τα Old Times χρώματα κιμωλίας και μεταμορφώστε κάθε εσωτερικό ή εξωτερικό χώρο! Δεν χρειάζονται γνώσεις, μόνο φαντασία και δημιουργικότητα, για να ανανεώσετε και να κάνετε αγνώριστα τα έπιπλά σας (κουζίνας, μπάνιου, ντουλάπες, τραπέζια κ.λπ.), τα πατώματα, τις σκάλες, τους τοίχους, τα κουφώματα (εξωτερικά και εσωτερικά). Χωρίς διαλύτες και αμμωνία, είναι φιλικά προς το περιβάλλον και προσφέρουν αμέτρητες δυνατότητες για DIY projects! ***37ο χλμ. Νέας Εθνικής Οδού Αθηνών - Κορίνθου, 2296080796, 2296081564, www.cosmochrome.com, FB: cosmochromepaints, INSTA: cosmochromeltd***

Το χρώμα της χρονιάς 2025 από τη Vitex: αποχρώσεις της Γης

Το April Love της Vitex, το χρώμα του πηλού, αποτελεί το βασικό χρώμα για το 2025. Αποτυπώνει κάτι το αρχέγονο, κάτι που μας αγγίζει βαθιά στην ψυχή. Ο πηλός είναι υλικό δημιουργίας αλλά και μεταμόρφωσης. Εκτός του April Love, ως συμπληρωματικά χρώματα της χρονιάς έχουμε τις αποχρώσεις των βότσαλων, της άμμου και του ουρανού που χάνεται στο νερό. Η παλέτα του 2025 στοχεύει στη δημιουργία οικείας ατμόσφαιρας, οπότε ταιριάζουν επίσης οι αποχρώσεις των χάλκινων και γκρι τόνων που λειτουργούν από κοινού αλλά και ξεχωριστά. Ας ανανεώσουμε τους χώρους μας, ας ανανεώσουμε εμάς τους ίδιους.

ATHENS voice

follow @athensvoice on

Instagram

tag your pics with
#athensvoice to be featured

Hotel Projects and Private Residences
Visit us and join us!

FESSA

Κάθε Χαλί μας,
Μοντέρνο ή Κλασσικό
έχει μία θαυμαστή
ιστορία να σας πει!
Θαυμάσια σχέδια
και υλικά,
θαυμάσια Χαλιά!

CARPETS & RUGS

Μάρθα Γραμμενίδου
Νίκος Φέσσας

Έκθεση Αθηνών
Hotel Theoxenia Palace
15-26/11/2024
Φιλαδελφέως 2 - Κηφισιά
Τ. 210 6233622
Τ. 6945 492313

Καθημερινά 10:00 - 21:00
Είσοδος Δωρεάν

THESSALONIKI SHOP 1:
8, PLOUTARCHOU STR.,
ARISTOTELOUS SQUARE
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ 8,
ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
Τ. +30 2310 222406
Μ. +30 6945 492313

THESSALONIKI SHOP 2:
89, MITROPOLEOS STR
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 89
Τ. +30 2310 240415,
Μ. +30 6945 377780

Fessacarpets.gr
info@fessacarpets.gr
Fessa Carpets & Rugs
Fessacarpets

επιπλα ΤΗΝΙΑΚΟΣ®
Για μια ολόκληρη ζωή

INFO
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ-ΝΙΚΑΙΑ-ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ-ΙΛΙΟΝ
Τηλ. Κέντρο: 2102812600, tiniakos.gr Fb epiplatiniakos Insta epipla_tiniakos

Look

Επιμέλεια:
ΜΑΡΙΑ-ΙΩΑΝΝΑ ΣΙΓΑΛΟΥ

ROTATE
Φλοράλ μίνι φόρεμα με κεντήματα €340

TEZENIS
Σουτιέν balconette και
σλιπ Shiny Essential Miami €18,99 και €7,99

LUISA WORLD
Τσάντα ALAÏA laser-cut δερμάτινη τσάντα €1.950

CALZEDONIA
Ημιδιαφανές καλσόν
50 Den, με ντεγκραντέ
όψη €14,95

LALAOUNIS
Σκουλαρίκια Chiwara με διαμάντια σε χρυσό 18k

NORMA FASHION ALLEY
Σακάκι Mystic blazer €170

MOLTON BROWN
Αφρόλουτρο limited edition
Fiery Pink Pepper 400ml €48

Το χρώμα του κρασιού, το πιο παθιασμένο χρώμα της σεζόν

MANGO
Τακούνια από βελούδο €45,99

SWATCH
Ρολόι Thru The
Crown Glass €85

GLAMAZON

Viva la «DIVA!»

Η λαμπερή έκθεση, που αποτυπώνει τη διαχρονική κομψότητα και τη δημιουργική ευρηματικότητα της ιταλικής βιομηχανίας κοσμήματος, στο Μουσείο Κοσμήματος Ηλία Λαλαούνη

Της **ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ**

Λαμπερή κοσμοπολίτισσα, ταξίδεψε σε περισσότερες από δέκα χώρες μέσα σε τρία χρόνια. Φέτος η «DIVA!» κάνει στάση στην Αθήνα, έως τις 31 Δεκεμβρίου, στο σπουδαίο **Μουσείο Κοσμήματος Ηλία Λαλαούνη** –ένα από τα ελάχιστα μουσεία του είδους του στον κόσμο–, που φιλοξενεί την επιτομή του ιταλικού κοσμήματος στον χώρο περιοδικών εκθέσεών του.

Η έκθεση, με τον πλήρη τίτλο *«DIVA! Italian Glamour in Fashion Jewellery»*, είναι αφιερωμένη στην κοσμηματοποιία μόδας, παρουσιάζοντας τη διαχρονική κομψότητα και δημιουργική ευρηματικότητα της ιταλικής βιομηχανίας κοσμήματος. Με πάνω από 200 κοσμήματα από τη δεκαετία του 1950 έως σήμερα, η έκθεση διερευνά τη συμβολή των Ιταλών σχεδιαστών –Gucci, Dolce & Gabbana, Armani, MiuMiu, Valentino, Coveri– και ανεξάρτητων δημιουργών στον χώρο της μόδας, επιδεικνύοντας τον διαρκή διάλογο μεταξύ παράδοσης και καινοτομίας. Τα «κοσμήματα ένδυσης», ήτοι τα φίνα φο μπιζού, που διακρίνονται για την υψηλή αισθητική τους, δημιουργήθηκαν από Ιταλούς σχεδιαστές και φορέθηκαν από σπουδαίες ντίβες.

Επιμελήτρια της έκθεσης είναι η καθηγήτρια σχεδιασμού κοσμήματος στο Πολυτεχνείο του Μιλάνου και διευθύντρια του Μουσείου Κοσμήματος στη Βιτσέντσα, **δρ. Άλμπα Καπελιέρι**. Μαζί με την ομάδα της, η δρ. Καπελιέρι αναδεικνύει πως η ποιότητα των κοσμημάτων μόδας δεν εξαρτάται αποκλειστικά από πολύτιμα υλικά, αλλά και από τη δημιουργική αξία της καλλιτεχνίας και της δεξιοτεχνίας.

Η γιορτή του «Made in Italy» συνδέει τη μόδα με την κοινωνική εξέλιξη, αποτυπώνοντας τη μεταβαλλόμενη εικόνα των γυναικών μέσα από κομμάτια που ενσωματώνουν πολιτιστικές αξίες και την ιταλική αισθητική. Η συλλογή περιλαμβάνει τόσο vintage όσο και σύγχρονες δημιουργίες, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην καινοτομία των σχημάτων και την προσεκτική χρήση των υλικών. Η έκθεση, η οποία έχει περιοδεύσει σε διάφορες πόλεις ανά τον κόσμο, πραγματοποιείται με την υποστήριξη του Υπουργείου Εξωτερικών και Διεθνούς Συνεργασίας της Ιταλίας, σε συνεργασία με το Πολυτεχνείο του Μιλάνου και την Ιταλική Πρεσβεία στην Αθήνα.

Εγκαινιάζοντας την *«DIVA! Italian Glamour in Fashion Jewellery»*, ο Ιταλός πρέσβης, **Paolo Cuculi**, δήλωσε *«πραγματικά ευτυχής που μπορούμε τώρα να παρουσιάσουμε αυτή τη σημαντική μαρτυρία της ιταλικής τέχνης του κοσμήματος ένδυσης και στο ελληνικό κοινό. Το να το κάνουμε εδώ, σε έναν αληθινό ναό του διεθνούς κοσμήματος, όπως το Μουσείο Κοσμήματος Ηλία Λαλαούνη, και σε μια χώρα όπως η Ελλάδα, που όλοι θεωρούμε γενέτειρα της ίδιας της έννοιας της ομορφιάς και της αρμονίας, είναι μεγάλη τιμή»*.

Η Ιωάννα Λαλαούνη, διευθύντρια του μουσείου, τόνισε τη σημαντικότητα της παρουσίας της έκθεσης στο μουσείο, η οποία *«αναδεικνύει τη μακρόχρονη ιστορία και παράδοση της γείτονος χώρας, που τεκμηριώνει την πολιτιστική σημασία του ιταλικού κοσμήματος και της μόδας, κατοχυρώνοντας κυρίαρχο ρόλο στον τομέα της εκπαίδευσης, του σχεδιασμού, της παραγωγής και του υλικού πολιτισμού»*.

Η επίσημη... ντίβα της έκθεσης δεν είναι άλλη από την απαστράπτουσα **Σοφία Λόρεν** σε εκτυφλωτικό κόκκινο φόντο. Η απόλυτη DIVA!

INFO ***Μουσείο Κοσμήματος Ηλία Λαλαούνη***
Καλλισπέρη 12, Αθήνα, έως 31 Δεκεμβρίου
www.lalaounis-jewelrymuseum.gr/el - www.divaexhibition.com

© MICHELANGELO KARAGEORGIOU

Η υψίφωνος Βασιλική Καραγιάννη στο ΜΕΓΑΡΟ

Μια βραδιά γεμάτη αριστουργήματα του διεθνούς ρεπερτορίου

Η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών - Ορχήστρα in Residence του **Μεγάρου Μουσικής Αθηνών** συναντά τη διεθνούς φήμης υψίφωνο **Βασιλική Καραγιάννη**, σε μια μοναδική συναυλία υπό τη μουσική διεύθυνση του **Στάθη Σούλη**. Η βραδιά περιλαμβάνει σπουδαία έργα του παγκόσμιου ρεπερτορίου. Πιο συγκεκριμένα, από τις μουσικές επιλογές ξεχωρίζουν δύο σημαντικά έργα για σοπράνο: η **Vocalise** από τις *«Δεκατέσσερις Ρομάντσες»* (1915) του **Σεργκέι Ραχμάνινοφ**, μια μελωδία που η φωνή μπορεί να ερμηνεύσει πάνω σε οποιοδήποτε φωνήεν, και το *«Κοντσέρτο για σοπράνο και ορχήστρα»* του **Ράινχολντ Γκλιέρ**, που αφιερώνεται εξ ολοκλήρου στη φωνή ως σολιστικό όργανο. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει επίσης τη μουσική τού **Εντβαρντ Γκρηγκ** για το πρώτο σκηνικό ανέβασμα του *«Πέερ Γκυντ»*, το έργο που έγραψε ο **Ίψεν** βασισμένο σε σκανδιναβικό λαϊκό παραμύθι. Η βραδιά κλείνει με τη *«Σουίτα»* από το μπαλέτο *«Το πουλί της φωτιάς»* (εκδοχή 1945) τού **Ιγκορ Στραβίνσκι**, έργο που εκτόξευσε τη φήμη τού συνθέτη στο Παρίσι το 1910. - Νίκη-Μαρία Κοσκινά

INFO *Παρασκευή 15 Νοεμβρίου, 20.30*
Αίθουσα Χρήστος Λαμπράκης, 2107282333, megaron.gr

Επιλογές

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Της **ΝΙΚΗΣ-ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΣΚΙΝΑ**

Θέατρο, μουσική, εκθέσεις, προβολές. Πολιτιστικές προτάσεις που μας ιντριγκάρουν αυτό το επταήμερο

© JOE MARTINEZ

1 Ο Monty Alexander στο Μέγαρο

Ο πολυβραβευμένος τζαζίστας έρχεται στην Ελλάδα για μία μόνο βραδιά μαζί με τους δύο μουσικούς του, για να παρουσιάσει τη νέα του δισκογραφική δουλειά *«D-Day»*. Ο δίσκος αυτός αφορά τόσο τα 80 χρόνια από την επέτειο της απόβασης στη Νορμανδία όσο και τα 80 χρόνια της ζωής του. Παράλληλα, θα μοιραστεί με το κοινό τις αξέχαστες εμπειρίες του από τις συναντήσεις του με θρύλους της τζαζ όπως οι Λούις Άρμστρονγκ, Ντιουκ Έλινγκτον, Μάιλς Ντέιβις, Τόνι Μπένετ και Φρανκ Σινάτρα. Τέλος, θα μεταφέρει επί σκηνής τους ρυθμούς και τις μελωδίες της πατρίδας του, της Τζαμάικα.
Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, 14 Νοεμβρίου

©ΕΛΙΝΑ ΓΙΟΥΝΑΝΑΗ

2 Μεμοράντουμ: μια κωμωδία για τη γραφειοκρατία

Το κείμενο του Τσέχου θεατρικού συγγραφέα αλλά και πολιτικού Βάτσλαβ Χάβελ ανεβαίνει από την ομάδα **The Young Quill**, σε σκηνοθεσία **Αικατερίνης Παπαγεωργίου**. Βρισκόμαστε σε έναν δημόσιο οργανισμό. Οι Αρχές επιβάλλουν στους εργαζόμενους μια τεχνητή, ακατάληπτη γλώσσα, από την οποία απουσιάζει κάθε συναισθηματισμός. Έναν κυκεώνα γραφειοκρατικών εντολών, στον οποίο εξαναγκάζουν τους ανθρώπους να υπακούσουν. Θα καταφέρει κάποιος να επιβιώσει απ' όλα αυτά δίχως να αφομοιωθεί από το σύστημα; *Θέατρο Μπέλλος, από 14 Νοεμβρίου*

©ΕΛΙΝΑ ΓΙΟΥΝΑΝΑΗ

3 Κωνσταντίνε Μαρκουλάκη, τι συμβαίνει στο διπλανό δωμάτιο;

Βρισκόμαστε στη βικτοριανή Νέα Υόρκη, λίγο μετά την εφεύρεση του ηλεκτρισμού. Ο δρ. Γκίβινγκς, ένας ψυχίατρος, ανακαλύπτει τον τρόπο να γιατρέψει τη – γυναικεία κυρίως – υστερία, με τη βοήθεια μιας ηλεκτρικής συσκευής. Είναι η πρώτη φορά που μεταφέρεται στην Ελλάδα το βιβλίο της Sarah Ruhl, σε σκηνοθεσία **Κωνσταντίνου Μαρκουλάκη**. Στους πρωταγωνιστικούς ρόλους ο ίδιος και η Γαλήνη Χατζηπασχάλη, ενώ ενδέχεται να γίνει διπλή διανομή όταν οι αρχικοί πρωταγωνιστές, Άκης Σακελλαρίου και Νάντια Κοντογεώργη, αναρρώσουν από τα ατυχήματά τους. *Θέατρο Βρετάνια, από 15 Νοεμβρίου*

«Installation», Κατερίνα Στεφανιδάκη

4 Ποιο είναι το Safe ground της Κατερίνας Στεφανιδάκη;

Μια μεγάλου μεγέθους εγκατάσταση, που αναπαριστά ένα πεδίο διαδοχικών εκρήξεων, προσκαλώντας τον θεατή να περιηγηθεί μέσα από διαδαλώδεις διαδρομές. Η τρίτη ατομική έκθεση της **Κατερίνας Στεφανιδάκη** μελετά τον χρόνο και την κίνηση που περιέχονται σε μια εικόνα, χρησιμοποιώντας υλικά που προέρχονται από το δέντρο. Χαρτί, ξύλο, χαρτόνι και κάρβουνο συνδυάζονται για να δημιουργήσουν δυναμικές και άμεσες συνθέσεις, εκφράζοντας την αλληλεπίδραση των στοιχείων του φυσικού κόσμου. Η έκθεση περιλαμβάνει σχέδια, μακέτες και οπτικοακουστικό υλικό. *Zoumboulakis Gallery, 14 Νοεμβρίου έως 7 Δεκεμβρίου*

Τα ανθρωπάκια του Γαΐτη

«Κολλάζ» Γαβριέλλα Σίμωσι,

5 Γιάννης Γαΐτης vs Γαβριέλλα Σίμωσι στην Γκαλερί Σκουφά

Στο πλαίσιο της έναρξης λειτουργίας του Μουσείου Γαΐτη - Σίμωσι στην Ίο και της συμπλήρωσης 40 ετών από τον θάνατο του Γιάννη Γαΐτη, η Γκαλερί Σκουφά παρουσιάζει μια ξεχωριστή έκθεση αφιερωμένη στους δύο καλλιτέχνες. Ο Γιάννης Γαΐτης, ένας από τους πρωτοπόρους του μεταπολεμικού μοντερνισμού στην Ελλάδα, είναι διάσημος για τα χαρακτηριστικά «ανθρωπάκια» του, τα οποία αποτελούν σύμβολο της μαζικοποίησης του ανθρώπου. Η Γαβριέλλα Σίμωσι, σημαντική γλύπτρια της εποχής, δημιουργούσε έργα με έντονη ποιητικότητα και συμβολισμό. Η έκθεση περιλαμβάνει πρώιμα έργα του Γαΐτη από την περίοδο 1947-48, λάδια σε μουσαμά, κατασκευές και κεραμικές προτομές, καθώς και κολάζ και γλυπτά της Σίμωσι από το 1977-78.
Skoufa Gallery, 14 Νοεμβρίου έως 14 Δεκεμβρίου

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Ν., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο **avguide@athensvoice.gr**

©ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

6 Περιμένοντας τον Γκοντό, του Θωμά Μοσχόπουλου, στο Πόρτα

Το κυνήγι του χρόνου που περνά και χάνεται εξερεύνα το κλασικό κείμενο του Μπέκετ που ανεβαίνει στο Θέατρο Πόρτα, σε σκηνοθεσία **Θωμά Μοσχόπουλου**. Εδώ ο σκηνοθέτης επιλέγει νεαρούς ηθοποιούς να ενσαρκώσουν τους ρόλους, για να τονίσει τη διαχρονικότητα του κειμένου αυτού στην Ελλάδα του σήμερα. Έτσι, η παράσταση αποτελεί ένα σχόλιο για τα αδιέξοδα της νέας γενιάς, που βρίσκεται καθηλωμένη από καταστάσεις προτού ξεκινήσει τη ζωή της. Το εντυπωσιακό άχρονο σκηνικό αλλά και τα κοστούμια των ηρώων έχει επιμεληθεί ο Βασίλης Παπατσαρούχας. *Θέατρο Πόρτα, από 15 Νοεμβρίου*

©ΚΙΚΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

7 Μια μοντέρνα Άννα Καρένινα από την ομάδα ΠΥΡ

Μια διαφορετική προσέγγιση του κλασικού κειμένου του Τολστόι έρχεται να μας προτείνει η θεατρική **ομάδα ΠΥΡ**, ανασυνθέτοντας την *«Άννα Καρένινα»* με τρεις ηθοποιούς, σε σκηνοθεσία της **Ιώς Βουλγαράκη**. Μέσα από τις παράλληλες ιστορίες της Άννας και του Λέβιν, οι ήρωες αναζητούν την ελευθερία τους σε έναν κόσμο που επιβάλλει αυστηρούς κανόνες. *Θέατρο Θησείον, από 15 Νοεμβρίου*

©ΦΩΤΗΣ ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ

8 Τανκ/Όλη νύχτα εδώ: Μια επετειακή παράσταση για το Πολυτεχνείο

Το έργο *«Όλη νύχτα εδώ»* του Ιάσονα Χανδρινού, βασισμένο σε ντοκουμέντα, μαρτυρίες και αρχειακό υλικό, επιστρέφει επί σκηνής για μία μόνο επετειακή παράσταση, από την **ομάδα RMS Mataroa**, σε σκηνοθεσία **Μάνου Βαβαδάκη**. Μουσικά αποσπάσματα και δραματοποίηση μαζί με αφήγηση φανερώνουν πως η προσωπική εμπειρία, όταν μεταφέρεται στις μεταγενέστερες γενιές, συνθέτει μια πληρέστερη εικόνα της Ιστορίας και καταφέρνει να αφυπνίζει αξίες όπως η αλληλεγγύη, η ενσυναίσθηση και η ελευθερία. *Θέατρο Τέχνης Κάρολος Κουν, 17 Νοεμβρίου*

9 5 ακόμη θεατρικές πρεμιέρες

Πρεμιέρα στις 14 Νοεμβρίου κάνει και η *«Μαύρη Σαμπούκα-FINALE»*, μια κωμωδία που επιστρέφει για τρίτη και τελευταία χρονιά στο Θέατρο Πόλη-Δάνης Κατρανίδης, σε σκηνοθεσία του **Τόλη Παπαδημητρίου**. Την ίδια μέρα ξεκινά στο Θέατρο Κάτια Δανδουλάκη ο *«Αόρατος Επισκέπτης»*, σε σκηνοθεσία **Σοδίας Σπυράτου**. Στις 18 Νοεμβρίου αρχίζει να παίζεται το έργο *«Όνειρα Γλυκά»* στο Θέατρο Πόλη, σε σκηνοθεσία **Μάξιμου Μουμούρη**. Τέλος, στις 20 Νοεμβρίου έχει πρεμιέρα στο Θέατρο Χώρα *«Η γραμμή του ορίζοντος»*, σε σκηνοθεσία **Γιώργου Παύλου**, καθώς και *«"Ο άνθρωπος ελέφαντας"- έτσι τον είπαν»* στο Άνεσις, σε σκηνοθεσία του **Δημήτρη Αγιοπετρίτη-Μπογδάνου**.

©ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΡΙΚΟΣ

«Όνειρα γλυκά» στο θέατρο Πόλη

10 Η Βιολέτα Ίκαρη σε μια μοναδική μουσική βραδιά στον Σταυρό του Νότου

Η γνωστή ερμηνεύτρια έρχεται για μία μόνο βραδιά να μας ταξιδέψει από τα διαχρονικά λαϊκά τραγούδια των μεγάλων δημιουργών μέχρι τις πιο σύγχρονες επιτυχίες της, με σκοπό να αναδείξει όσα μας ενώνουν και μας δένουν. Με τον τίτλο *«Νέα σοδειά»*, η συναυλία είναι αφιερωμένη τόσο στα νέα της κομμάτια όσο και στα παλιότερά της. Μια βραδιά γεμάτη μουσική, αναμνήσεις και συναισθηματική φόρτιση. Τη σκηνοθεσία και τη μουσική επιμέλεια της βραδιάς έχει αναλάβει ο **Πάνος Σουρούνης**. *Σταυρός του Νότου, 15 Νοεμβρίου, στις 22:00*

©ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

11 Η Μεταμόρφωση του Κάφκα για πέμπτη χρονιά στο Olvio

Η Σίσσυ Δούντσιου έχει αναλάβει έναν ερμηνευτικό άθλο που καθηλώνει τους θεατές, σ' αυτή τη μεταφορά της *«Μεταμόρφωσης»* του Κάφκα στο θεατρικό σανίδι, σε σκηνοθεσία **Τάσου Σαγρή**. Το ίδρυμα Franz Kafka Society της Πράγας χαρακτήρισε τη συγκεκριμένη παράσταση ως μία από τις *«σημαντικότερες θεατρικές επιτελέσεις έργου του Κάφκα στην παγκόσμια ιστορία»*. Το έργο αποκαλύπτει τα ερείπια της ζωής που κρύβονται μέσα μας και μας προειδοποιεί πως όποιος δεν υπακούει στις εντολές του συστήματος μετατρέπεται αυτόματα σε παράσιτο. *Olvio, από 16 Νοεμβρίου*

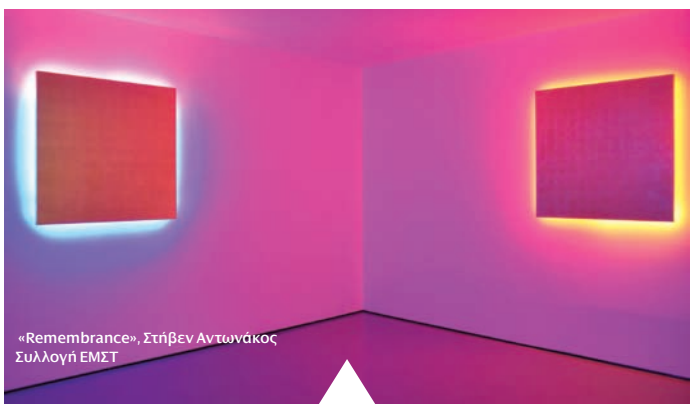

«Remembrance», Στήβεν Αντωνάκος Συλλογή ΕΜΣΤ

12 Αδειάζει, γεμίζει το φως, στο Ίδρυμα Θεοχαράκη

Με έργα 17 διακεκριμένων και νεότερων καλλιτεχνών, η νέα έκθεση στο Ίδρυμα Θεοχαράκη εξετάζει τη σημασία του φωτός στην τέχνη. Μέσα από εγκαταστάσεις, ζωγραφική, γλυπτική και φωτογραφία, οι δημιουργοί διερευνούν το φως από τη μεταφυσική του διάσταση μέχρι την καθημερινή του παρουσία, από τη δεκαετία του '60 έως σήμερα. Παράλληλα, τιμούνται σπουδαίοι καλλιτέχνες, όπως οι Τάκης, Χρύσα και Μπουτέας, ενώ δημιουργούνται συνδέσεις των καλλιτεχνικών πρακτικών με τις κοινωνικές και ιστορικές συνθήκες της εποχής. Η έκθεση αποτελεί συν-επιμέλεια του διευθυντή εικαστικού προγράμματος του Ιδρύματος Θεοχαράκη, **Τάκη Μαυρωτά**, και του επιμελητή του ελληνικού περιπτέρου της φετινής Μπιενάλε της Βενετίας, **Πάνου Γιαννικόπουλου**. *Ίδρυμα Θεοχαράκη, από 20 Νοεμβρίου*

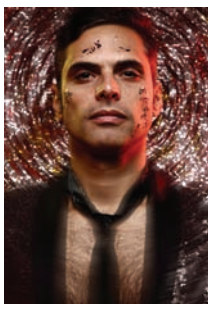

13 Γιώργος Παπαγεωργίου με Polkar και ΚώΓιαΜαν στο Κύτταρο

Ο ηθοποιός-περφόρμερ που έγινε μουσικός, έρχεται με το χαρακτηριστικό του στιλ να παρουσιάσει τα νέα του τραγούδια, καθώς και επιτυχίες και αποτυχίες από τη δεκαετή πορεία των **Polkar**. Θα προσφέρει μια εκρηκτική βραδιά με τον νέο του ήχο, θα τραγουδήσει λαϊκά και θα χορέψει με τον αυτοδίδακτο τρόπο του, προκαλώντας θαυμασμό. Μια βραδιά που θα... αυτοκαταστραφεί μετά το τέλος της συναυλίας! Παράλληλα, στις 16 Νοεμβρίου έρχονται για μια βραδιά οι **ΚώΓιαΜαν** για να παρουσιάσουν τον επερχόμενό τους δίσκο. Με τον χαρακτηριστικό τους ήχο, που συνδυάζει την παραδοσιακή ελληνική μουσική με ροκ και ηλεκτρονικές επιρροές, θα ξεσηκώσουν το κοινό με την ένταση και την ενέργεια που τους διακατέχει. Μαζί τους special guests και πολλές εκπλήξεις. *Κύτταρο, 15 Νοεμβρίου*

Επιμέλεια:
ΝΕΝΕΛΑ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Arizona Dream

Ολοκαίνουργιο καφενείο στον πεζόδρομο της Αγίας Ζώνης

Οικονομικό και πεντανόστιμο, αυτό ακριβώς που θέλαμε για τα παρεΐστικα ραντεβού μας

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ**

Το καφενείο είναι κλειστό με μαζεμένα τα τραπεζάκια του, ωστόσο φωτισμένο. Μέσα, φαίνονται η Στέλλα και η μαμά της, η Λευκή, που αυτή τη στιγμή μαγειρεύει στη μικρή κουζίνα. Πριν σπρώξω την πόρτα, κλέβω μια στιγμή για να τις χαζέψω. Είναι όμορφες, χαμογελαστές, μοιάζουν τρυφερές. Νιώθω σαν να παρατηρώ μια οικογένεια στην κουζίνα του σπιτιού της. Όταν πια ανοίγω την πόρτα, αυτή η αίσθηση γιγαντώνεται και είναι το πρώτο πράγμα που μου κάνει εντύπωση: το Arizona Dream, το ολοκαίνουργιο καφενείο στον πεζόδρομο της Αγίας Ζώνης, μυρίζει σαν... σπίτι. Είναι η μυρωδιά του ζεστού, απόλυτα κι εντελώς σπιτίσιου γεύματος, που τώρα ετοιμάζεται. Μια μυρωδιά ολότελα διαφορετική από εκείνη ενός εστιατορίου.

Η οικογένεια της Στέλλας, όπως και η ίδια η Στέλλα, έχει μακρά σχέση με την εστίαση και τώρα ήρθε η ώρα να νοστιμέψει την Κυψέλη. Άλλωστε μένουν εδώ δίπλα, λίγο παρακάτω στην Αγία Ζώνης. Λέει η Στέλλα: *«Ήθελα ένα μαγαζί οικείο, ένα καφενείο παραδοσιακό, όπου θα μπορεί να έρθει κάποιος να τσιμπήσει, να πιει ένα τσίπουρο ή μια ρακή και να μην πληρώσει πολλά λεφτά – για εμένα είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό. Ήθελα όμως να έχει και καλό φαγητό».*

Το πιο ακριβό πιάτο στον μικρό κατάλογο είναι τα «σκιουφιχτά με μανιτάρια και λάδι λευκής τρούφας» που έχουν €8,50 κι έρχονται σε γενναιόδωρη μερίδα. *«Ξέρω, δεν είναι καφενειακό φαγητό»*, λέει και πάλι η Στέλλα, *«αλλά εμένα μου άρεσε πολύ και ήθελα να βάλω και ένα τέτοιο πιάτο. Άλλωστε η μαμά μαγειρεύει πολύ καλά».* Η οποία μαμά αυτή τη στιγμή ακουμπάει με προσοχή τα πιάτα που μόλις μαγείρεψε στο τραπέζι μας: μπιφτεκάκια τυλιχτά με μελιτζάνα και κόκκινη μαμαδίστικη σαλτσούλα (€7,50), ντομάτα με παξιμάδια χαρουπιού, χρωματιστές πιπεριές και ξινομυζήθρα Νάξου (€7,50), μια πεντανόστιμη τηγανιά κοτόπουλο με μουστάρδα με κόκκους σιναπιού (€7,50). *«Απλώς έχω διαβάσει χιλιάδες συνταγές στη ζωή μου – από ευχαρίστηση»*, συμπληρώνει απαλά η κυρία Λευκή πριν αποτραβηχτεί πάλι στην κουζίνα.

Ναι, όλες οι συνταγές είναι δικές της, εκτός από μία. Είναι η Κολοκυθοπαστίτσα (€6,50), παραδοσιακό πιάτο από την Απείρανθο της Νάξου, τόπο καταγωγής της οικογένειας. Λέει η Στέλλα: *«Πρώτη φορά έφαγα την Κολοκυθοπαστίτσα από τα χέρια της θείας μου της Ελένης. Εκείνη μου έδωσε και τη συνταγή όταν έψαχνα να τη βρω. Το φτιάχνουν από τα παλιά χρόνια στην Απείρανθο, είναι απλώς κολοκύθα με κρεμμύδια στο τηγάνι και λίγο αλεύρι – είναι το αγαπημένο μέχρι στιγμής πιάτο του κόσμου που έρχεται εδώ».* Και πώς να μην είναι! Δεν το περιμένεις πώς από δύο-τρία απλά υλικά μπορεί να φτιαχτεί κάτι τόσο πολύ νόστιμο, αλλά σε κάτι τέτοιες συνταγές είναι που κρύβεται όλη η σοφία της ελληνικής κουζίνας.

Λόγω της καταγωγής από τη Νάξο, η Στέλλα έχει φροντίσει να συμπεριλάβει στα πιάτα και αρκετά ναξιώτικα προϊόντα, όπως ένα πλατό τυριών με αρσενικό και γραβιέρα Νάξου, η ωραία ξινομυζήθρα στη σαλάτα που ανέφερα παραπάνω, το ναξιώτικο μπρούσκο κρασί στο χωριάτικο λουκάνικο (€5) που μαγειρεύεται στην κατσαρόλα μαζί με μυρωδικά. Στον κατάλογο βρίσκω ακόμα μανιτάρια φρικασέ (€6,50), ντακάκια με ντομάτα και φέτα (€5), γαύρο μαρινάτο (€5), φασόλια με χωριάτικο λουκάνικο (€6,80), τυροπιτάρια με φέτα (€6,50). Δεν θυμάμαι καν πόσο καιρό έχω να δω σε μενού τόσο καλές τιμές.

Όλα αυτά τα συνοδεύεις με φίνα αποστάγματα, με λίγα (αλλά πολύ προσεκτικά επιλεγμένα) κρασιά, με δροσερές μπίρες. Όμως, το Arizona Dream έχει τέλεια αναψυκτικά (να δοκιμάσετε οπωσδήποτε τη σπιτική λεμονάδα), μια υπέροχη συλλογή με τσάγια (τα οποία έρχονται μέσα σε όμορφα βαζάκια για να τα μυρίσεις κι έτσι να παραγγείλεις αυτό που σου αρέσει πιο πολύ). Μάλιστα το τσάι σου θα έρθει σε μια κουκλίστικη τσαγιέρα πάνω σε ένα ατομικό ξύλινο δισκάκι, και μπορείς να το συνοδέψεις με μερικά (φανταστικά!) γλυκά που επίσης έχει το Arizona Dream. Δοκίμασα το τιραμισού που στον κατάλογο αναγράφεται ως «συγκλονιστικό» και είναι όντως από τα πιο ωραία που έχω φάει (κι έχω φάει εκατοντάδες), υπάρχει ακόμα Πάστα Φλώρα, γαλατόπιτα, κέικ κολοκύθας, banana bread και ένα γλυκό που το λένε «σοκόλασπ».

Γιατί όμως η Στέλλα ονόμασε το καφενείο Arizona Dream; *«Πριν 20 χρόνια είχα δει την ταινία και την αγάπησα! Οι φίλοι μου μου έλεγαν να το πω "Το καφενείο της κοντής"* (γέλια), *αλλά εμένα το Arizona Dream μου φαίνεται τρομερό όνομα για καφενείο!»*

Τελικά, **καταλαβαίνω** ότι δεν είναι μόνο η μυρωδιά του φαγητού που κάνει το Arizona Dream να μοιάζει με σπίτι. Είναι και η φιλοξενία των δύο γυναικών, η φωνή της κυρίας Λευκής που υψώνεται από την κουζίνα («Στέλλα, θέλω βοήθειαااα»), κι ύστερα, όταν περνάει δίπλα από το τραπέζι μας, ακούγεται σε εκείνον τον μοναδικό μητρικό τόνο («Δεν τρώτε, όμως, γιατί δεν τρώτε;»). Είναι τα καδράκια στους τοίχους, τα γλαστράκια, τα φωτιστικά, όλες οι μικρές λεπτομέρειες που διαλέχτηκαν από χέρια που νοιάζονται. *«Θέλω εδώ ο κόσμος να αισθάνεσαι άνετα, αυτό πάνω απ' όλα».* Πόσο άνετα αισθάνθηκα εγώ; Τόσο που έπιασα τον εαυτό μου να μαζεύει τις καρέκλες. *«Μα, Κατερίνα, τι κάνεις;»*, ακούω τη φωνή της Στέλλας. Να, είναι που πρώτη φορά ένιωσα «φιλοξενούμενη» – αυτή τη λέξη που τόσο συχνά γράφουμε αλλά σχεδόν ποτέ δεν εννοούμε. Ακριβώς σαν να είμαι καλεσμένη στο σπίτι φίλων καρδιακών. Μαντεύω ότι το ίδιο θα νιώσετε κι εσείς όταν πάτε.

Αγίας Ζώνης 42, Κυψέλη
Ώρες λειτουργίας ***Τρίτη - Κυριακή 12.00-01.00, Δευτέρα κλειστά***

Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΣΑΤΣΟΥΛΗ**

©ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΗΓΟΣ

Brokeback Mountain

Ο Κωνσταντίνος Ρήγος σκηνοθετεί ευρηματικά και με το πρέπον μέτρο μια δύσκολη παράσταση

Άσλεϊ Ρόμπινσον, «Brokeback Mountain». Σκηνοθεσία: Κωνσταντίνος Ρήγος. Θέατρο του Νέου Κόσμου, Θέατρο Κνωσός.

Αν και κλασική πλέον αναφορά για την παγκόσμια κουίρ κοινότητα μέσω της βραβευμένης ταινίας του **Ανγκ Λι**, με τους Χιθ Λέτζερ και Τζέικ Τζίλενχαλ, το βασισμένο σε διήγημα της **Άννι Πρου** *«Brokeback Mountain»* δεν παύει να συγκινεί ένα ευρύτατο κοινό με την ιστορία απαγορευμένου έρωτα, τύψεων, ορμής, απόγνωσης, θλίψης, έντασης, ενοχών των δύο εικοσάρηδων καουμπόηδων που βρέθηκαν, ως εποχικοί βοσκοί, στα ερημικά βουνά του Ουαϊόμινγκ το μακρινό 1963.

Ο λιγομίλητος Ένις ντελ Μαρ, που σύντομα πρόκειται να παντρευτεί την Άλμα, και ο πιο εκδηλωτικός Τζακ Τουίστ, που ονειρεύεται καριέρα σε ροντέο, θα συνυπάρξουν αναγκαστικά, απομονωμένοι στα βουνά, αναπτύσσοντας μια φιλική σχέση, με τον κίνδυνο των κογιότ να απειλεί τα πρόβατα που προσέχουν, παραπέμποντας στα μάτσο στερεότυπα των καουμπόηδων της κινηματογραφικής αμερικανικής Άγριας Δύσης και των διαφημίσεων τσιγάρων, έως ότου υποκύψουν σε μια, εκ πρώτης όψεως, στιγμιαία ερωτική έλξη, την οποία ο τουλάχιστον λιγότερο απροετοίμαστος για μια τέτοια σχέση Ένις θα θεωρήσει περαστική. Ερωτική σχέση που θα κρατήσει τελικά όσο και η θητεία τους στα βουνά, προστατευμένη, όπως πιστεύουν, από αδιάκριτα βλέμματα, παρόλο που ο εργοδότης τους την έχει καταλάβει.

Μετά τον χωρισμό τους, ο καθένας θα συνεχίσει τη ζωή του στον τόπο του, με τον Ένις να παντρεύεται την Άλμα και να αποκτά κόρες, παλεύοντας να τα βγάζει πέρα με διάφορες δουλειές, αφοσιωμένος στη γυναίκα και τα παιδιά του. Τέσσερα χρόνια αργότερα, ο Τζακ θα δώσει σημεία ζωής και η συνάντησή τους θα αναζωπυρώσει τον έρωτά τους. Έκτοτε, και για μια εικοσαετία, θα δίνουν τακτά ερωτικά ραντεβού με πρόφαση το «ψάρεμα» ή το «κυνήγι» σε απομακρυσμένες περιοχές. Καθώς τα χρόνια περνούν, και ο Τζακ θα παντρευτεί την πλούσια Λορίν, θα αποκτήσει έναν γιο, ενώ ο Ένις θα υποψιαστεί ότι δεν είναι αυτός η μόνη ομοφυλόφιλη σχέση που έχει ο Τζακ. Και εδώ, ίσως, αναδεικνύεται ένα ζήτημα ως προς την αμφιφυλοφιλία των δύο αντρών, που με επιδέξιο τρόπο θίγει η Άννι Πρου: αν για τον Ένις αυτή εκδηλώθηκε από την ερωτική/συναισθηματική του έλξη προς τον Τζακ και μόνο, χωρίς ποτέ να επιδιώξει άλλες ανάλογες σεξουαλικές εμπειρίες, και παραμένοντας κατά τα άλλα πιστός, ως ετεροφυλόφιλος άντρας, στη γυναίκα του κι αρνούμενος να ακολουθήσει τις προτάσεις του Τζακ να χωρίσουν τις συζύγους τους και να ζήσουν μαζί, για τον τελευταίο φαίνεται ότι η ομοφυλόφιλη πρακτική του κινείται και πέραν της όποιας συναισθηματικής δέσμευσης, καθώς επιδίδεται σε συνευρέσεις με τυχαίους ερωτικούς συντρόφους. Γεγονός που, όπως φαίνεται να πλανάται στο τέλος ως εκδοχή, θα του στοιχίσει τη ζωή του. Ωστόσο, μολονότι η αιτία θανάτου του Τζακ θα καλυφθεί επιδέξια από τη δική του σύζυγο, η οποία μάλλον γνώριζε την παράλληλη ζωή του, ένα παθιασμένο φιλί μεταξύ των δύο ερωστών που θα δει τυχαία η Άλμα θα στοιχίσει στον Ένις επώδυνο διαζύγιο, απομάκρυνση από τα παιδιά του, πλήρη κατάπτωση και περιθωριοποίηση, που θα έρθει να ολοκληρωθεί με την απώλεια του Τζακ.

Η διασκευή για το θέατρο του διηγήματος της Άννι Πρου από τον **Άσλεϊ Ρόμπινσον**, διανθισμένη από μουσική και τραγούδια του **Νταν Γκιλέσπι-Σελς**, παίχτηκε στο νέο θέατρο @sohoplace στο West End του Λονδίνου (10 Μαΐου έως 12 Αυγούστου 2023). Αυτή τη διασκευή μεταφέρει ο **Κωνσταντίνος Ρήγος** στο ανακαινισμένο –από το Θέατρο του Νέου Κόσμου– Θέατρο Κνωσός, αποφεύγοντας να επιβαρύνει μια στην ουσία της ρεαλιστική ιστορία με ένα εξίσου ρεαλιστικό σκηνικό – και αυτό σε αντίθεση με τη λονδρέζικη εκδοχή, όπου η σκηνογραφία αποτελούσε μια μικρογραφία κατασκήνωσης στο βουνό ή εσωτερικών χώρων.
Σκηνογράφος ο ίδιος ο Κ. Ρήγος, θα περιβάλει τη σκηνή με μια ξύλινη κατασκευή και στις τρεις πλευρές της, πάνω στην οποία προβάλλονται κατά διαστήματα βίντεο-εικόνες (του **Βασίλη Κεχαγιά**) που παραπέμπουν στον εκάστοτε περιβάλλοντα χώρο των προσώπων: σημεία πόλεων της εποχής, διακοσμητικά στοιχεία εσωτερικών χώρων, όπως ενός μπαρ, του δωματίου του Τζακ με τα έπιπλα, τις αφίσες και τα ρούχα του, πορτρέτα των ιδίων, ή ακόμη τα βουνά του Ουαϊόμινγκ με τα απειλητικά για τα πρόβατα κογιότ, τέλος και η ίδια η σκηνή που στήνουν στο βουνό οι δύο καουμπόηδες. Σε κάποιες περιπτώσεις, το σκηνικό επιτρέπει ανοίγματα ως πόρτες ή, ακόμη περισσότερο, συρταρωτά βγαίνουν από αυτό ένα κρεβάτι ή κάποιο έπιπλο του σπιτιού. Παρ' όλα αυτά, το μοναδικό έπιπλο επί σκηνής είναι μια απλή καρέκλα, η οποία λαμβάνει ποικίλες χρήσεις, ακόμα και ως άλογο σε ροντέο. Κατά τα άλλα, πάντοτε σε επίπεδο σκηνογραφίας, εντυπωσιακή είναι η φωτιά που ανάβουν στο βουνό οι Ένις και Τζακ και που βγαίνει, φυσική, από μια τρύπα στο μπροστινό μέρος της σκηνής. Τα μόνα σκηνικά αντικείμενα που τελικά γεμίζουν τη σκηνή, πέραν των ρούχων, είναι όσα φέρουν οι δύο ηθοποιοί στα σακίδιά τους: κονσέρβες, παγούρι, μπουκάλια ή τα όπλα τους.
Σε αυτόν τον, στην ουσία, άδειο σκηνικό χώρο, οι φωτισμοί του **Χρήστου Τζιόγκα** παίζουν καθοριστικό ρόλο, δημιουργώντας φωτιστικές λεπτομέρειες και διάλογο χρωμάτων, συνδυαζόμενοι ανάλογα και με τα χρώματα των βιντεο-προβολών.

Το τεράστιο ατού της παράστασης είναι η μουσική της, μια εκδοχή σύγχρονης κάντρι, που παίζουν ζωντανά στο πλάι της σκηνής οι **Κώστας Σιδηροκαστρίτης**, **Γιάννης Πανηγυράκης** και **Γιώργος Κωστόπουλος**, σε ενορχήστρωση **Δημήτρη Αρώνη/MoaBones**. Πρόκειται για την εξαιρετική μουσική και τα τραγούδια της αγγλικής παράστασης, που έγραψε ο **Νταν Γκιλέσπι-Σελς**, όπως τα *«Hale Strew River»*, *«Coyote»*, κ.ά., τα οποία ερμήνευε η **Eddi Reader**, ενώ στην ελληνική εκδοχή τα ερμηνεύει με δύναμη και αισθαντικότητα η **Δωροθέα Μερκούρη**. Θεωρώ ότι η μουσική και τα τραγούδια, εμβόλιμα αλλά και οργανικά δεμένα με τη ροή της ιστορίας, υποκαθιστούν ως αίσθηση τα τοπία και την άγρια φύση που δέσποζαν στην κινηματογραφική εκδοχή, αλλά αδυνατούν να αναπαρασταθούν πειστικά επί θεατρικής σκηνής. Ταυτόχρονα, φέρνουν επί σκηνής το πνεύμα της άγριας δύσης, σκληρής όσο και αλληλέγγυας, συναδελφικής και αμείλικτης.

Τους δύο βασικούς, όσο και δύσκολους από πολλές απόψεις ρόλους έχουν αναλάβει δύο γνωστοί, αλλά ακόμη πολύ νέοι, ταλαντούχοι ηθοποιοί, ο **Δημήτρης Καπουράνης** (Τζακ) και ο **Μιχαήλ Ταμπακάκης** (Ένις). Ενδεδυμένοι τα χαρακτηριστικά κοστούμια από την **Ιωάννα Τσάμη**, σε κάποιες σύντομες στιγμές ακινησίας τους, παραπέμπουν φευγαλέα στους Τζίλενχαλ και Λέτζερ, για να αποκτήσουν ξανά τις δικές τους, εξίσου πειστικές ταυτότητες. Συγκρατημένος, λιγομίλητος στην αρχή, όπως απαιτείται, ο Ένις του Μιχαήλ Ταμπακάκη, σταδιακά αφήνει το πάθος να τον κατακλύζει, πάντα με τη βαθιά φωνή του να βγαίνει άλλοτε ως βρυχηθμός και άλλοτε να λειαίνεται τρυφερά. Από την άλλη, ο Δημήτρης Καπουράνης, κινητικός, ομιλητικός, σωματικά πρόσφορος, σε σημεία σχεδόν κυνικός, δημιουργεί την παρορμητική και αμφίθυμη περσόνα του προτιθέμενου να ρουφήξει άπληστα τη ζωή Τζακ. Οι πολυσυζητημένες γυμνές ερωτικές σκηνές τους αποδίδονται από τους δύο ηθοποιούς με ένταση αλλά και καλαισθησία, δημιουργώντας εικαστικές εικόνες. Δύο θαυμάσιοι νέοι ηθοποιοί, που εναρμονίζονται άριστα μεταξύ τους, σε δύο διόλου εύκολους ρόλους.

Στην υπόλοιπη διανομή, ο **Δημήτρης Καπετανάκος**, πειστικός ως Τζο –ο εργοδότης–, αλλά και στους άλλους, μικρότερους ρόλους του, καθηλωτική η **Δωροθέα Μερκούρη** ως ψύχραιμη μητέρα του νεκρού Τζακ, όχι πάντα σε σωστές τονικότητες η **Κορίνα-Άννα Γκουγκουλή** στους διαφορετικούς της ρόλους. Σημειώνω ένα πρόβλημα στην ένταση της ψείρας κάποιων από τους ηθοποιούς, που κάποιες φορές αλλοίωνε τις φωνές τους. Η μετάφραση της **Έρις Κύργια** έχει την πρέπουσα ζωντάνια και ρυθμό. Το μόνο, ίσως, στοιχείο που έλειπε από τη θεατρική παράσταση σε σχέση με την κινηματογραφική ήταν η ανάδειξη της περιθωριακής κατάστασης στην οποία έχει περιπέσει ο ώριμος πλέον Ένις μετά την αποκάλυψη της ομοφυλοφιλικής του σχέσης και το διαζύγιό του, η οποία δεν ξέρω αν οφείλεται στη θεατρική διασκευή ή στη συγκεκριμένη σκηνοθετική απόδοση. Ο Κωνσταντίνος Ρήγος σκηνοθέτησε ευρηματικά και με το πρέπον μέτρο μια παράσταση δύσκολη στη μεταφορά της στη σκηνή, τολμώντας αλλά και συγχρόνως καθιστώντας την αισθητικό γεγονός, το οποίο ήδη αφήνει το καλλιτεχνικό και εμπορικό του αποτύπωμα στη φετινή θεατρική χρονιά. ●

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Ο ANŞER πρωταγωνιστεί στην «Ατζέντα»

Ο ράπερ μιλάει για την απόφασή του να δοκιμάσει κάτι που δεν έχει ξανακάνει, το θεατρικό σανίδι, στο ψυχολογικό θρίλερ που σκηνοθετεί ο Δημήτρης Αγοράς

«Μέχρι πού μπορείς να φτάσεις;»

Έχοντας διασκευάσει με επιτυχία για το θέατρο τα κόμικς του Αρκά, ο σκηνοθέτης **Δημήτρης Αγοράς** έπεισε τον Anser να ανέβει στο σανίδι για πρώτη φορά. Σε μια καλλιτεχνική σύμπραξη ενός τύπου στον οποίο δεν είναι συνηθισμένο το ελληνικό κοινό, ένας από τους κορυφαίους εκπροσώπους της ελληνικής ραπ σκηνής πρωταγωνιστεί σε μια παράσταση γεμάτη ανατροπές, υπογράφοντας και τη μουσική. *«Η ατζέντα»* βασίζεται στο σενάριο της **Ιζαμπέλ Αγκιλέρ** για την ταινία *«The Place»* του **Πάολο Τζενοβέζε** και κάνει πρεμιέρα την Τετάρτη 13 Νοεμβρίου στο θέατρο **Altera Pars**, υποσχόμενη να σπείρει σκέψεις με την ένταση, το βάθος και τη διαχρονικότητα των θεμάτων που θίγει.

Το στόρι; Κάθε βράδυ, σ' ένα σκοτεινό μπαρ, ένας μυστηριώδης άντρας κάθεται στο ίδιο τραπέζι με μια παλιά ατζέντα στα χέρια του. Λειτουργεί σαν σύγχρονος ιεροεξεταστής, περιμένοντας άγνωστους ανθρώπους να τον πλησιάσουν. Διαφορετικοί επισκέπτες περνούν την πόρτα, ο καθένας τους με μια προσωπική επιθυμία. Μια γυναίκα θέλει να γίνει πιο ελκυστική, ένας άντρας λαχταρά να περάσει μια νύχτα με την αγαπημένη του πορνοστάρ, ενώ μια ηλικιωμένη γυναίκα παρακαλάει για τη θεραπεία του άντρα της από το Αλτσχάιμερ. Ένας πατέρας, απελπισμένος, ζητά τη σωτηρία του παιδιού του. Ο άντρας τούς κοιτάζει ψυχρά και απαντά κάθε φορά το ίδιο: *«Μπορεί να γίνει»*. Αλλά το τίμημα είναι βαρύ. Για να αποκτήσουν αυτό που επιθυμούν περισσότερο, καλούνται να αναλάβουν αποστολές ακραίες και επικίνδυνες: να απαγάγουν ένα παιδί, να επιτεθούν σε κάποιον τυχαίο ή ακόμα και να αφαιρέσουν ζωές. Καθώς οι αποστολές αυτές τους ωθούν στα άκρα, οι επισκέπτες συνειδητοποιούν πως δεν μάχονται μόνο για τις επιθυμίες τους, αλλά και με τις σκοτεινότερες πτυχές του εαυτού τους. Βρίσκονται σε έναν ατελείωτο αγώνα ανάμεσα στο φως και στο σκοτάδι, όπου κάθε τους πράξη τους απομακρύνει όλο και περισσότερο από την ίδια τους την ψυχή.

Ανάμεσα σε πρόβες, ηχογραφήσεις, live και δουλειές που πρέπει να τελειώσουν, ο Anser μοιράζεται τις σκέψεις του με την *Athens Voice*.

— Πώς προέκυψε η απόφασή σου να ασχοληθείς με το θέατρο και να πρωταγωνιστήσεις στην «Ατζέντα»; Αρχικά έφτιαξα τη μουσική της παράστασης, που ανέβηκε από την ερασιτεχνική ομάδα της Βούλας τη χρονιά που μας πέρασε. Αργότερα, ο σκηνοθέτης Δημήτρης Αγοράς πίστεψε πως ταίριαζα στον συγκεκριμένο ρόλο, μου το πρότεινε και σιγά σιγά ήρθε και η απόφαση να αποδεχτώ την πρότασή του. Το σκέφτηκα αρκετά, μια και δεν ήξερα πώς θα μπορούσα να ανταποκριθώ σε κάτι που δεν είχα ξανακάνει ποτέ, και νομίζω πως αυτός ήταν και ο λόγος που τελικά αποδέχτηκα την πρόταση.

— Τι σε ενέπνευσε στον ρόλο του μυστηριώδους άντρα με την ατζέντα; Περισσότερο μου άρεσε το ότι πουθενά στο έργο δεν αναφέρεται ούτε δίνεται ξεκάθαρα η απάντηση για το ποιος τελικά είναι αυτός ο μυστηριώδης άντρας. Ο καθένας, παρακολουθώντας την παράσταση, μπορεί να εξαγάγει τα δικά του συμπεράσματα. Κάπως έτσι, νομίζω, συμβαίνει και στην πραγματική μας ζωή.

— Πώς είναι η συνεργασία σου με τον σκηνοθέτη Δημήτρη Αγορά και με την υπόλοιπη ομάδα των ηθοποιών; Με τον Δημήτρη πρώτα ήρθαμε σε επαφή σε φιλικό πλαίσιο κι έπειτα από αρκετό καιρό περάσαμε στο στάδιο της συνεργασίας. Τον εκτιμώ πρώτα ως άνθρωπο και ύστερα ως σκηνοθέτη και ηθοποιό. Έχουμε κοινές αντιλήψεις στα περισσότερα θέματα, συνεπώς από εκεί έρχεται και μια αρμονική συνεργασία. Τα υπόλοιπα παιδιά τα γνώρισα στις πρόβες, παρ' όλα αυτά τους εκτιμώ όλους, γιατί μέσα από την καθημερινότητά τους δείχνουν πόσο αγαπούν αυτό που κάνουν.

— Βλέποντας την ταινία, πώς σε επηρέασε η σκηνοθετική προσέγγιση του Δημήτρη Αγορά στην απόδοση του χαρακτήρα σου; Όταν ένα έργο μεταφέρεται από τη μεγάλη οθόνη στο θέατρο, σίγουρα αλλάζουν πολλά. Ο Δημήτρης με άφησε ελεύθερο στα πρώτα στάδια να αποδώσω τον χαρακτήρα όπως ταίριαζε σ' εμένα και ύστερα πρόσθεσε τα δικά του στοιχεία. Θεωρώ πως πλέον βρίσκομαι αρκετά κοντά σ' αυτό που θέλαμε να πετύχουμε. Είδα αρκετές φορές την ταινία. Παρ' όλα αυτά είναι τελείως διαφορετικός ένας κινηματογραφικός διάλογος από τον αντίστοιχο θεατρικό.

— Ποια είναι η σημασία της ατζέντας ως συμβόλου στο έργο και πώς την ερμηνεύεις εσύ; Η ατζέντα και ο άνθρωπος που την έχει στην κατοχή του δίνουν μια επιλογή. Από εκεί και πέρα εσύ διαλέγεις αν θα την ακολουθήσεις ή θα την απορρίψεις. Εντέλει, που και για μένα αυτό είναι το διακύβευμα, είναι και το κατά πόσο ο καθένας από εμάς αναζητά την εύκολη διαδρομή ή ένα άλλοθι για κάτι που πρόκειται να κάνει.

— Έχεις βρει κοινά στοιχεία ανάμεσα στη μουσική σου και στον χαρακτήρα που υποδύεσαι;
Ο χαρακτήρας που υποδύομαι κατέχει μια δύναμη. Μια δύναμη που τη χρησιμοποιεί με τον δικό του τρόπο. Ανέκαθεν κι εγώ θεωρούσα πως η μουσική έχει μια δύναμη. Από το να βοηθήσεις και να εμπνεύσεις ανθρώπους, μέχρι και να τους κάνεις κακό – σε πνευματικό επίπεδο πάντα μιλώντας. Ο καθένας εκεί έξω εντέλει έχει μια δύναμη. Είτε σωματική είτε πνευματική είτε οικονομική είτε χίλια δυο άλλα πράγματα. Το θέμα είναι πώς θα χρησιμοποιήσεις αυτή τη δύναμη.

— Υπάρχει κάποια σκηνή που σε αγγίζει ιδιαίτερα; Οι τελευταίες σκηνές του έργου είναι αυτές που με αγγίζουν περισσότερο. Στην ουσία, εκεί ξεδιπλώνονται όλα όσα έχουμε δει νωρίτερα και οι χαρακτήρες βρίσκονται στο προσωπικό τους αποκορύφωμα.

— Πώς αντιμετωπίζεις τα ηθικά διλήμματα που παρουσιάζονται στο έργο; Συμφωνείς ότι η επιλογή μεταξύ καλού και κακού είναι απολύτως προσωπική; Ναι, είναι απολύτως προσωπική. Το θέμα είναι κατά πόσο σε αυτά τα διλήμματα –ειδικά όταν επιλέγουμε το κακό– βρίσκουμε τις δικαιολογίες, είτε για τον εαυτό μας είτε για τους γύρω μας, να το κάνουμε. Όλοι γνωρίζουμε ποιο είναι το καλό ή το ηθικό τις περισσότερες φορές σε μια περίσταση. Αρκετές φορές, όμως, επιλέγουμε να μην το κάνουμε.

— Ποια είναι η άποψή σου για τις ακραίες και επικίνδυνες αποστολές που αναλαμβάνουν οι χαρακτήρες; Όλες αυτές οι αποστολές θεωρώ πως είναι συμβολικές. Κάποιες είναι ακραίες, κάποιες άλλες λιγότερο. Όλες τους όμως οδηγούν στο ίδιο δίλημμα, σε αυτό που λέγαμε παραπάνω: πως υπάρχει πάντα η επιλογή να μην το κάνεις.

— Πώς προετοιμάστηκες για έναν τόσο απαιτητικό και ψυχολογικά σύνθετο ρόλο; Πολλές ώρες προβών και πολλές ώρες διαβάσματος. Δεν γίνεται κάπως αλλιώς.

— Πιστεύεις ότι η εμπειρία σου στη μουσική σε βοήθησε στην υποκριτική; Με βοήθησαν κάποια πράγματα που έχω από τη μουσική στο τεχνικό κομμάτι, όπως στην εκφορά του λόγου ή στο πώς πρέπει να δουλέψω για να μπορέσω να αποδώσω στην παράσταση. Γνωρίζω την πίεση που υπάρχει, συνεπώς είχα κάποια πράγματα έτοιμα ήδη. Από κει και πέρα, οι δύο χώροι έχουν τεράστιες διαφορές.

© SONIA AGGAZI

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Τζο Νέσμπο

«Παραμένω αισιόδοξος ακόμη και σε τόσο πεσιμιστικούς καιρούς»

Ο ροκ σταρ του αστυνομικού συνάντησε για πρώτη φορά το κοινό της Θεσσαλονίκης σε μια εκδήλωση που συντόνισε η Athens Voice

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ - Φωτό: BRETT GUNDLOCK

Τα τελευταία 27 χρόνια, ο Χάρι Χόλε, ο αντικομφορμιστής ντετέκτιβ που βρίσκεται στο επίκεντρο των αστυνομικών θρίλερ του Τζο Νέσμπο, έχει πυροβοληθεί, μαχαιρωθεί, ξυλοκοπηθεί και βρεθεί στο χείλος του θανάτου αμέτρητες φορές, ενώ όλα πάνω του μαρτυρούν μια σκληρή ζωή, με βαριά χαστούκια και οδυνηρές καταβυθίσεις στο αλκοόλ.

Φαίνεται πως οι μαρτυρικοί αντιήρωες εμπνέουν φλογερές αγάπες, καθώς με κάθε νέα περιπέτεια του Χάρι Χόλε, το κοινό του δημιουργού του πληθαίνει, όπως μαρτυρούν οι πωλήσεις των βιβλίων του, που ξεπερνούν τα 60 εκατομμύρια αντίτυπα παγκοσμίως κυκλοφορώντας σε περισσότερες από 50 χώρες.

Το κοινό συνέρρευσε για τον Τζο Νέσμπο στο Συνεδριακό Κέντρο Ιωάννης Βελλίδης τη Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, όπου ο ροκ σταρ της νουάρ λογοτεχνίας συναντήθηκε για πρώτη φορά με τους αναγνώστες της Θεσσαλονίκης προκειμένου να συζητήσει για τη ζωή, το έργο του και τα όσα ενδιαφέροντα ετοιμάζει, ανάμεσα στα οποία και η τηλεοπτική μεταφορά του διάσημου χαρακτήρα του για το Netflix.

Μιλήσαμε για το τελευταίο του μυθιστόρημα *«Το νυχτόσπιτο»* (εκδ. Μεταίχμιο, μετάφραση Γρηγόρης Κονδύλης), ένα αυτοτελές βιβλίο που εμπνέεται από τη λογοτεχνία τρόμου, τα φαντασιακά έπη του Στίβεν Κινγκ και τη νοσταλγικά 80s ατμόσφαιρα του *«Stranger Things»*. Τι προκάλεσε αυτή τη θεαματική μεταστροφή ύφους; *«Με καθοδηγούν οι ιδέες. Δεν είμαι καν σίγουρος αν έχω συγκεκριμένο στιλ. Γράφω παιδικά βιβλία, διηγήματα, δημοσιογραφικά κείμενα, γράφω στίχους για το συγκρότημά μου. Οπότε το να δοκιμάσω ένα μυθιστόρημα τρόμου δεν ήταν καθόλου παράξενο για μένα, ήταν απλά ένας αλλιώτικος τρόπος να αφηγηθώ μια ιστορία».*

Μένοντας στο σκέλος της συγγραφής και στις προκλήσεις της, ο Τζο Νέσμπο δηλώνει: *«Θεωρώ ότι το πιο απολαυστικό μέρος της συγγραφής μιας ιστορίας είναι πριν ολοκληρωθεί στο μυαλό σου. Όταν ακόμα δημιουργείς τα συστατικά στοιχεία της, όταν είσαι μισοκοιμισμένος στο κρεβάτι σου στις 5 το πρωί και έχεις όλες αυτές τις ιδέες που στριφογυρίζουν στο κεφάλι σου και τις ενώνεις λέγοντας στον εαυτό σου, έχω μια ιστορία, έχω μια σπουδαία ιστορία. Εκείνη τη συγκεκριμένη στιγμή, η ιστορία είναι τέλεια. Και τότε θα αρχίσεις να τη γράφεις, και από εκείνο το σημείο και έπειτα όλα παίρνουν την κάτω βόλτα. Γιατί είναι σαν να μην πρόκειται ποτέ να αποτυπώσεις αυτό που είχες στο μυαλό σου στις 5 το πρωί. Το να αναδημιουργήσεις αυτή τη μαγεία είναι σχεδόν αδύνατο».*

Ένα νέο βιβλίο με την υπογραφή του Τζο Νέσμπο φτάνει σύντομα στα χέρια μας. Με τον *«Βασιλιά»*, που κυκλοφορεί στις 26 Νοεμβρίου σε μετάφραση της **Κρυστάλλης Γλυνιαδάκη**, ο Νορβηγός συγγραφέας επιστρέφει στο σύμπαν του «Βασιλείου» και στη σάγκα των αδελφών Ρόι και Καρλ Όπγκαρντ.

— Ποια ήταν η πηγή έμπνευσης αυτής της σειράς;

Το σημείο εκκίνησης είναι ότι είχα και εγώ έναν αδελφό, ένα χρόνο μικρότερο από εμένα, ο οποίος δυστυχώς έφυγε από τη ζωή πριν από δέκα χρόνια. Ήμασταν πολύ κοντά. Παίζαμε ποδόσφαιρο μαζί όταν μεγαλώναμε, παίζαμε πάντα στην ίδια ομάδα και αργότερα παίξαμε στην ίδια μπάντα, μέχρι που πέθανε. Η σχέση μεταξύ του Ρόι και του Καρλ δεν αντιστοιχεί στον δεσμό που είχα με τον αδελφό μου, αλλά ήθελα να γράψω για τα αδέλφια, το είδος της σχέσης αγάπης και μίσους που ενυπάρχει μεταξύ τους.

— Από πολλές απόψεις το «Βασίλειο» είναι ένα βιβλίο για την ανθρώπινη κατάσταση. Συχνά θίγονται ζητήματα ηθικής, καθώς και το δίλημμα της υπακοής στους κανόνες και τους νόμους της κοινωνίας, όταν διακυβεύεται η πίστη προς την οικογένειά σου. Η σεξουαλική κακοποίηση, στους κόλπους οικογένειας, στον ασφυκτικό χώρο ενός μικρού χωριού, είναι ένα θέμα που επίσης απασχολεί το μυθιστόρημα. Πόσο δύσκολο ήταν να προσπελάσει ο Τζο Νέσμπο αυτά τα θέματα;

Ως συγγραφέας είναι δουλειά και ίσως και καθήκον σου να θέτεις στο επίκεντρο την ιδιωτική ζωή, να ρίχνεις μια ματιά πίσω από την πρόσοψη ώστε να διακρίνεις τι πραγματικά συμβαίνει στις οικογένειες. Ταυτόχρονα, πιστεύω ότι ακόμα και σήμερα η οικογενειακή αφοσίωση είναι ισχυρότερη από την αφοσίωση προς την κοινωνία. Σε ένα απόσπασμα του βιβλίου, ο Ρόι μιλάει με τον πατέρα

Τζο Νέσμπο
«Ο βασιλιάς»
εκδ. Μεταίχμιο

του, ο οποίος του λέει ότι στο τέλος της ημέρας, οι γείτονές σου δεν θα σε φροντίσουν, η κοινωνία σίγουρα δεν θα σε φροντίσει, οι φίλοι σου θα σε εγκαταλείψουν αν χρειαστεί, το μόνο πράγμα στο οποίο μπορείς να βασιστείς είναι η οικογένεια. Στο «Βασίλειο» η οικογένεια είναι το παν.

— Δεδομένου ότι ο Τζο Νέσμπο έχει μια επιτυχημένη καριέρα με τη σειρά του Χάρι Χόλε, ποιες ελευθερίες του προσφέρει η συγγραφή ενός αυτόνομου μυθιστορήματος, όπως το «Νυχτόσπιτο» ή ο «Βασιλιάς»;

Τυγχάνει να έχω μόνο ένα αφεντικό και αυτό είναι η ιδέα», απαντά ο Τζο Νέσμπο. «Επομένως, αν έχω μια ιδέα η οποία δεν ταιριάζει στη σειρά του Χάρι Χόλε, τότε πρέπει να την πάω αλλού. Υπάρχουν βέβαια ορισμένες ιστορίες όπου θέλεις να μείνεις μέσα στα όρια των λογοτεχνικών ειδών. Γι' αυτό έγραψα λογοτεχνία τρόμου, γι' αυτό στη σειρά του Χάρι Χόλε μένω στο είδος του hardboiled αστυνομικού και ακόμη και ως τραγουδοποιός, οι συνθέσεις μου τείνουν να είναι τριάμισι λεπτά και να έχουν τρεις στροφές και ένα ρεφρέν, με δύο κιθάρες, ντραμς και μπάσο. Κατά πολλούς τρόπους, είμαι πιο δημιουργικός όταν έχω όρια μέσα στα οποία μπορώ να εκφραστώ. Και πιστεύω ότι αυτό διευκολύνει επίσης την επικοινωνία με τους αναγνώστες, καλλιεργείται μια κατανόηση όταν μιλάμε την ίδια γλώσσα και μπορεί να αποκωδικοποιηθεί αυτό που κάνω. Αλλά στην περίπτωσή μου, όλο αυτό λειτουργεί πιο πειραματικά: Θα σας υποδεχτώ στην πόρτα και θα σας καλέσω μέσα και μπορεί να νομίζετε ότι ξέρετε τι σας περιμένει απόψε, αλλά θα υπάρξουν ανατροπές και εκπλήξεις.

— Με ολοένα αυξανόμενο μέρος της εργογραφίας του να διασκευάζεται για τον κινηματογράφο και την τηλεόραση, πόσο ικανοποιημένος δηλώνει ο Τζο Νέσμπο από τη μεταφορά των βιβλίων του στην οθόνη;

Το να εργάζεσαι σε ταινίες είναι το αντίθετο από το να γράφεις μυθιστορήματα. Σε ένα βιβλίο έχεις τον πλήρη έλεγχο. Είσαι ο σκηνοθέτης, είσαι ο παραγωγός, έχεις όλα τα χρήματα του κόσμου στη διάθεσή σου και παίζεις όλους τους βασικούς ρόλους. Σε μια ταινία το γράψιμο είναι πολύ πιο τεχνικό, οι λέξεις υποχωρούν προς όφελος της εικόνας.

Όσο για τα επιμέρους, το «Killer Heat», βασισμένο σε ένα διήγημα που διαδραματίζεται στην Κάλυμνο, δεν είχα καμία σχέση με αυτό. Απλώς έγραψα μια ιστορία και ήθελαν να την προσαρμόσουν. Δεν έχω παρακολουθήσει την ταινία, έχω δει ένα μικρό μέρος και είναι αρκετά διαφορετική από το αρχικό υλικό, αλλά δεν έχω πρόβλημα με αυτό. Στο «Αίμα στο χιόνι», έγραψα το σενάριο και ήταν χαρά μου να συνεργαστώ με τον Κάρι Φουκουνάγκα, σκηνοθέτη της τελευταίας ταινίας Τζέιμς Μποντ, αλλά προπάντων της πρώτης σεζόν του «True Detective». Ανυπομονώ να δω την κατάληξη.

Σε ό,τι αφορά τον Χάρι Χόλε του Netflix, ξεκινήσαμε τα γυρίσματα το καλοκαίρι και αυτή τη φορά συμμετέχω ενεργά. Έχω γράψει το σενάριο και επίσης εργάζομαι ως ένα είδος εκτελεστικού παραγωγού, επομένως εάν αυτή η τηλεοπτική σειρά δεν αποδειχθεί αξιόλογη, τότε θα φταίω εγώ.

— Τι κρατά ξάγρυπνο τον Τζο Νέσμπο σήμερα; Ανησυχεί υπερβολικά για το μέλλον ή προτιμά να παίρνει τη ζωή όπως έρχεται;

Ανησυχώ, πάντα ανησυχούσα για το μέλλον. Νομίζω ωστόσο ότι σε αυτούς τους καιρούς, όπου οι άνθρωποι είναι τόσο απαισιόδοξοι για το μέλλον, εγώ είμαι ίσως από τους λίγους αισιοδοξούν. Όχι βραχυπρόθεσμα και σίγουρα όχι για τα επόμενα χρόνια, αλλά νομίζω ότι μακροπρόθεσμα, είμαστε στον σωστό δρόμο, ο πολιτισμός είναι στον σωστό δρόμο. Φυσικά έχουμε να αντιμετωπίσουμε προβλήματα, όπως η κλιματική κρίση και η αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού του κόσμου, αλλά νομίζω ότι εάν αναλογιστούμε την ιστορία των τελευταίων 100-200 ετών... Στατιστικά, σκοτωνόμαστε μεταξύ μας σε όλο και μικρότερο βαθμό. Η οπτιμιστική πλευρά μου λέει ότι αυτή τη στιγμή μπορεί οι αμερικανικές εκλογές και οι πόλεμοι που βλέπουμε στη Μέση Ανατολή και στην Ευρώπη να είναι οπωσδήποτε σοβαρές αναποδιές, αλλά δεν είμαι διατεθειμένος να χάσω τη γενικότερη αισιοδοξία μου για τον ανθρώπινο πολιτισμό.

Τζο Νέσμπο
«Το νυχτόσπιτο»
εκδ. Μεταίχμιο

** Τα βιβλία του Τζο Νέσμπο κυκλοφορούν στα ελληνικά από τις εκδόσεις Μεταίχμιο. Το νέο του μυθιστόρημα «Ο βασιλιάς» (μετάφραση Κρυστάλλη Γλυνιαδάκη) κυκλοφορεί στις 26 Νοεμβρίου.*

ATHENS voicebooks

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Η Αλυσίδα Πολιτισμού **IANOS**
και οι εκδόσεις **ATHENS VOICE BOOKS**
σας προσκαλούν στην παρουσίαση του βιβλίου
του διακεκριμένου καρδιολόγου, αναπληρωτή
διευθυντή στο Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο

ΘΑΝΑΣΗ ΔΡΙΤΣΑ

την Παρασκευή 29 Νοεμβρίου 2024 στις 19:30
στο **IANOS Café**, Σταδίου 24

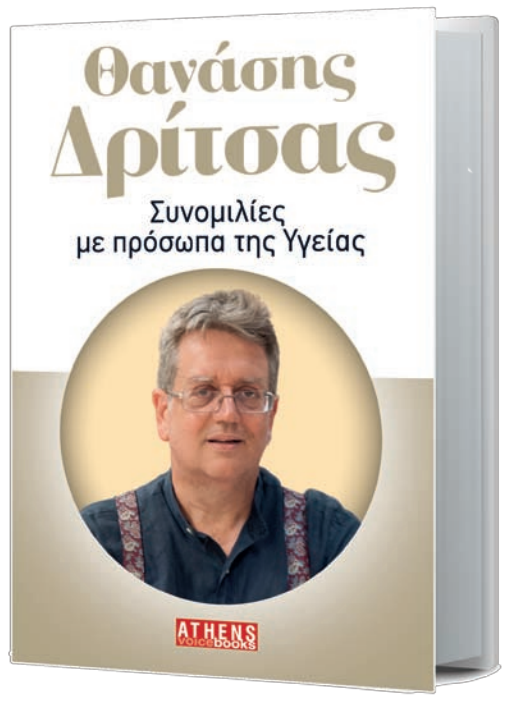

Για το βιβλίο θα μιλήσουν οι:

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ,
καθηγητής Καρδιολογίας ΕΚΠΑ

ΕΥΑ ΣΤΕΦΑΝΗ, σκηνοθέτιδα

Χαιρετισμό και σύντομη εισήγηση θα κάνει
ο πρόεδρος του ΔΣ του Ωνάσειου
Καρδιοχειρουργικού Κέντρου,
καθηγητής **ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΛΕΤΗΣ**

Την εκδήλωση θα συντονίσει η δημοσιογράφος
ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΚΡΟΥΣ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
Στα βιβλιοπωλεία και στα γραφεία της A.V.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ **ΕΚΔΟΣΕΙΣ ATHENS VOICE BOOKS**
Χαριλάου Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα, 2103617170 (εσωτ. 114), fax: 2103617310
Παραγγελίες on-line: athensvoice.gr/athens-voice-books

Βιβλίο

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Jessica Payne «Κάνε με να εξαφανιστώ»

Υπάρχουν κανόνες για την επιβίωση

Ένα ψυχολογικό θρίλερ που συνδυάζει το σασπένς με τη δύναμη της προσωπικής απελευθέρωσης

Της **ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ**

Μια από τις πιο αξιοπρόσεκτες τάσεις στη σύγχρονη λογοτεχνία τρόμου, φαντασίας και μυστηρίου είναι τα θρίλερ με έντονο ψυχολογικό υπόβαθρο και ψυχολογικά πολυδιάστατους χαρακτήρες. Ένα τέτοιο μυθιστόρημα είναι και το *«Κάνε με να εξαφανιστώ»* της Jessica Payne (εκδόσεις Γραφή). Η Αμερικανίδα συγγραφέας, που ειδικεύεται στο είδος, έχει γίνει γνωστή για την ικανότητά της να δημιουργεί ατμόσφαιρα γεμάτη ένταση και αβεβαιότητα. Έτσι και σε αυτό το βιβλίο πλάθει έναν κλειστοφοβικό κόσμο, όπου σκοτεινά μυστικά κρύβονται κάτω από την επιφάνεια και κανείς δεν είναι όπως φαίνεται. Έντονοι χαρακτήρες, γρήγορη αφήγηση, ανατρεπτική πλοκή, είναι μόνο μερικά από τα χαρακτηριστικά του βιβλίου, που κρατούν τον αναγνώστη σε εγρήγορση μέχρι την τελευταία σελίδα.

Στο *«Κάνε με να εξαφανιστώ»* η Νοέλ, η πρωίδα, νοσοκόμα στο επάγγελμα, διατηρεί σχέση με τον Δρ Ντάνιελ Άσκροφτ, έναν πλούσιο, γοητευτικό αναισθησιολόγο, που στο πρόσωπό του πιστεύει ότι έχει βρει τον ιδανικό σύντροφο. Όλα όμως ανατρέπονται όταν ανακαλύπτει μια άλλη, σκοτεινή και ανησυχητική πλευρά του. Μήπως ο «τέλειος» σύντροφος, ο επιφανειακά ευχάριστος, είναι στην πραγματικότητα ένας νάρκισσος, χειριστικός, κακοποιητικός, κοινωνιοπαθής άντρας; Σύντομα θα ανακαλύψει ότι και οι προηγούμενες κοπέλες του έχουν εξαφανιστεί μυστηριωδώς. Τι ρόλο παίζει η μητέρα τού Ντάνιελ, η Εύα, σε όλα αυτά; Μήπως ο Ντάνιελ δεν είναι παρά μια μαριονέτα στα χέρια της; Η Νοέλ αντιλαμβάνεται ότι πρέπει πάση θυσία να ξεφύγει από αυτή τη σχέση. Για να σωθεί πρέπει να είναι δυνατή και να έχει εμπιστοσύνη στον εαυτό της. Τότε παίρνει την τολμηρή απόφαση να «εξαφανιστεί». Ωστόσο, καθώς η ιστορία εξελίσσεται, αποδεικνύεται πως η φυγή δεν είναι η λύση αλλά η αρχή ενός νέου, ακόμα πιο σκοτεινού κύκλου όπου αναδύονται ζητήματα εμπιστοσύνης, φόβου και επιβίωσης.

Αν σας αρέσουν τα θρίλερ που συνδυάζουν ένταση και σασπένς αλλά ταυτόχρονα θίγουν θέματα που αφορούν τη δύναμη της αυτοανακάλυψης και της προσωπικής απελευθέρωσης, το βιβλίο αυτό θα σας κερδίσει. Η Payne καταφέρνει με επιτυχία να αποτυπώσει την ψυχολογία της ηρωίδας της και να κάνει τους αναγνώστες να συνδεθούν συναισθηματικά μαζί της.

Η Νοέλ προσπαθεί να βγάλει άκρη με τη ζωή της, τις σχέσεις της, τον εαυτό της. Να σταθεί με θάρρος και δύναμη απέναντι σε μια κακοποιητική σχέση. Γι' αυτό το «Κάνε με να εξαφανιστώ» δεν είναι ένα ακόμη θρίλερ, αλλά μια πιο σύνθετη μελέτη της ανθρώπινης αντοχής και της ανάγκης για ελευθερία, ασφάλεια και αγάπη.

Jessica Payne
Κάνε με να εξαφανιστώ
Μετάφραση: Ιωάννης Πλεξίδας, εκδ. Γραφή

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Η Jessica Payne είναι συγγραφέας ψυχολογικών θρίλερ, που πιθανόν έχει περάσει λίγο παραπάνω χρόνο μελετώντας τη σκοτεινή πλευρά του ανθρώπινου μυαλού.
Είναι ειδική στην κατανάλωση καφέ και της αρέσει να τρέχει μεγάλες αποστάσεις προκειμένου να διαχειρίζεται την επίδραση της καφεΐνης.
Η συγγραφέας ζει στον Βορειοδυτικό Ειρηνικό με τον σύζυγό της, την κόρη της και τα πολλά (πολλά!) κατοικίδιά της, γάτες και σκύλους.
Είναι συγγραφέας των βιβλίων: «Make Me Disappear», στα ελληνικά «Κάνε με να εξαφανιστώ», το οποίο πρόσφατα κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Γραφή και είναι το πρώτο έργο της που μεταφράζεται στα ελληνικά, «The Lucky one», «The Good Doctor» και το «Never Trust the Husband», ενώ για το 2026 ετοιμάζεται το βιβλίο της «Somebody Worth Killing».

Σάρα Κέιν Τα 5 έργα της σε νέα έκδοση

Η συνολική καταγραφή της καλλιτεχνικής πορείας μιας από τις σημαντικότερες φωνές του σύγχρονου θεάτρου από την Κάπα Εκδοτική

Ήταν το 2001 όταν ο σπουδαίος Λευτέρης Βογιατζής ανέβασε το συγκλονιστικό *«Καθαροί πια»* (Cleansed) της Σάρα Κέιν σε μια εμβληματική παράσταση που ξάφνιασε το θεατρόφιλο κοινό. Πολλοί το λάτρεψαν, άλλοι σοκαρίστηκαν, όλοι το συζήτησαν. Ήταν ένα από τα μόλις πέντε έργα που έγραψε η Βρετανίδα συγγραφέας στη σύντομη ζωή της. Το 1999 αυτοκτόνησε. Ήταν μόλις 28 ετών.
Είκοσι πέντε χρόνια μετά τον θάνατό της (γεννήθηκε στο Brentwood του Έσσεξ το 1971) έχει πια καθιερωθεί ως μια «κλασική» συγγραφέας του 20ού αιώνα και ως μία από τις σημαντικότερες φωνές του σύγχρονου θεάτρου. Πρόσφατα κυκλοφόρησε η συνολική καταγραφή της καλλιτεχνικής της πορείας, σε μια εξαιρετικά καλαίσθητη έκδοση από την Κάπα Εκδοτική. Το βιβλίο, σε φιλολογική επιμέλεια **Σωτηρίας Αποστολάκη** και σχεδιασμό του **Ιωάννη Κ. Τσίγκα**, περιλαμβάνει όλο το έργο της Κέιν: τα θεατρικά *«Κομμάτια»* (Blasted), *«Η αγάπη της Φαίδρας»* (Phaedra's Love), *«Εξιλεώθηκαν»* (Cleansed), *«Λαχταρώ»* (Crave), *«Ψύχωση των 4.48»* (4.48 Psychosis) και το κείμενο της μικρού μήκους ταινίας *«Δέρμα»* (Skin).

Σάρα Κέιν
Άπασα
Όλα τα έργα
Φιλολογική επιμέλεια: Σωτηρία Αποστολάκη, εκδ. Κάπα Εκδοτική

Η Σάρα Κέιν άφησε ανεξίτηλο αποτύπωμα στη σύγχρονη δραματουργία επηρεάζοντας μεταγενέστερους δραματουργούς με την ωμή προσέγγιση της ανθρώπινης εμπειρίας και την απογύμνωση της σύγχρονης πραγματικότητας επί σκηνής. *«Θέλησα να παρουσιάσω τη βία στη σκηνή, γιατί μερικές φορές πρέπει να βυθιστούμε στην ίδια την κόλαση με τη φαντασία μας για να αποφύγουμε να πάμε εκεί στη πραγματικότητα»*, έλεγε χαρακτηριστικά. Θεωρείται η πιο αντιπροσωπευτική φωνή του θεατρικού κινήματος «in-yer-face theatre», όπως το αποκαλούσε η ίδια. Αυτή η μορφή δράματος, που σπάει τις συμβάσεις του νατουραλιστικού θεάτρου, χαρακτηρίζεται από την ωμότητα, την προκλητικότητα και την προσέγγιση δύσκολων θεμάτων, όπως η βία, η ψυχική ασθένεια, η απόγνωση. Η ίδια η Κέιν, άλλωστε, υπέφερε από κατάθλιψη και είχε νοσηλευτεί στην ψυχιατρική κλινική Maudsley του Λονδίνου.
Στα έργα της Κέιν κυριαρχεί η βία, η αποξένωση, η μοναξιά, η μάχη με τους εσωτερικούς δαίμονες και η διαταραχή των ανθρωπίνων σχέσεων, μέσα από ένα λεκτικό, σωματικό, συναισθηματικό και ψυχολογικό κατακερματισμό. Η συγγραφέας εξερευνά την αγάπη και τη σεξουαλική επιθυμία, τη βία και τον πόνο, τα σωματικά αλλά και τα ψυχικά βασανιστήρια, τον θάνατο. Στα γραπτά της χρησιμοποιεί μια πυκνή και ποιητική γλώσσα, ένα συνδυασμό ρεαλισμού με σουρεαλισμό, με συχνά μη γραμμικές αφηγήσεις και σκηνές συγκινητικές όσο και σοκαριστικές.

Το *«Κομμάτια»*, το πρώτο της θεατρικό έργο, ανέβηκε το 1995 προκαλώντας σάλο σε κοινό και κριτικούς, εξαιτίας των σκηνών ωμής βίας, αλλά με τον καιρό αναγνωρίστηκε ως ένα πρωτοποριακό έργο που σχολιάζει την ανθρώπινη βαρβαρότητα. *«Η αγάπη της Φαίδρας»* είναι μια σύγχρονη διασκευή του αρχαίου μύθου της Φαίδρας, όπου η Κέιν επανεξετάζει τις ιδέες της ηθικής, της εξουσίας και της αυτοκαταστροφής. Το *«Εξιλεώθηκαν»* παρουσιάζονται σκηνές σωματικής και ψυχικής βίας, με χαρακτήρες που σε συνθήκες καταπίεσης εξερευνούν την ταυτότητά τους και αναζητούν την αγάπη. Το *«Λαχταρώ»* θεωρείται το πιο ποιητικό της έργο, ένα ερωτικό ποίημα-μονόλογος που γράφτηκε το 1998 με ένα πιο υπαρξιακό, σχεδόν μη θεατρικό ύφος. *«Η ψύχωση των 4.48»* είναι το τελευταίο της έργο, γραμμένο λίγο πριν την αυτοκτονία της το 1999. Πρόκειται για έναν διάλογο που δείχνει την κατάθλιψη και την απελπισία, δημιουργώντας μια έντονη αίσθηση προσωπικού μονολόγου και εσωτερικής πάλης.
Παρά τις αμφιλεγόμενες αντιδράσεις που αντιμετώπισε στην εποχή της, η Σάρα Κέιν αναγνωρίζεται σήμερα ως μια θαρραλέα και πρωτοπόρος συγγραφέας και το έργο της ένα υποδειγματικό δείγμα της εξερεύνησης των ορίων του ανθρώπινου πόνου και της αναζήτησης νοήματος στη ζωή.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΜΕ ΑΙΤΙΑ

Η λοταρία και άλλες ιστορίες: Το σκοτεινό βιβλίο της Σίρλεϊ Τζάκσον

Του **ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ**

Πώς γίνεται να αποσπάσει κάποιος τον νου του από ένα πρόβλημα που δεν φαίνεται να έχει λύση, χωρίς να καταφύγει στα αντικαταθλιπτικά; Παίρνει τους δρόμους; Αρχίζει να σιδερώνει ξανά και ξανά τα ίδια ρούχα; Πιάνει να τηλεφωνεί σε φίλους που έχει να τους μιλήσει χρόνια; Αποφασίζει να μάθει μπριτζ; Λαδώνει το περίστροφο που του έχει αφήσει κληρονομιά ο πατέρας του; Τα δοκίμασα όλα! Αποδείχτηκαν ανώφελα. Κατέφυγα στην έσχατη λύση. Έπιασα στα χέρια μου ένα βιβλίο.

Είπα να δοκιμάσω και εγώ με το ογκώδες μυθιστόρημα του Χέρμαν Μπροχ, *«Βιργιλίου θάνατος»*, το οποίο είχα κάποτε επιχειρήσει να διαβάσω αλλά το είχα παρατήσει κάπου στην πενήντα σελίδα. Η μετάφραση του Γιώργου Κεντρωτή μπορούσε να σπάσει τα νεύρα και στον πιο υπομονετικό αναγνώστη. Εξακολουθούσε να παραμένει το ίδιο εκνευριστική. Παράτησα λοιπόν τον Μπροχ. Κοίταξα ολόγυρα με απελπισία. Τα βιβλία πυργώνονταν γύρω μου σε τακτοποιημένες στοίβες. Πόσες φορές να ξανάπιανα στα χέρια μου το *«Έγκλημα και τιμωρία»*;

Για καλή μου τύχη, εκείνο το πρωί είχα κατέβει στο κέντρο της Αθήνας κι είχα αγοράσει μερικά βιβλία. Αναζήτησα τη λύτρωση στο νέο αίμα.

Έπιασα στα χέρια μου το βιβλίο της Σίρλεϊ Τζάκσον, μιας Αμερικανίδας που στη φωτογραφία της στο αυτί του βιβλίου έμοιαζε με θηλυκό Στίβεν Κινγκ. Απ' ό,τι διαπίστωσα στη συνέχεια, το βιβλίο εντασσόταν σε μια σειρά με την ονομασία Tenebrae, σκοτεινό. Αυτό ακριβώς που χρειαζόμουν δηλαδή, κάτι σκοτεινό να με βγάλει από το σκοτάδι μου. Τι ευτυχής συγκυρία!

Ξάπλωσα –είχαν περάσει πια τα μεσάνυχτα– κι άρχισα να διαβάζω. Η συγγραφέας με παρέσυρε αμέσως στους κόσμους της. Το πρόβλημά μου φάνηκε να εξαφανίζεται μπροστά σε όσα βίωναν οι ήρωές της. Στη *Λοταρία*, για παράδειγμα, ύστερα από κλήρωση, η ηρωίδα οφείλει να δεχτεί αγόγγυστα –βέβαια εκείνη διαμαρτύρεται– τον λιθοβολισμό από τους συγχωριανούς της, αφού έτσι είναι η παράδοση στον τόπο της. Ο αναγνώστης δεν έχει ιδέα ως την τελευταία σελίδα για το τι πρόκειται να συμβεί.

Σίρλεϊ Τζάκσον
Η λοταρία και άλλες ιστορίες
εκδ. Μεταίχμιο

Σε κάθε διήγημα που διάβαζα, το αναπάντεχο ήταν εκεί και με περίμενε. Δεν υπήρχε ζόφος –παρ' όλο που συνάντησα και φαντάσματα εκεί μέσα–, υπήρχε μόνο κάτι αλλόκοτο που αναδυόταν καθώς προχωρούσε η αφήγηση. Το παράδοξο έκανε την εμφάνισή του εκεί που δεν το περίμενες, και ο αναγνώστης (δηλαδή εγώ), γύριζε τις σελίδες προσδοκώντας το στρίψιμο της βίδας.

Τι θα συνέβαινε άραγε σε εκείνο το ζευγάρι των αστών που αποφάσισαν να μείνουν λίγο ακόμη στο εξοχικό τους, ενώ όλοι οι υπόλοιποι παραθεριστές είχαν επιστρέψει στις πόλεις τους; Ποιος ήταν εκείνος ο άντρας με το λεπτό πρόσωπο κάτω από ένα ανοιχτόχρωμο καπέλο, που είχε ένα μικρό μουστάκι και ακολουθούσε από κάποια απόσταση τον κύριο Μπέρεσφορντ, καθώς ο τελευταίος γύριζε στο σπίτι από τη δουλειά του; Και πού εξαφανίστηκε ο Τζέιμι, και μάλιστα τη μέρα του γάμου του; Κι εκείνη η κοπέλα που το έχει σκάσει από το σπίτι της και όταν επιστρέφει ύστερα από τρία χρόνια, την αντιμετωπίζουν οι δικοί της σαν να μην την έχουν δει ποτέ, σαν να προσπαθεί να πάρει την ταυτότητα της χαμένης κόρης τους, τι θα απογίνει;

Σας λέω, ξέφυγε ο νους μου.

Όμως τώρα πρέπει να σας αφήσω. Κάποιος μου χτυπάει την πόρτα.

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς

CCCIV Του **ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ**

Ο Neil Young κλείνει τα 79 και το «On The Beach» τα 50

Στις 12 Νοεμβρίου ο Neil Young πλησίασε σε απόσταση αναπνοής τα 80 και το *«On The Beach»*, ένας από τους καλύτερους δίσκους της καριέρας του, έκλεισε τα 50 τον προηγούμενο Ιούλιο και μόλις επανακυκλοφόρησε.

Πρόκειται για παρεξήγηση! Το εξώφυλλο του *«On The Beach»* είναι ένα από τα πιο αγαπημένα της δισκοθήκης μου, μόνο που άλλο νόμιζα και άλλο είναι. Ας πάμε στα προφανή: Ο Neil, ντυμένος άθλια μ' ένα κίτρινο σακάκι, ένα λευκό παντελόνι –υπερβολικά μακρύ– και μπότες –που έχει βγάλει–, αγναντεύει τη θάλασσα. Μια εφημερίδα, ένα κουτάκι μπίρας μ' ένα ποτήρι, ένα τραπέζι παραλίας, μια σεζλόνγκ, δύο καρέκλες και μια ομπρέλα, τα τελευταία με αντιπροσωπευτικό της εποχής ύφασμα – που μάλιστα είναι τυπωμένο και στο εσωτερικό τού εξωφύλλου της αυθεντικής έκδοσης. Η μουντή ατμόσφαιρα δίνει την αίσθηση ότι το καλοκαίρι έχει τελειώσει. Τι είναι όμως αυτό που είναι καρφωμένο σε πρώτο πλάνο δίπλα σε μια από τις καρέκλες; Πάντα πίστευα ότι ήταν μια... ρουκέτα – δεν έχω ιδέα γιατί. Η φαντασία μου έστηνε διάφορους λογικοφανείς –ή μη– λόγους για την ύπαρξη αυτής της ρουκέτας σ' εκείνο το σημείο. Χρειάστηκε να περάσουν 40 ολόκληρα χρόνια από την κυκλοφορία του δίσκου για να διαβάσω στο *«Waging Heavy Peace»*, το βιβλίο με τις αναμνήσεις του Young, που κυκλοφόρησε το 2015, την απόλυτη διάψευση: *«Πήγαμε σε μια μάντρα στη Santa Ana για να πάρουμε το πίσω μέρος και το φτερό από μια Cadillac του 1959, μαζί με τα πίσω φώτα, που μάλιστα τα έκοψαν ειδικά για εμάς»*. Σοκ! Ώστε επρόκειτο απλώς για ένα... φτερό! Η τριμελής παρέα που δημιουργεί αυτό το εξώφυλλο συμπληρώνεται από τον **Gary Burden**, έναν από τους σημαντικότερους art directors όσον αφορά τα εξώφυλλα δίσκων, και τον **Bob Seidemann**, τον φωτογράφο που μεταξύ άλλων είχε φωτογραφίσει και το γυμνό κορίτσι που κρατάει ένα αεροπλάνο στο εξώφυλλο του δίσκου των **Blind Faith**. Όσο για την παραλία, δεν είναι άλλη από τη διάσημη παραλία της Santa Monica.

Το *«On The Beach»* είναι ο δεύτερος από την τριλογία των «ditch» δίσκων του Neil Young, των δίσκων δηλαδή που ακολούθησαν το εξαιρετικά επιτυχημένο *«Harvest»* και βρίσκουν τον Neil στη διάθεση να τα «πετάξει όλα στο χαντάκι», με σκοπό να απαλλαγεί από τις συναισθηματικές δυσκολίες που του έφερε αυτή η επιτυχία. Το πρώτο της τριλογίας, το *«Time Fades Away»*, προήλθε από μια εντελώς παράλογη απόφαση να ηχογραφήσει έναν live δίσκο με ολοκαίνουργια τραγούδια, και μάλιστα με αρκετά σκληρό ήχο, που σε τίποτα δεν είχε να κάνει με το *«Harvest»*. Φυσικά το album απέτυχε εμπορικά, πράγμα που ο Young επιθυμούσε διακαώς. Το *«Tonight's The Night»*, ηχογραφήθηκε το 1973, κάτω από το βάρος του θανάτου του **Bruce Berry** –φίλου του Young και roadie της μπάντας του–, και κυρίως του **Danny Whitten** – κιθαρίστα των **Crazy Horse**. Επειδή όμως ο Young ήταν σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση και δεν άντεχε να επεξεργαστεί τις ταινίες του album, το πιο κατασταλαγμένο, ως προς τις συναισθηματικές του καταστάσεις, *«On The Beach»* κυκλοφόρησε πρώτο. Και ναι, δεν πούλησε!

Αν και είναι ένας μελαγχολικός δίσκος, το πρώτο τραγούδι, το *«Walk On»* είναι ένας ύμνος στην αισιοδοξία: ό,τι κι αν συμβαίνει, δεν έχεις παρά να προχωρήσεις! Όμως ακολουθεί ένα από τα πιο μελαγχολικά τραγούδια που έγραψε ποτέ ο Young, το *«See The Sky About To Rain»*. Είχε γραφτεί για το *«Harvest»*, αλλά είναι προφανές ότι δεν κολλούσε εκεί. Ένα τραγούδι για να παρατηρείς τον συννεφιασμένο ουρανό στα τέλη του φθινοπώρου ή στις αρχές του χειμώνα. Κι αν η πρώτη πλευρά είναι περισσότερο στον συναισθηματικό κόσμο του *«Walk On»* παρά σ' αυτόν του *«See The Sky About To Rain»*, η δεύτερη γέρνει προς τη θλίψη. Το *«Motion Pictures»* είναι ένας θρήνος για το τέλος της σχέσης του Young με την **Carrie Snodgress**, ενώ το ομώνυμο τραγούδι φέρνει μαζί του τη μοναξιά, την απογοήτευση, το ίδιο συναίσθημα αβοήθητου που είχε περιγράψει ο Neil στο πρώιμο *«Helpless»*.

Το *«On The Beach»* άργησε να αναγνωριστεί ως σπουδαίο album. Αν όμως ρωτήσει κάποιος μερικούς από τους φανατικότερους ακροατές του Neil Young ποιος είναι ο καλύτερος δίσκος του, είναι πιθανό εκείνος με το φτερό της Cadillac –και όχι ρουκέτα– στο εξώφυλλό του να κερδίσει την πρώτη θέση. Δίκαιο!

Σινεμά

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Ζεντάγια και Αν Χάθαγουεϊ συμπρωταγωνιστούν στη νέα ταινία του Κρίστοφερ Νόλαν

critic's CHOICE

Το διπλανό δωμάτιο
(THE ROOM NEXT DOOR) ***1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πέδρο Αλμοδόβαρ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τίλντα Σουίντον, Τζούλιαν Μουρ, Τζον Τορτούρο

Η Ίνγκριντ και η Μάρθα ήταν στενές φίλες στα νιάτα τους, όταν εργάζονταν σε περιοδικό της Νέας Υόρκης. Στα χρόνια που ακολούθησαν χάθηκαν λόγω διαφορετικών επαγγελματικών επιλογών. Η πρώτη έγινε πετυχημένη συγγραφέας που πέρασε μεγάλο μέρος της ζωής της στο Παρίσι, ενώ η ασυμβίβαστη Μάρθα, που εν τω μεταξύ είχε γίνει μητέρα, επέλεξε να γίνει πολεμική ανταποκρίτρια σε επικίνδυνες περιοχές του πλανήτη, όπως η Βοσνία και το Ιράκ. Όταν, πολλά χρόνια αργότερα, η Μάρθα αρρωσταίνει βαριά, ξανασυναντιούνται και αποφασίζουν να καλύψουν το κενό του χαμένου χρόνου περνώντας ξανά πολλές ώρες μαζί.

Το θέμα της ευθανασίας είναι κυρίαρχο στο φιλμ —που είναι το πρώτο αγγλόφωνο μεγάλου μήκους του Αλμόδοβαρ, καθώς είχε προηγηθεί πρόπερσι το μικρού μήκους γουέστερν *«Οι παράξενοι δρόμοι της ζωής»*—, αλλά δεν είναι το μοναδικό. Ο Ισπανός σκηνοθέτης το χρησιμοποιεί ως όχημα για να οδηγήσει την ιστορία του σε μια σειρά ζητημάτων που τον απασχολούν σε όλη τη διαδρομή του. Η μητρότητα, η σχέση ζωής-θανάτου, ο ρόλος της τέχνης στην καθημερινότητα, η γυναικεία φιλία, το στοιχείο της ενσυναίσθησης, είναι κοινοί τόποι στις ταινίες του Αλμοδόβαρ, ο οποίος, στην πιο εγκεφαλική και ώριμη στιγμή του, παρουσιάζει ένα άλλο πρόσωπο. Χωρίς υπερβολές ή εύκολους μελοδραματισμούς, αφηγείται μια συγκινητική μεν αλλά ρεαλιστική ιστορία, όπου το δέσιμο των δύο γυναικών δίνεται με ευθύτητα και αμεσότητα, προσφέροντας τη δυνατότητα στις Τίλντα Σουίντον και Τζούλιαν Μουρ να δώσουν ξανά τα διαπιστευτήριά τους. Με αφορμή τη δύναμη και την αυθεντικότητα της γυναικείας φιλίας, ο Αλμοδόβαρ επιλέγει μια χαμηλότονη, σχεδόν άνευρη αφήγηση. Όμως είναι μια συνειδητή επιλογή, που έχει εξήγηση, αφού η αποτύπωση των εσωτερικών διεργασιών είναι προαπαιτούμενη συνθήκη για να αποδοθεί πλήρως η δυναμική μιας ιστορίας σαν αυτή. Όταν βρίσκεσαι σε ανοιχτή συνδιαλλαγή με το τέλος της ζωής σου, δεν μπορείς να κάνεις αστειάκια ή να είσαι μέσα στην καλή χαρά. Η απώλεια της ζωής συμπίπτει με το χάσιμο του εαυτού μας, και η τονικότητα της ιστορίας δίνεται αναγκαστικά μέσω της βραδύτητας. Μιας βραδύτητας που μοιάζει με το γλυκό αεράκι που χαϊδεύει το πρόσωπο της Μάρθα όταν ξαπλώνει στη σεζ λονγκ σαν μοντέλο του Χόπερ, αλλά και λαμβάνει τα συστατικά μιας χρυσής ευκαιρίας για απολογισμό όλων των θησαυρών που συλλέξαμε στο ταξίδι της ζωής μας. Για την ηρωίδα οι θησαυροί αυτοί είναι οι έρωτες, η κόρη της (παρ' ότι παραδέχεται ότι δεν ήταν κατάλληλη για μητέρα), η αδρεναλίνη στη δουλειά της, οι παλιές βωβές κωμωδίες, η λογοτεχνία του Τζόις, οι *«Δουβλινέζοι»* του Χιούστον κ.ά. Το φιλμ απέσπασε το Χρυσό Λιοντάρι στο φετινό φεστιβάλ Βενετίας, πρώτο στην καριέρα του 75χρονου Αλμοδόβαρ.

ΕΠΙΣΗΣ

Στο ***«Με αξιοπρέπεια»*** ** του Δημήτρη Κατσιμίρη, που είχε αποσπάσει το βραβείο κοινού στο 63ο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, τρία αδέλφια και οι σύζυγοί τους μαλώνουν για την κληρονομιά αλλά και τη φροντίδα του 80χρονου πατέρα τους, που έχει πάθει εγκεφαλικό επεισόδιο. ▶▶▶ Το αυστραλέζικο animation ***«Βραδύποδες στην κουζίνα» (The Sloth Lane)*** (-) της Τάνια Βίνσεντ έχει ως πρωταγωνιστές μια οικογένεια βραδύποδων που χάνει το σπίτι της έπειτα από μια καταστροφική πλημμύρα.

JUST THE NOTES

Το διπλανό δωμάτιο ***1/2
Ο πιο ώριμος και συγκινητικός Πέδρο Αλμοδόβαρ των τελευταίων ετών

Μονομάχος ΙΙ **
Ο Ρίντλεϊ Σκοτ συνεχίζει να μονομαχεί στην αρένα του θεάματος

Το γόνατο της Αχέντ **1/2
Ισραηλινός σκηνοθέτης στα όρια

Τοτό 2: Η σχολική εκδρομή *1/2
Το ανέκδοτο με τον Τοτό το ξέρεις;

Με αξιοπρέπεια **
Αγία ελληνική οικογένεια

Βραδύποδες στην κουζίνα -
Κολυμπάτε γιατί χανόμαστε

«ΤΟ ΧΙΟΝΙ ΑΝΕΠΑΙΣΘΗΤΑ ΕΠΕΦΤΕ ΠΑΝΩ ΣΕ ΖΩΝΤΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΥΣ» (ΤΟ ΔΙΠΛΑΝΟ ΔΩΜΑΤΙΟ)

Μονομάχος ΙΙ (GLADIATOR II)**

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ρίντλεϊ Σκοτ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Πολ Μεσκάλ, Πέδρο Πασκάλ, Ντένζελ Ουάσινγκτον, Ντέρεκ Τζάκομπι, Κόνι Νίλσεν

Αρκετά χρόνια μετά τον θάνατο του Μάξιμου από τα χέρια του θείου του, ο Λεύκιος είναι αναγκασμένος να αναμετρηθεί με το παρελθόν του και να ζητήσει εκδίκηση για μια πρόσφατη τραγωδία που τον σημάδεψε.

Σχεδόν μια εικοσαετία μετά το τέλος του πρώτου *«Μονομάχου»*, ο Ρίντλεϊ Σκοτ υπογράφει τη συνέχεια της ιστορίας. Δεν υπάρχει όμως ίχνος πρωτοτυπίας στο σίκουελ: η περιπέτεια του Λεύκιου είναι σχεδόν ίδια με εκείνη του Μάξιμου, ο κομβικός ρόλος του άρχοντα των μονομάχων ακολουθεί την πεπατημένη του αρχικού φιλμ, ακόμη και η ερωτική ιστορία της Λουκίας και του στρατηγού Ακάκιου είναι βγαλμένη, θαρρείς, από την ταινία του 2000. Η μοναδική διαφορά εντοπίζεται στο κομμάτι της δράσης, όπου κάποιες μάχες στο Κολοσσαίο έχουν κάποιο ενδιαφέρον, αλλά ως εκεί. Ο Πολ Μεσκάλ (*«Aftersun»*) αρκετά πειστικός στον ρόλο του αποφασισμένου για όλα μονομάχου, όμως το δίδυμο των τυράννων είναι ο ορισμός της καρικατούρας.

Το γόνατο της Αχέντ (AHED'S KNEE)**1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ναντάβ Λαπίντ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Αβσαλόμ Πολάκ, Νουρ Φιμπάκ, Οντίτ Αζουλάι

Σκηνοθέτης ταξιδεύει σε μακρινό χωριό για να παρουσιάσει την ταινία του και έρχεται αντιμέτωπος με τη λογοκρισία που επιβάλλει το ισραηλινό Υπουργείο Πολιτισμού.

Ο Ισραηλινός σκηνοθέτης των *«Συνωνύμων»* (Χρυσή Άρκτος το 2019), βασίζεται σε αυτοβιογραφικά στοιχεία και ασκεί δριμύ κατηγορώ στην πολιτική της χώρας του. Επίκαιρο, αν μη τι άλλο, το φιλμ (ο τίτλος παραπέμπει στη νεαρή Παλαιστίνια ακτιβίστρια Αχέντ Ταμίμι) ακολουθεί μια «ντοκιμαντερίστικη», νευρώδη γραφή για να αποτυπώσει τον θυμό του ήρωα, αλλά και την αδιέξοδη προσπάθεια ενός ολόκληρου κόσμου να αντισταθεί στη λαίλαπα της λογοκρισίας και του ολοκληρωτισμού. Βραβείο Επιτροπής στις Κάννες το 2021 για το φιλμ, με κάποιες σκηνές ατόφιου λυρισμού, αλλά και στιγμιότυπα που σοκάρουν. Πάντως, ουκ ολίγες φορές ο σκηνοθέτης το παρακάνει κάπως με την επιτηδευμένη συμπεριφορά του ήρωά του.

Τοτό 2: Η σχολική εκδρομή (LES BLAGUES DE TOTO 2: CLASSE VERTE)*1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πασκάλ Μπουρντιό ΜΕ ΤΙΣ ΦΩΝΕΣ ΤΩΝ: Θανάση Μαυρογιάννη, Μυρτώς Ναούμ, Κώστα Αποστολίδη, Μαριλένας Λιακοπούλου, Ελένης Μπίκου

Ο Τοτό και οι φίλοι του είναι έτοιμοι για νέες περιπέτειες στο πλαίσιο μιας σχολικής εκδρομής στην εξοχή.

Η δεύτερη live action ταινία με τον Τοτό είναι απόλυτα εναρμονισμένη με την παιδική –αν όχι παιδιάστικη– λογική της πρώτης, που υπέγραφε και πάλι ο Μπουρντιό. Οι αθώες πλάκες συγχωνεύονται με το πονηρό υφάκι μιας συμβατικής κωμικής περιπέτειας, που επιχειρεί να βγάλει γέλιο μέσα από τη γεμάτη παρεξηγήσεις και ανατροπές συνάντηση των δύο ξένων κόσμων: μικροί και μεγάλοι βρίσκονται συνεχώς σε αντιπαλότητα, καθώς οι πρώτοι επιδιώκουν να ανακαλύψουν τα μυστικά της καθημερινότητας της ζωής σε μια φάρμα, μακριά από το υπερπροστατευτικό βλέμμα γονιών και δασκάλων.

Clubbing

#5 ΘΑ ΠΑΣ;

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΠΟΥ ΧΟΡΕΥΕΙ ΑΚΟΜΑ

Του **ΓΙΑΝΝΗ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ**

ΝΕΑ ΣΤΗΛΗ

©ΣΤΕΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

Femmeland
Εκεί που κυβερνούν οι θηλυκότητες

Είναι νωρίς. Εννέα και μισή, βράδυ Σαββάτου. Μπαίνω στο σπίτι του Στέλιου στην Κυψέλη για να πάμε μαζί στην Ομόνοια. Είναι αλλόκοτα λαμπερός: φοράει ένα νυχτικό λευκό κι από μέσα αθλητική βερμούδα. Στο κεφάλι του έχει στερεώσει ένα ασημί κόσμημα, που τον κάνει να μοιάζει με κάτι ανάμεσα σε φαραώ και Whitney Houston στο *«I Have Nothing»*. Εγώ, πάλι, έχω ντυθεί σαν λογιστής: κοτλέ παντελόνι, καφέ μάλλινο πουλόβερ. *«Ρε, το πάρτι έχει dress code "Αναγέννηση"»*, μου λέει. Μου πετάει λίγα στρασάκια στα μούτρα και τώρα είμαι ένας αναγεννησιακός λογιστής. Ένας αναδυόμενος φοροτεχνικός του Μποτιτσέλι. Βουτάμε την κάμερα, πίνουμε κι ένα κρασί στο πόδι και χωνόμαστε στο λευκό του τζιπάκι. Στο **Ρομάντσο** παρουσιάζει τον τελευταίο της δίσκο η **Vassilina**. Μετά έχει πάρτι. Πριν από τη Vassilina τραγουδάει το **Molyneaux**.

Υπερπαραγωγή η παρουσίαση. Η drag queen **Tammy Tsanaka**, ως υπέρλαμπρη hostess του ιβέντ αλλά και συνδιοργανώτρια του *Barby Psychanella* πάρτι που ακολουθεί, μας καλωσορίζει, μας παρουσιάζει τα καλλιτεχνά που θα δούμε, μας ζητά το πιο δυνατό μας χειροκρότημα. Μας λέει ύστερα *«Βγείτε έξω!»* για να ετοιμαστεί η αίθουσα για την παρουσίαση. Ο χρόνος περνά. Ξαναμπαίνουμε. Περασμένες έντεκα. Στο κέντρο της αίθουσας, σε απόσταση από το stage, κάτι είναι σκεπασμένο με ένα τεράστιο ύφασμα που θυμίζει αλουμινόχαρτο και λαμποκοπά. Το ύφασμα είναι δεμένο με σκοινιά που κρέμονται από το ταβάνι. Από κάτω κάτι αναπνέει. Το ύφασμα σηκώνεται, από κάτω είναι η Vassilina. Το σόου αρχίζει. Δεν νομίζω ότι έχουμε ξαναδεί κάτι αντίστοιχο. Visuals, αναδυόμενες εικαστικές εγκαταστάσεις, storytelling, η avant pop με τα στιβαρά στοιχεία electronica μουσική της Vassilina, όλα έχουν ντυθεί άψογα, σε μια παράσταση που, αφού πρώτα μας άφησε με το στόμα ανοιχτό, μετά μας έκανε να χορεύουμε ασταμάτητα. Είχα υπόψη το πόσο καλή περφόρμερ είναι, αλλά αυτό ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Ένα μαγικό πάρτι, μια ολοκληρωμένη εμπειρία με τις θηλυκότητες στο επίκεντρο, πράγμα που συμβαίνει μουσικά και στιχουργικά και στον δίσκο, ο οποίος λέγεται *«Femmeland»*.

Ώρα για κυρίως. Από το υπόγειο ακούγεται φασαρία. Το άφτερ πάρτι ξεκινά. Το dresscode έκανε δουλίτσα και επιτέλεσε τον σκοπό του: να μας βγάλει από την πλήξη, να μας καταπλήξει. Αυτό λείπει από τη νύχτα στην Αθήνα: η λάμψη. Όταν δε η λάμψη είναι τόσο χειροποίητη, είναι και εθιστική. Γκλίτερ, στρας και ηλεκτρονικά πειραγμένα κομμάτια. Μουσική παίζουν οι **PJ Mugiwara** και **Contino**. Γύρω στις τρεις φεύγουμε και κατηφορίζουμε προς Γκάζι. Έχει γενέθλια το ωραιότερο queer club της πόλης. Το **Bequeer** έκλεισε τα 7. Όνομα βαρύ σαν ιστορία. Εκεί εμφανιζόταν η **Zackie Oh**, εκεί εμφανίζεται η **Chraja** και τόσα άλλα αστέρια του αθηναϊκού drag. Η πίστα για το επετειακό πάρτι είναι ανοιχτή σε νέα άτομα. Όλα ελεύθερα να δοκιμάσουν την τύχη τους στο drag ή στο lip syncing.

Σας αφήνω κάπου εδώ, γιατί ανακοινώνεται όπου να 'ναι ο νικητής. Απλά πράγματα. Παράτα τα μπερδέματα. Δεν θέλει η νύχτα ψέματα. Πάρε μου απόψε μ' ένα drag show τη ζωή.

Μίλα μου Βρόμικα - RELOADED

Της **ΤΖΕΝΗΣ ΜΕΛΙΤΑ**

Είμαι πάρα μα πάρα πολύ προβληματισμένη με τη νέα μου σχέση. Γνωριστήκαμε πριν ένα δίμηνο, στην αρχή μου φαινόταν πολύ χαρούμενος, επικοινωνιακός, με χιούμορ, αλλά τώρα τελευταία όλα αυτά έχουν μειωθεί κατά πολύ. Προσπαθώ να του μιλήσω, αλλά δεν του παίρνω εύκολα κουβέντες. Μέχρι τώρα, επίσης, πίστευα ότι είχε ανοιχτές απόψεις, μέχρι που περάσαμε από μια περιοχή του κέντρου της Αθήνας και άρχισε να κράζει τα πάντα, τους πλανόδιους, τους περαστικούς, τα αδέσποτα, τον κόσμο όλο. Του είπα να πρεμήσει και μου απάντησε «αφού έχω δίκιο, γιατί να πρεμήσω;». Τις προάλλες λοιπόν η σταγόνα ξεχείλισε, όταν βρεθήκαμε για καφέ με τον κολλητό μου και σε κάποια φάση ο κολλητός μου είπε ότι πήγε, πριν βρεθούμε, και έκανε πεντικιούρ. Το ακούει αυτό ο δικός μου και του απάντησε πως αυτά δεν είναι σοβαρά πράγματα. Φυσικά, μετά ρίξαμε καβγά μόνοι μας, όταν γυρίσαμε σπίτι, και δεν έχει ζητήσει ακόμη συγγνώμη από τον φίλο μου...

Α καλά! Ο δικός σου ζει ή σε κάποια άλλη εποχή ή σε παράλληλο σύμπαν. Φαντάζομαι ότι είναι και νέος άνθρωπος, γεγονός ακόμα πιο λυπηρό. Επιβάλλεται μια σοβαρή συζήτηση μαζί του, αν και αυτές οι απόψεις, δυστυχώς, δεν ξεριζώνονται εύκολα. Θα σου πρότεινα, για το δικό σου καλό, να το σκεφτείς διπλά αν και υπό ποιες συνθήκες θα επιστρέψεις, γιατί στο μέλλον βλέπω αρκετές συγκρούσεις μεταξύ σας και είναι κρίμα...

Μανεκέν μου! Τι κάνεις; Αχ, ελπίζω να δεις το μήνυμά μου, γιατί έχω ξενερώσει άσχημα. Εγώ που λες, με το φαγητό έχω λατρεία. Δεν μου αρέσει καθόλου το μαγείρεμα, αλλά μ' αρέσει πάρα πολύ να βγαίνω έξω και να δοκιμάζω διαφορετικές κουζίνες. Μ' αρέσει να γνωρίζω καινούργια μαγαζιά, να δοκιμάζω πιάτα, ακόμη και να κάνω ταξίδια μόνο γι' αυτό. Λοιπόν, ήμουν 5 μήνες με ένα παιδί, τον οποίο –δυστυχώς– τον θέλω ακόμα, και με χώρισε λέγοντάς μου ότι δεν περνάει και τόσο καλά, γιατί δεν του αρέσει ο τρόπος ζωής μου... Έχω απογοητευτεί πολύ με τον εαυτό μου και παράλληλα τον σκέφτομαι συνέχεια!

Αααα, όχι δεν θέλω τέτοια! Θέλω να πάρεις μια βαθιά ανάσα και να ανακτήσεις σιγά σιγά την αυτοπεποίθησή σου. Τι σημαίνει δεν του αρέσει ο τρόπος ζωής σου; Και γιατί να θέλεις να είσαι με έναν άνθρωπο που δεν του αρέσει ουσιαστικά αυτό που είσαι. Καταλαβαίνω ότι είναι ακόμη φρέσκο και ότι πονάει, αλλά ο άνθρωπος αυτός φάνηκε ότι δεν θέλει να ανοίξει τους ορίζοντές του στο να σε γνωρίσει και να αγαπήσει αυτό που πραγματικά είσαι. Και εμείς μόνο τέτοιους θέλουμε στη ζωή μας.

Τζένη μου! Αυτό που μας συμβαίνει είναι κάπως αδιανόητο να το πω; Κουλό; Κάτι τέτοιο anyway. Είχαμε κλείσει να πάμε ταξίδι στο Λονδίνο με τον φίλο μου και επειδή εκείνος βαριόταν να πακετάρει, πέταξε σχεδόν όλα τα ρούχα στη βαλίτσα και τελικά η βαλίτσα χάθηκε εκεί, μαζί και όλα του τα ρούχα. Όπως καταλαβαίνεις, περάσαμε φρικτά στο Λονδίνο και τώρα είναι όλο μούτρα και γκρίνια. Όχι προς εμένα, αλλά γενικώς. Δεν ξέρω τι να κάνω και αισθάνομαι και τύψεις κάπως, ενώ δεν φταίω. Τι με συμβουλεύεις;

Αρχικά, καταλαβαίνεις ότι δεν ευθύνεσαι εσύ κάπου. Έτσι δεν είναι; Εντάξει, η ξενέρα είναι τεράστια, αλλά πραγματικά δεν έχει να κάνει με σένα. Σταμάτα, λοιπόν, να το σκέφτεσαι έτσι! Θα σου πρότεινα να διοργανώσεις ένα ωραίο «πάρτι έκπληξη αναδιοργάνωσης γκαρνταρόμπας», πρώτον γιατί θα σας φτιάξει το κέφι και δεύτερον γιατί φίλοι και γνωστοί μπορούν να φέρουν από ένα ωραίο δωράκι ή κάποιο κομμάτι που δεν φοράνε και έτσι να κάνει και εκείνος ένα ενδυματολογικό restart, που σίγουρα θα τον ανανεώσει.

Μίλα μου βρόμικα.
Μίλα μου αληθινά.
email: **info**@athensvoice.gr
instagram: @**melitajenny**

© JOHN HOLMES

Cosmic Telegram

Από την **ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ**

Κριός
20 Μαρτίου - 19 Απριλίου

Αγαπημένε μου Κριέ, καλή εβδομάδα! Ο κακός χαμός αυτές τις μέρες! Από τη μια νιώθεις οικονομικά ξεκρέμαστος. Από την άλλη, ο συναισθηματικός σου κόσμος βάλλεται, κυρίως μέσω αποκαλύψεων. Να σου πω τώρα ότι δεν είναι η κατάλληλη στιγμή να φανείς υπερόπτης και ξερόλας στις συζητήσεις και στις επαφές σου; Εγώ σ' το λέω και κάνε ό,τι καταλαβαίνεις. Στα ερωτικά, αν είσαι ελεύθερος, έχε τα μάτια σου ανοιχτά στους επαγγελματικούς σου κύκλους, γιατί μπορεί να παραμονεύει ένα γκομενάκι με πολύ καλές προοπτικές. Αν δεν είσαι, καλό είναι να κάνεις ειλικρινείς συζητήσεις με το ταίρι σου, αν θες να συνεχίσετε να πορεύεστε μαζί.

Ταύρος
20 Απριλίου - 19 Μαΐου

Καλή εβδομάδα, Ταυράκι μου! Βλέπεις τις διαπροσωπικές και τις επαγγελματικές σου σχέσεις να μοιάζουν με ακυβέρνητο καράβι. Σου έρχεται το ένα ταρακούνημα μετά το άλλο, το οποίο το ακολουθεί και κάποιο άλλο και φτου κι απ' την αρχή! Εκπλήξεις και ξαφνικά γεγονότα δεν θα λείψουν από το πρόγραμμα. Πρέπει να αποφύγεις τις υπερβολές πάσης φύσεως και τα αλόγιστα έξοδα. Στα αισθηματικά σου, αν είσαι αδέσμευτος, ψάξε άτομα που να ασπάζονται τις ίδιες αξίες και πιστεύω μ' εσένα ή γενικώς να σε καταλαβαίνουν. Αν είσαι ήδη δεσμευμένος, κάνετε ένα ξεκαθάρισμα και θέτετε νέους στόχους με το ταίρι σου για το κοινό σας μέλλον.

Δίδυμοι
20 Μαΐου - 20 Ιουνίου

Αγαπητέ Δίδυμε, καλή εβδομάδα! Είσαι λίγο delulu γενικά. Κάνεις πλάνα για πράγματα που απέχουν από την πραγματικότητα. Αν δεν μπορείς να φέρεις κάτι εις πέρας και το ξέρεις εξαρχής, μην το υποσχεθείς. Παράλληλα, έχε τον νου σου για μικροατυχήματα, καθώς ίσως γίνεις λίγο επιρρεπής σ' αυτά. Στα γκομενικά σου περνάς μια τρέλα, καθώς όλο νομίζεις ότι κάτι νιώθεις, αλλά μετά νιώθεις κάτι άλλο (πολύ διδυμίστικο – τυχαίο;). Αν είσαι single, έχεις τα φόντα για να προσεγγίσεις άτομα ώριμα, αλλά μάλλον εσύ επιλέγεις τον πρώην σου. Αν δεν είσαι single, κάνεις συζητήσεις με το ταίρι σου για να βεβαιωθείς ότι εξακολουθείτε να κινείστε στο ίδιο μήκος κύματος.

Καρκίνος
21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου

Αγαπητό Καρκινάκι, καλή εβδομάδα! Πολλά θα σ' απασχολήσουν αυτές τις μέρες. Λίγο η οικογένεια, λίγο ο σύντροφος, λίγο τα οικονομικά σου... Ο καθένας το μακρύ και το κοντό του! Αρέσεις κι όλοι σε αναζητάνε, εσύ φταις; Επειδή όμως μπορεί και να φταις, γιατί μάλλον τους παραμέλησες, δώσε βάση στο τι σου λένε. Στα ερωτικά σου, αν είσαι ελεύθερος, μέσα από τον φιλικό κύκλο ή από κάποια δραστηριότητά σου δεν αποκλείεται να γνωρίσεις κάποιο νέο αμόρε, πολλά υποσχόμενο. Αν είσαι δεσμευμένος, αναθεωρείτε με το ταίρι σου κάποια πράγματα που σας κούρασαν και βάζετε μπρος νέα σχέδια.

Λέων
22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Καλή εβδομάδα, φίλε Λέοντα! Νιώθεις πως ήρθε η ώρα να ανοίξεις τα χαρτιά σου σε επαγγελματικό και σε ερωτικό επίπεδο. Κάν' το με μέτρο, αλλιώς σε βλέπω να τρέχεις να το μαζέψεις και να μην μπορείς. Ειδικά στο ερωτικό, μην αρχίσεις το δράμα ή τα ξεσπάσματα. Δεν είναι πάντα όλα τόσο άσχημα όσο φαίνονται. Αν είσαι ελεύθερος, ίσως σπαστείς με κάποιο άτομο που τραβιέστε αυτή την περίοδο, κυρίως λόγω δυσκολιών στην επικοινωνία. Αλλά μη μασάς, είναι προσωρινό. Αν είσαι σε σχέση, μπορείς να συζητήσεις με το ταίρι σου για θέματα της κοινής σας καθημερινότητας που μπορεί να σας ψιλοζόριζαν.

Παρθένος
23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου

Καλή εβδομάδα, αγαπητέ Παρθένε! Εβδομάδα γεμάτη εκπλήξεις, και θέλω να είσαι λίγο προσεκτικός. Δώσε βάση σ' αυτά που ακούς, καθώς θα σου αποκαλύψουν πολλά, αλλά και σ' αυτά που λες, γιατί μπορεί κι εσύ να αποκαλύψεις πολλά. Όταν υπόσχεσαι σε φίλους, συγγενείς ή σε άτομα του επαγγελματικού σου κύκλου πως θα κάνεις κάτι, καλό είναι να το κάνεις όντως. Στα ερωτικά σου, αν είσαι ελεύθερος, θα κάνεις κάποια ενδιαφέρουσα γνωριμία μέσω συζητήσεων κι επικοινωνιών. Αν δεν είσαι ελεύθερος, νιώθεις πως η σχέση σου έχει κάνει κοιλιά και κοιτάς πώς μπορείς να τη βελτιώσεις.

Ζυγός
22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου

Αγαπημένε Ζυγέ, καλή εβδομάδα! Θέλω να προσέξεις πολύ τις μετακινήσεις σου, τον τρόπο που επικοινωνείς, αλλά και τα οικονομικά σου πάρε δώσε. Μέσα από κάποια γεγονότα που θα προκύψουν ή ξαφνικές αποκαλύψεις, θα αρχίσεις να σκέφτεσαι τι σε κάνει να νιώθεις ασφαλής. Κράτα τα θετικά και δες αν τα πιο ζόρικα ήρθαν για να σε βγάλουν από το comfort zone σου. Σε θέματα καρδιάς, αν ανήκεις στους ελεύθερους, κλείνεσαι στον εαυτό σου, αλλά αυτό σε βοηθάει να ξαναδείς τα θέλω σου και να κάνεις καλύτερες επιλογές. Αν ανήκεις στους δεσμευμένους, ξαναβλέπεις τα όρια της σχέσης σου και προχωράς σε σοβαρές κι απαραίτητες συζητήσεις.

Σκορπιός
23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου

Καλή εβδομάδα, φίλε Σκορπιέ! Η εβδομάδα σου χαρακτηρίζεται από έντονη αναστάτωση. Από πού να το πιάσω και πού να το αφήσω; Τα προσωπικά σου σε ταράζουν, το ίδιο και κάποια πράγματα που θα μάθεις γύρω από πολλούς και διάφορους τομείς. Αν σκέφτεσαι να κάνεις κάποια επένδυση, εκκρεμούν οικονομικές συναλλαγές, χρωστάς ή σου χρωστάνε, να ξέρεις πως θα υπάρξουν εκπλήξεις. Στα γκομενικά σου, αν είσαι αδέσμευτος, δεν αποκλείεται να σε προσεγγίσει κάποιος μέσω κοινών γνωστών και να σου γυαλίσει... Αν είσαι δεσμευμένος, ευνοούνται οι εποικοδομητικές συζητήσεις, οι οποίες ανάβουν τα αίματα και σε φέρνουν πιο κοντά με το ταίρι σου!

Τοξότης
22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Καλή εβδομάδα, αγαπητέ Τοξότη! Βγαίνουν στην επιφάνεια οι πιο κρυφοί σου φόβοι με έναν ξαφνικό και ίσως παράξενο τρόπο. Αν κρύβεις πράγματα ή το παίζεις Πινόκιο, πρόσεξε, γιατί πλησιάζει η στιγμή της αποκάλυψης. Περιόρισε λίγο την τάση σου για υπερβολή κι επιπόλαιες συμπεριφορές, καθώς δεν το σηκώνει το κλίμα. Στα αισθηματικά, αν είσαι χωρίς σχέση, επικεντρώσου σε άτομα που έχουν κάτι ουσιώδες να προσφέρουν και δεν είναι καλοί μόνο για τη μόστρα. Αν είσαι με σχέση, επειδή θες λίγο να καλμάρεις το mood και τα νεύρα σου, προσπαθείς να συζητήσεις με πρεμία για τα θέλω και τις ανάγκες σου, μπας και δείτε άσπρη μέρα με το αμόρε!

Αιγόκερως
21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου

Αγαπημένε Αιγόκερε, καλή εβδομάδα! Νιώθεις σαν ένα ζωντανό αρκουδάκι αγάπης αυτές τις μέρες (!) κι αυτόν τον συναισθηματισμό σου θέλεις να τον εκφράσεις. Γενικώς, βγαίνεις λίγο από τα στάνταρντ σου και σκέφτεσαι out of the box! Αυτό αποτελεί από μόνο του έκπληξη, αλλά έχε τα μάτια σου ανοιχτά, καθώς όλο και κάποιος θα εκπλήξει κι εσένα. Περιόρισε την τάση υπερβολής, σκέψου και λίγο με τη λογική, για να αποφύγεις τα χειρότερα. Στα γκομενικά σου, αν είσαι single, κοιτάς άτομα πιο σοβαρά, οπότε δεν αποκλείεται να το πας μέχρι και σε σχέση με κάποιον αξιόλογο! Αν δεν είσαι single, δείξε εμπιστοσύνη και κατανόηση στο έτερον ήμισυ.

Υδροχόος
20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου

Καλή εβδομάδα, φίλε Υδροχόε! Κόκκινο πανί η εβδομάδα σου! Από τη μια η οικογένεια και το γκομενάκι, από την άλλη η δουλειά και το social life, κι εσύ στη μέση απορημένος. Αν καταφέρεις να διαχειριστείς τα απρόοπτα και τις αποκαλύψεις με το γνωστό chill mood σου και δεν καταφύγεις σε υπερβολές (ειδικά σε συζητήσεις που θα κάνεις), όλα θα πάνε καλά! Στα ερωτικά σου, αν είσαι χωρίς σχέση, ίσως αναθεωρήσεις σχετικά με κάποιο άτομο που σε περιτριγυρίζει καιρό και να προχωρήσεις σε μονιμοποίηση αυτού του φλερτ. Αν, πάλι, είσαι με σχέση, νιώθεις την ανάγκη να τη θέσεις σε πιο γερά θεμέλια και κάνεις κινήσεις για να το πετύχεις.

Ιχθύες
18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου

Αγαπημένε Ιχθύ, καλή εβδομάδα! Τα θέματα γύρω από το σπίτι και τη δουλειά σού προκαλούν ένα deluluness. Φοράς τα αγαπημένα σου ροζ γυαλιά και τα βλέπεις όλα χαρούμενα! Πρόσεξε, όμως, γιατί κάποια γεγονότα ενδέχεται να σε βγάλουν off. Γενικώς, προσπάθησε να μην κοιτάς το δέντρο και χάνεις το δάσος! Θέλω να μου προσέχεις πολύ τις μετακινήσεις σου. Στα ερωτικά τώρα, αν είσαι αδέσμευτος, ευνοούνται πολύ οι νέες γνωριμίες για σένα, κυρίως μέσα από τις κοινωνικές σου συναναστροφές. Αν είσαι ήδη δεσμευμένος, θέλεις να χουχουλιάσεις με το ταίρι σου ή να κάνετε ευχάριστες δραστηριότητες από κοινού, κάτι που σας ανανεώνει στο φουλ!

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ

*Την καθημερινή αστρολογική σου προβλέψη στο **athensvoice.gr/zodia***

* *Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου*

08.00 - 10.00
ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΜΠΙΝΑΖΗ, ΝΙΚΟΛΑΣ ΦΡΑΓΚΙΟΥΔΑΚΗΣ

10.00 - 12.00
ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

12.00 - 16.00
ΤΟ SOUNDTRACK ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ (NON STOP MUSIC)

16.00 - 18.00
ΧΑΡΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΥ

18.00 - 20.00
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

© ΤΑΣΟΣ ΑΝΕΣΤΗΣ

20.00 - 22.00
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

VOICE 102.5

ΔΕΥΤΕΡΑ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

voice 102.5

Το soundtrack της πόλης

Είμαστε δίπλα σας προστατεύοντας ό,τι πιο σημαντικό. Την υγεία σας.

Στην Τράπεζα Πειραιώς συνεργαζόμαστε με την NN Hellas
και σας προσφέρουμε 3 ολοκληρωμένα προγράμματα ασφάλισης υγείας:

- Το προσιτό επιδοματικό πρόγραμμα **«Λύσεις Υγείας Easy»** με απλή και γρήγορη διαδικασία ασφάλισης για όλους.
- Το πλήρες νοσοκομειακό πρόγραμμα **«Λύσεις Υγείας Gold»** με ευρεία κάλυψη σε Ελλάδα και εξωτερικό.
- Το πρόγραμμα πρόληψης και διάγνωσης **«Focus On You»** με απεριόριστες διαγνωστικές εξετάσεις πανελλαδικά και προσιτό κόστος για όλους.

NN

Ασφαλιστικός διαμεσολαβητής Πειραιώς Financial Holdings Α.Ε.

Piraeus

Μάθετε περισσότερα στο **piraeusbank.gr**

ATHENS voice

THE RED Experience

by

Ploom | Ora ïto

ΜΙΑ **ΔΙΑΔΡΑΣΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ** ΓΕΜΑΤΗ ΕΜΠΝΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ, ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ **SPECIAL EDITION RED** ΣΥΣΚΕΥΗΣ **PLOOM***

** Το προϊόν απευθύνεται μόνο σε ενήλικες καπνιστές*

ploom | ora ïto

Μια μοναδική αισθητική εμπειρία γεμάτη τέχνη και πάθος είχαν την ευκαιρία να βιώσουν όσες και όσοι βρέθηκαν στην εκδήλωση **Red Experience by Ploom / Ora ïto**, στις 23 Οκτωβρίου στο 10AM Lofts στον Κεραμεικό, η οποία πραγματοποιήθηκε με αφορμή την παρουσίαση της νέας **Special Edition Red*** συσκευής **Ploom**, αλλά και τη συμπλήρωση ενός έτους παρουσίας του brand στην Ελλάδα.
Σε μία truly unique βραδιά, δημοσιογράφοι, influencers και φίλοι της καινοτομίας, εισέρχονταν στον χώρο όπου, με κοινή έμπνευση το κόκκινο χρώμα και το πάθος, που διαπνέει κάθε πτυχή της ζωής, τρεις καλλιτέχνες παρουσίασαν τα έργα τους και προσέφεραν στο κοινό μία αξέχαστη διαδραστική εμπειρία, υπό τη μουσική της **Καλλιόπης Μητροπούλου** και του **Άγγελου Κράλλη**.
Ο **Cacao Rocks** υποδεχόταν τους καλεσμένους στον μεγάλο καμβά του για να δημιουργήσουν το δικό τους doodle, ενώ ο ίδιος σχεδίασε έναν πίνακα με κόκκινες λεπτομέρειες, εμπνευσμένος από το εξώφυλλο του άλμπουμ **«10.000 Hz Legend»** του γαλλικού συγκροτήματος **AIR**, που σχεδίασε ο **Ora ïto** το 2001. Στη συνέχεια λάμβαναν ένα μήνυμα στο κινητό τους το οποίο τους καλούσε σε συγκεκριμένο σημείο για να ξεκινήσουν το μοναδικό tour στο ατελιέ τού **Γιώργου Ελευθεριάδη**, όπου μπορούσαν να δουν τη μοναδική δημιουργία του για την εκδήλωση, ένα ιδιαίτερο κόκκινο ένδυμα που θύμιζε «στολή» σαμουράι, αποτυπώνοντας την ιαπωνική κουλτούρα και το πάθος, αλλά και να φορέσουν τα κομμάτια που είχε σχεδιάσει.
Παράλληλα, είχαν την ευκαιρία να βιώσουν μία μοναδική εμπειρία και να συμμετέχουν και οι ίδιοι ενεργά στη δημιουργία τέχνης, όπου η **Ρούλα Ρέβη**, στο dark room της, τους απαθανάτισε στο backdrop που σχεδίασαν οι **Athens Surreal**, και παραλάμβαναν αμέσως τη φωτογραφία τους.
Στο τέλος, όλοι συμφώνησαν ότι έζησαν ένα μοναδικό διαδραστικό event, όπου οι παρευρισκόμενοι μπορούσαν να αλληλεπιδρούν με τον κάθε καλλιτέχνη στον χώρο του, ενώ εξίσου εντυπωσιακά ήταν και τα αποκαλυπτήρια της νέας **Special Edition Red** *συσκευή **Ploom**, η οποία αποτίει φόρο τιμής στο πάθος και την καινοτομία, φέρνοντας την τέχνη και τη λειτουργικότητα σε ένα αρμονικό σύνολο με την υπογραφή του **Ora ïto**.

TIME TO SHOW YOUR RED!

ploom | ora ïto

ATHENS VOICE

forum

Οι αρετές του 21ου αιώνα

Μια σειρά συζητήσεων της ATHENS VOICE

#1

ΕΝΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗ

Η πιο μαγική μορφή επικοινωνίας

Metlen
Energy & Metals

L'ORÉAL
HELLAS

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΗΣ PHILIP MORRIS INTERNATIONAL
#prostokalytero

MOLESKINE

JYSK

ΤΕΤΑΡΤΗ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2024 - ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ